A 61
58
7791
ΚΑΙ ΤΩΔΕ ΚΤΗΤΟΡΙ ΞΕΝΟΦΩΝ Α. ΣΙΔΕΡΙΔΗΣ ΕΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ἉΓΙΑΣΜΑΤΑΡΙΟΝ

ἬΤΟΥΝ

ἘΚΛΟΓΗ

Ἐκ τοῦ Μεγάλου

ΕΥ̓ΧΟΛΟΓΙΟΥ

Τῶν Χρησιμωτέρων, καὶ ἀναγκαιοτέρων τοῖς Ἱερεῦσιν Ἀκολουθιῶν, καὶ Εὐχῶν.

Αὐξηθεῖσα μετὰ τῆς Προσθήκης τοῦ Α'. καὶ Β'. Κανόνος τῆς κοινῆς Παρακλήσεως, καὶ μετά τινων ἄλλων Εὐχῶν, καὶ τῶν Μεγαλυναρίων τῶν Δεσποτικῶν, καὶ Θεομητορικῶν Ἑορτῶν.

ΣΥΛΛΕΧΘΕΝΤΑ ΜΕΝ ΤΑ ΠΑΝΤΑ

Χάριν Εὐχερείας τῶν Ἱερέων

ΝΥΝ ΔΕ ΝΕΩΣΤΙ ΕἸΣ ΤΥΠΟΝ ΔΟΘΕΝΤΑ

Καὶ μετ' ἐπιμελείας διορθωθέντα.

ἘΝΕΤΙΗΣΙΝ, 1759.

Παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ Βόρτωλι.

Con Licenza de' Superiori, e Privilegio

Τοῖς Πανοσιωτάτοις, καὶ Πανευλαβεστάτοις

ΙΕΡΕΥΣΙΝ.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΒΟΡΤΟΛΗΣ
Ὁ Τυπογράφος Χαίρειν.

ΕΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ

Ὅσον νὰ εἶναι τὸ διάπυρον τῆς εὐλαβείας μου, καὶ ἡ διακαὴς μου ἔφεσις πρὸς ὅλον κοινῶς τὸ λαμπρὸν Γένος τῶν Ρωμαίων, καὶ ἐξαιρέτως πρὸς τὴν Ὑμετέραν Πανοσιότητα, ὦ Ἱεραὶ Κεφαλαί, τοῦτο γνωρίζεται πασιδήλως ἀπὸ τὴν ἔνθερμον προθυμίαν, ὁποῦ διαπαντὸς ἔχω νὰ προξενήσω κατὰ πάντα τρόπον μὲ τοὺς Τύπους μου τὸ κοινὸν ὄφελος καὶ συμφέρον σας. Ὅθεν καθὼς ὀλίγους χρόνους προτήτερα, πρὸς περισσοτέραν εὐκολίαν καὶ εὐχέρειαν τῆς Ὑμετέρας Πανοσιότητος, ἔδωκα

τὸ φῶς ἔμα Τετραβάγγελον εἰς χαρακτῆρα μέγαν, διατὶ μέλλοντας νὰ ἀναγινώσκεται εἰς τὰς Αὐθεντείας, καὶ εἰς ἄλλαις περίστασες, ὁ μικρὸς χαρακτὴρ τοῦ ἄλλου ἐπροξενοῦσεν ἐνόχλησιν εἰς τὴν βλέψιν τῶν Πρεσβυτέρων. Τοιουτοτρόπως καὶ τώρα ἐστοχάσθηκα νὰ κάμω μίαν Ἐκλογὴν ἀπὸ τὸ μέγα Εὐχολόγιον, τῶν ἀναγκαιοτέρων Ἀκολουθιῶν, καὶ Εὐχῶν, ὁποῦ συνηθοῦνται νὰ ἀναγινώσκωνται ἀπὸ τὴν Ὑμετέραν Πανοσιότητα ἔξω τῆς Ἐκκλησίας εἰς διαφόρους περιστάσεις, ὄχι μόνον διὰ εὐκολωτέραν μεταχείρησιν, ἀλλὰ καὶ διὰ ἐλάφρωσιν τῆς ἐξοδίας. Ἐλπίζω λοιπὸν, ὅτι καθὼς ἐδέχθητε μὲ πᾶσαν εὐχαρίστησιν τὸ προειρημένον Τετραβάγγελον εἰς χαρακτῆρα μέγαν, ἔτζι θέλετε ἀποδεχθῇ καὶ τὴν παροῦσαν Ἐκλογὴν, δίδοντάς μου αἰτίαν νὰ στοχάζωμαι πάντοτε ἐπιπλέον τὰς ῥοπὰς νὰ δουλεύω ὁλοψύχως τὴν Ὑμετέραν Πανοσιότητα, καὶ ὅλον τὸ ἐπίσημον Γένος σας. Ἔρρωσθε, καὶ εὔχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ὑμετέρου ἐλαχίστου, καὶ πανευ Δούλου.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ

Τοῦ ΜΙΚΡΟΥ ἉΓΙΑΣΜΟΥ.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τοῦ, Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Εἶτα τό, Θεὸς Κύριος, εἰς ἦχον, δ'.

Καὶ τὰ παρόντα Τροπάρια, ἦχος, δ'.

ΤΗ͂ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα. σπεῦσον, ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων. μὴ ἀποστρέψης σοὺς δούλους κενούς. σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν.

ΟΥ σιωπήσωμεν ἀεὶ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ. σοὺς γὰρ δούλους σώζεις, ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψ. Ν'. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ Τροπάρια ταῦτα,
ἦχος, πλ. β'.

Ὁ Εἱρμός. Δίς.

Ἡ τὸ χαῖρε δι' Ἀγγέλου δεξαμένη, καὶ τεκοῦσα τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε σῶζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Ἀνυμνοῦμεν τὸν Υἱόν σου, Θεοτόκε, καὶ βοῶμεν Πανάχραντε Δέσποινα· παντὸς κινδύνου ῥῦσαι τοὺς οἰκέτας σου.

Βασιλέων, Προφητῶν, καὶ Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων ὑπάρχεις τὸ καύχημα, καὶ προστασία τοῦ Κόσμου Πανάμωμε.

Γλῶσσα πᾶσα εὐφημεῖ καὶ μακαρίζει, καὶ δοξάζει τὸν ἄχραντον τόκον σου, τῶν Ὀρθοδόξων Μαρία Θεόνυμφε.

Δὸς Χριστέ μου καὶ ἐμοὶ τῷ ἀναξίῳ, ὀφλημάτων τὴν ἄφεσιν δέομαι, τῆς σὲ τεκούσης πρεσβείαις ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἐπὶ σέ μου τὰς ἐλπίδας ἀνεθέμην, Θεοτόκε σῶσον ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ δώρησαί μοι πταισμάτων τὴν ἄφεσιν.

Ζωῶσόν με ἡ τεκοῦσα Ζωοδότην, καὶ Σωτῆρα, σῶσον ταῖς πρεσβείαις σου, εὐλογημένη ἐλπὶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ τὸν Κτίστην τῶν ἁπάντων ἐν γαστρί σου, συλλαβοῦσα, Παρθένε Πανάμωμε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα διὰ λόγου ὑπὲρ, λόγον, τὸν Λόγον Πανύμνητε, αὐτὸν δυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἵλεων μοι τὸν κριτὴν τε καὶ Υἱόν σου, ἐπταικότι ὑπὲρ πάντα ἄνθρωπον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἀπέργασαι Δέσποινα.

Καταλλήλως ἐκβοῶμέν σοι τὸ Χαῖρε, Θεοτόκε Ἁγνὴ Ἀειπάρθενε, ἐκδυσωποῦντες πρεσβείαις σου σώζεσθαι.

Λύτρωσαί με τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίου, καὶ βασάνων τῶν ἀποκειμένων μοι, Θεογεννῆτορ, ὅπως μακαρίζω σε.

Μὴ παρίδης τὰς δεήσεις τῶν σῶν δούλων, δυσωποῦμεν Δέσποινα Πανύμνητε, ἵνα ῥυσθῶμεν πάσης περιστάσεως.

Νοσημάτων καὶ παντοίων ἀλγηδόνων, καὶ κινδύνων ἡμᾶς ἐλευθέρωσον, τῇ ἱερᾷ σου σκέπῃ καταφεύγοντας.

Ξένον θαῦμα τὸ ἐν σοὶ Θεοκυῆτορ· δι᾽ ἡμᾶς γὰρ καθ᾽ ἡμᾶς γεγένηται, ὁ πάντων Κτίστης ἐκ σοῦ καὶ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ ναός σου Θεοτόκε ἀνεδείχθη, ἰατρεῖον νοσημάτων ἄμισθον, καὶ θλιβομένων ψυχῶν παραμύθιον.

Παναγία Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα, τὸν Σωτῆρα, [illegible] δ[illegible]ων διάσωσον, καὶ πάσης ἄλλης ἀνάγκης [illegible]λυσσου.

Ρῦσαι πάσης ἀπειλῆς ἐπερχομένης, τοὺς σοὺς δούλους Παναγία Δέσποινα, καὶ πάσης βλάβης ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Σῶσον πάντας ταῖς πρεσβείαις σου Παρθένε, Θεοτόκε τοὺς εἰς σὲ προστρέχοντας, καὶ ῥῦσαι πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τίς προστρέχων τῷ Ναῷ σου Θεοτόκε, οὐ λαμβάνει ταχέως τὴν ἴασιν, ψυχῆς ὁμοῦ τε καὶ σώματος ἄχραντε;

Ὑπὸ πάντων δυσωπούμενος οἰκτίρμον, τῶν Ἁγίων καὶ τῶν ἄνω Τάξεων, ἱλάσθητί μοι διὰ τῆς Τεκούσης σε.

Φεῖσαι Σῶτερ τῶν ψυχῶν τῶν τεθνεώτων, ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἀνὲς, ἄφες αὐτοῖς τὰ ἐγκλήματα.

Χαῖρε Κόσμου ἱλαστήριον Παρθένε, χαῖρε στάμνε καὶ λυχνία πάγχρυσε, τοῦ θείου μάννα καὶ φωτὸς Θεόνυμφε. Δόξα.

Ψάλλομέν σοι τῷ Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι, ἐκβοῶντες φωνὴν τὴν τρισάγιον, ἐκδυσωποῦντες σωτηρίας τεύξασθαι. Καὶ νῦν.

Ὦ Παρθένε ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, καὶ Δεσπότην τοῦ Κόσμου καὶ Κύριον, αὐτὸν δυσώπει σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Χαῖρε ὄρος, χαῖρε βάτε, χαῖρε πύλη, χαῖρε κλίμαξ, χαῖρε θεία Τράπεζα, ... πανχαῖρε βοήθεια Δέσποινα.

Ταῖς πρεσβείαις Ἐλεῆμον τῆς Μητρός σου, τῆς ἀχράντου καὶ πάντων Ἁγίων σου, τὰ σὰ ἐλέη τῷ Λαῷ σου δώρησαι.

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀρχαγγέλων, καὶ Ἀγγέλων, καὶ τῶν ἄνω τάξεων, τοὺς δούλους Σῶτερ καλῶς διαφύλαξον.

Τῇ πρεσβείᾳ τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, Βαπτιστοῦ σου Προφήτου Προδρόμου τε, Χριστέ μου Σῶτερ, τοὺς δούλους σου φύλαξον.

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων, καὶ πάντων Ἁγίων σου, τὰ σὰ ἐλέη τῷ Λαῷ σου δώρησαι.

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀναργύρων, Θεοτόκε τοὺς δούλους σου φύλαττε, ὡς προστασία τοῦ Κόσμου καὶ στήριγμα. Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν δοξολογοῦμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον λέγοντες· Τριὰς Ἁγία σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ ἀρρήτως ἐπ' ἐσχάτων συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε σῶζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

ΤΗς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σὲ μὴ ἀστοχήσωμεν· ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν πε... σὺ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιαν... Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὅτι Ἅγ...

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια.

Νῦν ἐπέστη ὁ καιρὸς ὁ πάντας ἁγιάζων, καὶ ὁ δίκαιος ἡμᾶς ἀναμένει Κριτής. ἀλλ' ἐπίστρεψον ψυχὴ πρὸς μετάνοιαν, ὡς ἡ Πόρνη κράζουσα σὺν δάκρυσι· Κύριε ἐλέησόν με.

Νάμασιν ἐπομβρείσας Χριστὲ, πηγὴν τῶν ἰάσεων, ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῷ τῆς Παρθένου σήμερον, καὶ τῷ τῆς σῆς εὐλογίας ῥαντισμῷ, φυγαδεύεις τὰς νόσους τῶν ἀσθενούντων, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ Παρθένος ἔμεινας Μήτηρ ἀνύμφευτε, Θεοτόκε Μαρία, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Παναγία Θεοτόκε Παρθένε, τῶν χειρῶν ἡμῶν τὰ ἔργα κατεύθυνον, καὶ συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν αἴτησαι, ἐν τῷ ψάλλειν ἡμᾶς τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον.

Ἅγιος ὁ Θεὸς, Ἅγιος ἰσχυρὸς, Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον. Προκείμενον, ἦχος, δ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. β'. 11.

Ἀδελφοί, ὁ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες, δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ

ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ᾽ αὐτῷ. καὶ πάλιν· Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἅ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν· ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν διάβολον· καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται, καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς, τὰ πρὸς τὸν Θεὸν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ Λαοῦ. ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Ἀλληλούϊαριον. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννου. Κεφ. ε΄. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα, ἡ ἐπιλεγομένη Ἑβραϊστὶ Βηθεσδὰ, πέντε στοὰς ἔχουσα. ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, καὶ ἐταράττε τὸ ὕδωρ. Ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγιὴς ἐγ[illegible] [illegible] κατείχετο νοσήματι.

Εἶτα τὰ Εἰρηνικά.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος Κόσμου.

Ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ Θεοφυλάκτων.

Ὑπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ Ὕδωρ τοῦτο, τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τῷ Ὕδατι τούτῳ, τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίου Τριάδος ἐνέργειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι τὸ Ὕδωρ τοῦτο, ἰαματικὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, καὶ πάσης ἀντικειμένης δυνάμεως ἀποτρεπτικὸν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πάντων τῶν χρηζόντων τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ βοηθείας καὶ ἀντιλήψεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως καὶ εὐσεβείας, διὰ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπω

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἀναδείξηται ἡμᾶς Υἱοὺς καὶ κληρονόμους τῆς Βασιλείας αὐτοῦ, διὰ τῆς τοῦ Ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε, καὶ ῥαντισμοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

ἘΚΦΩΝΩΣ. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

Εἶτα λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μέγας τῇ βουλῇ, καὶ θαυμαστὸς τοῖς ἔργοις· ὁ πάσης Κτίσεως δημιουργός· ὁ φυλάσσων τὴν διαθήκην σου, καὶ τὸ ἔλεός σου τοῖς ἀγαπῶσί σε, καὶ τηροῦσι τὰ σὰ προστάγματα· ὁ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις ἐλεεινὰ προσδεχόμενος δάκρυα. διὰ γὰρ τοῦτο παραγέγονας ἐν δούλου μορφῇ, οὐ φάσμασιν ἡμᾶς ἐκδειματούμενος, ἀλλ' ὑγείαν τῷ σώματι ἀληθῆ ὀρέγων, καὶ λέγων· ἴδε ὑγιὴς γέγονας, μηκέτι ἁμάρτανε. Ἀλλὰ καὶ ἐκ πηλοῦ ζῶντας ὀφθαλμοὺς εἰργάσω, καὶ νίψασθαι κελεύσας, τὸ φῶς οἰκῆσαι παρεσκεύασας λόγῳ· ὁ τὰς τῶν ἐναντίων παθῶν σπιλάδας ταράττων, καὶ τὴν τοῦ βίου τούτου ἁλμυρὰν θάλασσαν καταστείλας, καὶ τὰ ἀχθοφόρα τῶν ἡδονῶν κατευνάσας κύματα. Αὐτὸς φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, ὁ δοὺς ἡμῖν χιονοφεγγῆ ὑφασμένην φορέσαι στολὴν ἐξ Ὕδατός τε καὶ Πνεύματος· διὰ τῆς τοῦ Ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ

ῥαν-

ῥαντισμοῦ, τὴν σὴν εὐλογίαν ἡμῖν κατάπεμψον, τὸν ῥύπον τῶν παθῶν ἀποσμήχουσαν. Ναὶ δεόμεθα, ἐπίσκεψαι ἡμῶν, ἀγαθὲ, τὴν ἀσθένειαν, καὶ ἴασαι ἡμῶν τὰς νόσους ψυχῆς τε καὶ σώματος τῷ ἐλέει σου. Πρεσβείαις τῆς παναχράντου, ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν ἁγίοις μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος τοῦ Θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ Θαυματουργοῦ, τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, τῶν ἁγίων καὶ Καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν Ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ, καὶ Ἄννης, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος καὶ Ἑρμολάου, Σαμψὼν καὶ Διομήδους, Μωκίου καὶ Ἀνικήτου, Θαλαλαίου καὶ Τρυφω-

τοῦ ἁγίου (τοῦδε) οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. καὶ φύλαττε Κύριε τοὺς δούλους σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, (γ΄.) χάρισαι αὐτοῖς ψυχῆς καὶ σώματος τὴν ὑγείαν, καὶ τῇ δουλικῇ σου ταύτῃ τῶν Χριστιανῶν πολιτείᾳ ποίησον κατὰ πάντα ἐπιεικεῖς. Μνήσθητι Κύριε πάσης Ἐπισκοπῆς Ὀρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ καὶ Μοναχικοῦ τάγματος, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν. Μνήσθητι Κύριε τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς, τῶν διακονούντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν περιεστώτων, καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων, καὶ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις, εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ θλίψεσιν ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, πάσης ἀνάγκης ῥυόμενος. Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Καὶ λέγει τὴν Εὐχὴν μυστικῶς.

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, καὶ ἁγιάσας τὰ ὕδατα, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τοῦ ἑαυτῶν αὐχένος σημαί-

τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα. καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, ἐμπλησθῆναι τοῦ ἁγιασμοῦ σου, διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεως, καὶ γενέσθω ἡμῖν Κύριε, εἰς ὑγείαν ψυχῆς καὶ σώματος.

ἘΚΦΩΝΩΣ.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν τὸν Τίμιον Σταυρόν, εὐλογεῖ τὰ ὕδατα ἐκ τρίτου, κατάγων καὶ ἀνάγων αὐτόν, καὶ ψάλλων τὸ παρὸν Τροπάριον ἐκ γ΄. ἦχος, β΄.

Τῶν σῶν δωρεῶν ἀξίους ἡμᾶς ποίησον Θεοτόκε Παρθένε, παρορῶσα τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, καὶ παρέχουσα ἰάματα, τοῖς ἐν πίστει λαμβάνουσι τὴν εὐλογίαν σου ἄχραντε.

Εἶτα ἀσπάζεται ὁ Ἱερεὺς τὸν τίμιον Σταυρόν. Ὡσαύτως καὶ πᾶς ὁ Λαός. Εἶθ᾽ οὕτω καὶ ῥαντίζει πάντα τὸν Λαόν, καὶ τὴν Μονὴν μετὰ τοῦ Ἁγιάσματος.

Ὁ δὲ Χορός, ψάλλει τὸ παρὸν Τροπάριον, ἦχος, δ΄.

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες, Ἅγιοι Ἀνάργυροι, τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθέντες, παρὰ τῆς ἀενάου

πηγῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων· ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, καὶ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. διὸ τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε· ἰατρεύοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Δόξα. Νεῦσον παρακλήσεσι.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Εἶτα. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας.

Εἶτα. Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός.

Εἰρήνη πᾶσι.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Δέσποτα πολυέλεε Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΜΡ. ΘΥ.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗ͂Σ ΚΟΙΝΗ͂Σ ΠΑΡΑΚΛΗ΄ΣΕΩΣ, Τῆς Θεοτόκου.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τοῦ, Κύριε εἰσάκουσον τῆς Προσευχῆς μου.

Εἶτα. Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Καὶ τὰ Τροπάρια. Ἦχος, δ΄.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα. σπεῦσον, ἀπολλύμεθα ὑπὸ πλήθους πταισμάτων. μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς. σὲ γὰρ καὶ μόνην, ἐλπίδα κεκτήμεθα. Δόξα, καὶ νῦν.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ. σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα τὸν, Ν΄. καὶ μετὰ τὸν Πεντηκοστὸν, ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ω᾽δὴ, ά. ἦχος, πλ. δ΄. Ο῾ Εἱρμός.

Υ῾Γρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγὼν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.

Υ῾περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

ΠΟλλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν. ὢ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Υ῾περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

ΠΑθῶν με ταράττουσι προσβολαὶ, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχήν. εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου πανάμωμε. Δόξα.

ΣΩτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεὸν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν. σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν. Καὶ νῦν.

ΝΟσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ω᾽δὴ, γ΄. Ο῾ Εἱρμός.

ΟΥ῾ρανίας ἁψῖδος ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα μόνε φιλάνθρωπε.

Υ῾πε-

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννῆτορ Παρθένε. σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα μόνη πανύμνητε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἱκετεύω Παρθένε τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας, τὴν ζάλην διασκεδάσαι μου. σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας Θεομακάριστε.

Δόξα.

Εὐεργέτην τεκοῦσα τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας, τὸν πλοῦτον πᾶσιν ἀνάβλυσον. πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα μόνη πανάχραντε.

Καὶ νῦν.

Χαλεπαῖς ἀῤῥωστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ Παρθένε, σύ μοι βοήθησον. τῶν ἰαμάτων γὰρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρὸν Πανάμωμε τὸν ἀδαπάνητον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων, τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν, εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄῤῥηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Εἶτα μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς, δι' ὧν ἡ Παράκλησις γίνεται. καὶ ψάλλομεν τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ'.

Ο' Ι'ΕΡΕΥ'Σ.

Ο'τι ἐλεήμων, καὶ φιλάνθρωπος Θεός.

Καὶ εὐθὺς λέγομεν.

Κάθισμα, ἦχος, β'.

ΠΡεσβεία θερμὴ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ, τοῦ Κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι· Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ω'δὴ, δ'. Ο' Εἱρμός.

ΕΙ'σακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ Μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Υ'περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

ΤΩ῀ν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἡ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Θεονύμφευτε.

Υ'περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

ΕΥ'σπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἡ τὸν εὔσπλαγχνον κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Δόξα.

Α'Πολαύοντες Πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων εὐχαριστήριον, ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Καὶ

Καὶ νῦν.

Ο Ἰ ἐλπίδα ϗ͵ ςήριγμα, ϗ͵ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε Πανύμνητε, δυσχερείας πάσης ἐκλυτρούμεθα.

Ω᾿δὴ, έ. Ο῾ Εἱρμός.

Φ Ω΄τισον ἡμᾶς, τοῖς προςάγμασί σου Κύριε, ϗ͵ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν φιλάνθρωπε.

Υ῾περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ε῎Μπλησον Α῾γνὴ, εὐφροσύνης τὴν ζωὴν ἡμῶν, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαρὰν, τῆς εὐφροσύνης ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Υ῾περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Λ Υ΄τρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε ἁγνὴ, ἡ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, ϗ͵ τὴν εἰρήνην τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Δόξα.

Λ Υ῀σον τὴν ἀχλὴν, τῶν πταισμάτων μου Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ φῶς τεκοῦσα τὸ θεῖον ϗ͵ προαιώνιον.

Καὶ νῦν.

Ι῎Ασαι Α῾γνὴ, τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, ϗ͵ τὴν ὑγείαν τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

Ω᾿δὴ, ς΄. Ο῾ Εἱρμός.

Τ Η῾ν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, ϗ͵ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν,

ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἅδῃ προσήγγισε. Καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

ΘΑνάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ, καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν Παρθένε δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱὸν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

ΠΡοστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσαμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην Παρθένε, τῶν πειρασμῶν διαλύουσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν. καὶ δέομαι διὰ παντὸς, ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναί με. Δόξα.

ΩΣ τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμὸν, ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα. ὦ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον. Καὶ νῦν.

ΕΝ κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου. ἀλλ' ἡ Θεὸν, καὶ Σωτῆρα τοῦ Κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ.

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει, ὡς δεδήλωται. καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, εὐθὺς τὸ

Κοντάκιον, ἦχος, β'.

ΠΡοστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς. ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Στίχ. Ἄκουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε.

Ὁ ἹΕΡΕΥ͂Σ.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Σοφία ὀρθή, ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσιν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς Πόλιν Ἰούδα. καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς. καὶ ἐπλήσθη πνεύματος

ματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρός με; ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου, ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ἔμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Καὶ εὐθύς. Δόξα, ἦχος, β'.

ΠΑ'τερ, Λόγε, Πνεῦμα, Τριὰς ἡ ἐν Μονάδι, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων. Καὶ νῦν.

ΤΑῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Εἶτα. Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Ἦχος, πλ. β'.

ΜΗ' καταπιστεύσῃς με, ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, Παναγία Δέσποινα, ἀλλὰ δέξαι δέησιν τοῦ οἰκέτου σου. θλῖψις γὰρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι, τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα. σκέπην

οὐ κέκ-

ὃ κέκτημαι, ὅδε ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος. πάντοθεν πολεμούμενος, καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλὴν σοῦ. Δέσποινα τοῦ Κόσμου, ἐλπὶς καὶ προστασία τῶν πιστῶν, μή μου παρίδῃς τὴν δέησιν, τὸ συμφέρον ποίησον.

ὉΙΕΡΕΥΣ:

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Καὶ ψάλλομεν τὸ, Κύριε ἐλέησον, ΙΒʹ.

ὉἹερεύς. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Καὶ τὰ λοιπά.

Ὠδὴ, ζʹ. Ὁ Εἱρμός.

ΟἹ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τῇ Πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

ΤΗν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατῴκησας τῷ Κόσμῳ, ἣν προστάτιν ἀνέδειξας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

ΘΕλητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Μῆτερ ἁγνὴ δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα.

ΣΩμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀῤῥωστίας Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέ-

σκέπησε τῇ θείᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν ἡμῖν ἀποτεκοῦσα. Καὶ νῦν.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ωδὴ, ή. Ο' Εἱρμός.

ΤΟ'ν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Α'γγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Υ'περαγία Θεοτόκε.

ΤΟὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδῃς Παρθένε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε Κόρη εἰς αἰῶνας.

Υ'περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

ΤΩ'ν ἰαμάτων τὸ δαψιλὲς ἐπιχέεις, τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἄφραστόν σου Τόκον. Δόξα.

ΤΑ'ς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω τὴν Κεχαριτωμένην. Καὶ νῦν.

ΤΩ'ν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ, θ'. Ο' Εἱρμός.

ΚΥρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε Α'γνὴ, σὺν ἀσωμάτοις Χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Υ'πε-

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ρ Οἰώ μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσῃς, ἡ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφῃρηκότα Παρθένε Χριστὸν κυήσασα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Χ Αρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένε, ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Δόξα.

Κ Ακώσεως ἐν τόπῳ, τῶν τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα Παρθένε θεράπευσον, ἐξ ἀῤῥωστίας εἰς ῥῶσιν μετασκευάζουσα.

Καὶ νῦν.

Φ Ωτός σου ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον Παρθένε, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον σε καταγγέλλοντας.

Καὶ εὐθὺς τὸ, Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς.

Καὶ θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον, καὶ τὸν λαόν, καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Θεοτοκία.

Τ Ὴν ὑψηλοτέραν τῶν Οὐρανῶν, καὶ καθαρωτέραν λαμπηδόνων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας, τὴν Δέσποιναν τοῦ Κόσμου ὕμνοις τιμήσωμεν.

Α Πὸ τῶν πολλῶν μου ἁμαρτιῶν, ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχή. πρὸς σὲ καταφεύγω τὴν κεχαριτωμένην. ἐλπὶς ἀπηλπισμένων, σύ μοι βοήθησον.

Δέσποινα καὶ Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δέξαι Παρακλήσεις, ἀναξίων σῶν οἰκετῶν. ἵνα μεσιτεύσῃς πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα. ὦ Δέσποινα τοῦ Κόσμου γενοῦ μεσίτρια.

Ψάλλομεν προθύμως σοὶ τὴν ᾠδὴν, νῦν τῇ πανυμνήτῳ, Θεοτόκῳ χαρμονικῶς. μετὰ τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, δυσώπει Θεοτόκε τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Ἄλαλα τὰ χείλη τῶν ἀσεβῶν, τῶν μὴ προσκυνούντων, τὴν Εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν, τὴν ἱστορηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου, Λουκᾶ ἱερωτάτου τὴν Ὁδηγήτριαν.

Ἵλεως γενοῦ μοι τῷ ταπεινῷ, ὅτι πλὴν σοῦ ἄλλην, οὐ γινώσκω καταφυγὴν, ὁ ἐν ἁμαρτίαις παντοίαις πεπλησμένος. ἐλέησόν με μόνη Χριστιανῶν ἡ ἐλπίς.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαὶ, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκὰς, οἱ Ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἶτα, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὁ Ἱερεύς. Ὅτι σοῦ. καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος, πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς. πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν ὡς Δεσπότῃ, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν. ἐλέησον ἡμᾶς.

Δό-

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. ἀλλ᾽ ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου. πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα. Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην, ἄνοιξον ἡμῖν εὐλογημένη Θεοτόκε. ἐλπίζοντες εἰς σὲ, μὴ ἀστοχήσωμεν. ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων. σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν. Ο῾ ΙΕΡΕΥ΄Σ.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ τὸ μέγα.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως, καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος) εἴπωμεν.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν Ἁγίαν Μονὴν ταύτην (ἢ, τὸν οἶκον τοῦτον.)

Καὶ τὰ Λοιπὰ, καὶ Ἀπόλυσις.

Μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλυσιν ψάλλονται τὰ παρόντα Θεοτοκία.

Πάντων προστατεύεις ἀγαθή.
Πάντων θλιβομένων ἡ χαρά.
Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις.
Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι.

ΕΤΕΡΟΣ ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ποίημα τοῦ Βασιλέως Κυροῦ Θεοδώρου Δούκα τοῦ Λασκάρεως.

Ὠδὴ, α. ἦχος, πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἀρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτὲ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν. Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ᾆσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τροπάριον.

Τῶν λυπηρῶν ἐπαγωγαὶ χειμάζουσι, τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν, καὶ συμφορῶν νέφη, τὴν ἐμὴν καλύπτουσι, καρδίαν Θεονύμφευτε. Ἀλλ' ἡ φῶς τετοκυῖα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον, λάμψον μοι τὸ φῶς τὸ χαρμόσυνον.

Ἐξ ἀμετρήτων ἀναγκῶν καὶ θλίψεων, καὶ ἐξ ἐχθρῶν δυσμενῶν, καὶ συμφορῶν βίου, λυτρωθέντες Πανάχραντε, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, ἀνυμνοῦ

μνῶ μεγαλιώω, τὴν ἄμετρόν σου συμπάθειαν, καὶ τὴν εἰς ἐμέ σου παράκλησιν.

Νῦν πεποιθὼς ἐπὶ τὴν σὴν κατέφυγον, ἀντίληψιν κραταιὰν, καὶ πρὸς τὴν σὴν σκέπην, ὁλοψύχως ἔδραμον, καὶ γόνυ κλίνω Δέσποινα, καὶ θρηνῶ καὶ στενάζω· μή με παρίδῃς τὸν ἄθλιον, τῶν Χριστιανῶν καταφύγιον.

Οὐ σιωπήσω τοῦ βοᾶν ξανώτατα, τὰ μεγαλεῖα τὰ σά. εἰμὴ γὰρ σὺ Κόρη, πάντοτε προΐστασο, ὑπὲρ ἐμοῦ πρεσβεύουσα, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σου, τίς ἐκ τοσούτου με κλύδωνος, καὶ δεινῶν κινδύνων ἐρρύσατο;

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων, τοὺς δούλους σου Θεοτόκε. Ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὠδὴ, γ'. Ὁ Εἱρμός.

Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Ἀπορήσας ἐκ πάντων, ὀδυνηρῶς κράζω σοι· πρόφθασον θερμὴ προστασία, καὶ σὺ βοήθειαν, δός μοι τῷ δούλῳ σου, τῷ τα... ινῷ

καὶ ἀθλίῳ, τῷ τὴν σὴν ἀντίληψιν ἐπιζητοῦντι θερμῶς.

Ἐθαυμάστωσας ὄντως, νῦν ἐπ' ἐμοὶ Δέσποινα, τὰς εὐεργεσίας σου Κόρη, καὶ τὰ ἐλέη σου. Ὅθεν δοξάζω σε, καὶ ἀνυμνῶ καὶ γεραίρω, τὴν πολλὴν καὶ ἄμετρον κηδεμονίαν σου.

Καταιγίς με χειμάζει, τῶν συμφορῶν Δέσποινα, καὶ τῶν λυπηρῶν τρικυμίαι, καταποντίζουσιν. Ἀλλὰ προφθάσασα, χεῖρά μοι δὸς βοηθείας, ἡ θερμὴ ἀντίληψις καὶ προστασία μου.

Ἀληθῆ Θεοτόκον, ὁμολογῶ Δέσποινα, σὲ τὴν τοῦ θανάτου τὸ κράτος ἐξαφανίσασαν. ὡς γὰρ φυσίζωος, ἐκ τῶν δεσμῶν τῶν τοῦ ᾅδου, πρὸς ζωὴν ἀνήγαγες, εἰς γῆν με ῥεύσαντα.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ.

Ὠδὴ, δ'. Ὁ Εἱρμός.

Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε σύ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ Πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος. Διὸ σὺν τῷ Προφήτῃ, Ἀββακοὺμ σοι κραυγάζω· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Καὶ ποῦ λοιπὸν, ἄλλην εὑρήσω ἀντίληψιν; ποῦ προσφύγω; ποῦ δὲ καὶ σωθήσομαι; τίνα θερμὴν ἕξω βοηθόν; θλίψεσι τοῦ βίου, καὶ [illegible] οἴμοι κλονούμενος, εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω,

καὶ

ϗ θαῤῥῶ ϗ καυχῶμαι, ϗ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου σῶσόν με.

Τὸν ποταμὸν, τὸν γλυκερὸν τοῦ ἐλέους σου, τὸν πλουσίαις, δωρεαῖς δροσίσαντα, τὴν παναθλίαν ϗ ταπεινὴν, Πάναγνε ψυχήν μου, τῶν συμφορῶν ϗ τῶν θλίψεων, καμίνῳ φλογισθεῖσαν, μεγαλύνω κηρύττω· ϗ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου σῶσόν με.

Σὲ τὴν Ἁγνὴν, σὲ τὴν Παρθένον καὶ ἄσπιλον, μόνην φέρω, τεῖχος ἀπροσμάχητον, καταφυγὴν, σκέπην κραταιὰν, ὅπλον σωτηρίας. μή με παρίδῃς τὸν ἄσωτον, ἐλπὶς ἀπηλπισμένων, ἀσθενῶν συμμαχία, θλιβομένων χαρὰ ϗ ἀντίληψις.

Πῶς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσομαι, τοὺς ἀμέτρους, οἰκτιρμοὺς ὦ Δέσποινα, τοὺς τὴν ἐμὴν, πάντοτε ψυχὴν, δεινῶς θλιβομένην, ὡς ὕδωρ περικυκλώσαντας; ἀλλ' ὦ τῆς σῆς προνοίας, καὶ τῆς εὐεργεσίας, ἧς ἀφρόνως ὁ τάλας ἀπώλεσα.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ.

Ὠδὴ, έ. Ὁ Εἱρμός.

Ἵνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, ϗ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, ϗ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδούς μου, κατεύθυνον δέομαι.

Τροπάριον.

Εὐχαρίστως βοῶ σοι· χαῖρε Μητροπάρθενε, Χαῖρε Θεόνυμφε, Χαῖρε θεία σκέπη, Χαῖρε ὅπλον καὶ τεῖχος ἀπόρθητον, Χαῖρε προστασία, καὶ βοηθὲ καὶ σωτηρία, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων ἐκ πίστεως.

Οἱ μισοῦντές με μάτην, βέλεμνα καὶ ξίφη, καὶ λάκκον ηὐτρέπισαν, καὶ ἐπιζητοῦσι, τὸ πανάθλιον σῶμα σπαράξαι μου, καὶ καταβιβάσαι, πρὸς γῆν Ἁγνὴ ἐπιζητοῦσιν· ἀλλ᾽ ἐκ τούτων προφθάσασα σῶσόν με.

Ἀληθῆ Θεοτόκον, πάντες ἐπιγνόντες σε, Πάναγνε Δέσποινα, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, Θεὸν Λόγον εἰδότες κηρύττομεν, ἐν δυσὶν οὐσίαις, θελητικαῖς αὐτεξουσίαις, ὑπὲρ λόγον καὶ νόμον τῆς φύσεως.

Τί σοι δῶρον προσάξω, τῆς εὐχαριστίας, ἀνθ᾽ ὧνπερ ἀπήλαυσα, τῶν σῶν δωρημάτων, καὶ τῆς σῆς ἀμετρήτου χρηστότητος; τοιγαροῦν δοξάζω, ὑμνολογῶ, καὶ μεγαλύνω, σοῦ τὴν ἄφατον πρός με συμπάθειαν.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ προ-

σήγ-

σήγγισε. Καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε. Τροπάριον.

ΤΑ νέφη τῶν λυπηρῶν ἐκάλυψαν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν καὶ καρδίαν, καὶ σκοτασμὸν, ἐμποιοῦσί μοι Κόρη. ἀλλ᾽ ἡ γεννήσασα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ἀπέλασον ταῦτα μακρὰν, τῇ ἐμπνεύσει τῆς θείας πρεσβείας σου.

Παράκλησιν ἐν ταῖς θλίψεσιν οἶδα, καὶ τῶν νόσων ἰατρόν σε γινώσκω, καὶ παντελῆ, σωφρισμὸν τοῦ θανάτου, καὶ ποταμὸν τῆς ζωῆς ἀνεξάντλητον, καὶ πάντων τῶν ἐν συμφοραῖς, ταχεινὴν καὶ ὀξεῖαν ἀντίληψιν.

Οὐ κρύπτω σου τὸν βυθὸν τοῦ ἐλέους, καὶ τὴν βρύσιν τῶν ἀπείρων θαυμάτων, καὶ τὴν πηγὴν, τὴν ἀέναον ὄντως, τῆς πρὸς ἐμὲ συμπαθείας σου Δέσποινα, ἀλλ᾽ ἅπασιν ὁμολογῶ, καὶ βοῶ καὶ κηρύττω καὶ φθέγγομαι.

Ἐκύκλωσαν αἱ τοῦ βίου με ζάλαι, ὥσπερ μέλισσαι κηρίον Παρθένε, καὶ τὴν ἐμὴν, κατασχοῦσαι καρδίαν, κατατιτρώσκουσι βέλει τῶν θλίψεων. ἀλλ᾽ εὕροιμί σε βοηθὸν, καὶ διώκτην καὶ ῥύστην Παναγία.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων·

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ.

Κοντάκιον, ἦχος, β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

ΠΡεσβεία θερμὴ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ, τοῦ Κόσμου καταφύγιον,

ἐκτενῶς βοῶμέν σοι· Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἁγίου Εὐαγγελίου. Κεφαλ. ί. 38.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά. Γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ. Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν. ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς, καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἑνὸς δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ, τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ᾽ αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· μενοῦνγε, μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ὠ, δὴ,

Ὠδὴ, ζ'. Ὁ Εἱρμός.

ΠΑῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ μετέβαλον βοῶντες· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

ΦΩ͂ς ἡ τεκοῦσα Θεοτόκε, σκοτισθέντα με νυκτὶ ἁμαρτημάτων, φωταγώγησον σὺ, φωτὸς οὖσα δοχεῖον, τὸ καθαρὸν καὶ ἄμωμον, ἵνα πόθῳ σε δοξάζω.

Σκέπη γενοῦ καὶ προστασία, καὶ ἀντίληψις καὶ καύχημα Παρθένε, γυμνωθέντι μοι νῦν, ἁπάσης βοηθείας, ἀβοηθήτων δύναμις, καὶ ἐλπὶς ἀπηλπισμένων.

Ὅλη ψυχῇ καὶ διανοίᾳ, καὶ καρδίᾳ σε καὶ χείλεσι δοξάζω, ἀπολαύσας τῶν σῶν, μεγάλων χαρισμάτων. ἀλλ᾽ ὢ τῆς σῆς χρηστότητος, καὶ ἀπείρων σου θαυμάτων.

Βλέψον ἱλέῳ ὄμματί σου, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν κάκωσιν ἣν ἔχω. καὶ δεινῶν συμφορῶν, καὶ βλάβης καὶ κινδύνων, καὶ πειρασμῶν με λύτρωσαι, ἀμετρήτῳ σου ἐλέει.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ.

Ὠδὴ, ή. Ὁ Εἱρμός.

ΤΟ'ν ἐν Ὄρει, ἁγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν Βάτῳ, Τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ

Μωϋσῇ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Διὰ σπλάγχνα, ἐλέους σου Παρθένε, μὴ παρίδῃς, σεμνὴ ποντούμενόν με σάλῳ, βιωτικῶν κυμάτων, ἀλλὰ δίδου μοι, χεῖρα βοηθείας, καταπονουμένῳ, κακώσεσι τοῦ βίου.

Περιστάσεις, καὶ θλίψεις καὶ ἀνάγκαι, εὕροσαν με, Ἁγνὴ καὶ συμφοραὶ τοῦ βίου, καὶ πειρασμοί με πάντοθεν ἐκύκλωσαν. ἀλλὰ πρόστηθί μοι, καὶ ἀντιλαβοῦ με, τῇ κραταιᾷ σου σκέπῃ.

Ἐν ταῖς ζάλαις, ἐφεύρωσε λιμένα, ἐν ταῖς λύπαις, χαρὰν καὶ εὐφροσύνην, καὶ ἐν ταῖς νόσοις ταχεινὴν βοήθειαν, καὶ ἐν τοῖς κινδύνοις, ῥύστιν καὶ προστάτιν ἐν τοῖς πειρατηρίοις.

Χαῖρε Θρόνε, πυρίμορφε Κυρίου. Χαῖρε θεία, καὶ μαννοδόχε στάμνε. Χαῖρε χρυσῆ λυχνία, λαμπὰς ἄσβεστε. Χαῖρε τῶν Παρθένων, δόξα καὶ Μητέρων, ὡραΐσμα καὶ κλέος.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ.

Ὠδὴ, θ΄. Ὁ Εἱρμός.

Ἔξέστη ἐπὶ τοῦτο ὁ Οὐρανὸς, καὶ τῆς Γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ Γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν Οὐρανῶν. Διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, Ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Τρο-

Τροπάριον.

ΠΡὸς τίνα καταφύγω ἄλλην Ἁγνή; πῦ προσδράμω λοιπὸν, καὶ σωθήσομαι; πῦ πορευθῶ; ποίαν δὲ εὕρω καταφυγήν; ποίαν θερμὴν ἀντίληψιν; ποίαν ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθόν; εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω, εἰς σὲ μόνην καυχῶμαι, καὶ ἐπὶ σὲ θαῤῥῶν κατέφυγον.

Οὐκ ἔστιν ἀριθμήσασθαι δυνατὸν, μεγαλεῖα τὰ σὰ Θεονύμφευτε, καὶ τὸν βυθὸν, τὸν ἀνεξερεύνητον ἐξειπεῖν, τῶν ὑπὲρ νῦν θαυμάτων σῦ, τῶν τετελεσμένων διηνεκῶς, τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, καὶ πίστει προσκυνῦσιν, ὡς ἀληθῆ Θεῦ λοχεύτριαν.

Ἐν ὕμνοις εὐχαρίστοις δοξολογῶ, καὶ γεραίρω τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν, δύναμίν σῦ πᾶσιν ὁμολογῶ, καὶ τὰς εὐεργεσίας σῦ, ἃς ὑπερεκχύνωσας εἰς ἐμὲ, κηρύττω μεγαλύνω, ψυχῇ τε καὶ καρδίᾳ, καὶ λογισμῷ καὶ γλώσσῃ πάντοτε.

Τὴν δέησίν μῦ δέξαι τὴν πενιχρὰν, καὶ κλαυθμὸν μὴ παρίδῃς καὶ δάκρυα, καὶ στεναγμὸν, ἀλλ' ἀντιλαβῦ μῦ ὡς ἀγαθὴ, καὶ τὰς αἰτήσεις πλήρωσον. δύνασαι γὰρ πάντα ὡς παντοδύναμος, Δεσπότῦ Θεῦ Μήτηρ, εἰ νεύσεις ἔτι μόνον, πρὸς τὴν ἐμὴν οἰκτρὰν ταπείνωσιν.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ.

ΕΥΧΑΙ, ΗΤΟΙ ΕΞΟΡΚΙΣΜΟΙ

τοῦ Μεγάλου Βασιλείου πρὸς τοὺς πάσχοντας ὑπὸ Δαιμόνων, καὶ πρὸς ἑκάστην ἀσθένειαν.

Ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων· ὁ τῶν πυρίνων Ταγμάτων δημιουργὸς, καὶ τῶν ἀΰλων Δυνάμεων τεχνουργός· ὁ τῶν ἐπουρανίων, καὶ τῶν ἐπιγείων τεχνίτης· ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων, οὐδὲ ἰδεῖν δύναται· ὃν φοβεῖται, καὶ τρέμει πᾶσα ἡ Κτίσις· ὁ τὸν τραχηλιάσαντά ποτε Ἀρχιστράτηγον, καὶ τὴν τούτου λειτουργίαν παρακοῇ ἀθετήσαντα, ῥήξας ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ τοὺς συναποστάτας αὐτῷ Ἀγγέλους Δαίμονας γινομένους, εἰς σκότωσιν βυθοῦ ταρταρώσας· δὸς τὸν ἀφορκισμὸν τοῦτον ἐπὶ τῷ φρικτῷ ὀνόματί σου τελούμενον, φόβῳ γενέσθαι αὐτῷ προηγουμένῳ τῆς πονηρίας, καὶ πάσαις ταῖς φάλαγξιν αὐτοῦ ταῖς συνεκπεσούσαις αὐτῷ ἐκ τῆς ἄνω φωτοφορίας. καὶ τρέψον αὐτὸν εἰς φυγὴν, καὶ ἐπίταξον αὐτῷ, καὶ τοῖς δαίμοσιν αὐτοῦ, ἀναχωρῆσαι παντελῶς· ἵνα μήτι βλαβερὸν κατὰ τὴν ἐσφραγισμένην εἰκόνα ἐργάσηται. ἀλλὰ λαβέτωσαν ἰσχὺν οὗτοι οἱ ἐσφραγισμένοι κραταιότητος, τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ. Σοῦ γὰρ ὑμνεῖται, καὶ μεγαλύνεται, καὶ παρὰ πάσης πνοῆς ἐν

φόβῳ

φόβῳ δοξάζεται τὸ Παναγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα, τοῦ αὐτοῦ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐξορκίζω σε τὸν ἀρχέκακον τῆς βλασφημίας, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀνταρσίας, καὶ αὐτουργὸν τῆς πονηρίας. Ἐξορκίζω σε τὸν ἐκριφθέντα ἐκ τῆς ἄνω φωτοφορίας, καὶ σκότους βυθοῦ κατενεχθέντα διὰ τὴν ἔπαρσιν. Ἐξορκίζω σε, καὶ πᾶσαν τὴν ἐκπεσοῦσαν δύναμιν τῆς σῆς ἀκόλουθον προαιρέσεως. Ὁρκίζω σε πνεῦμα ἀκάθαρτον, κατὰ τοῦ Θεοῦ Σαβαὼθ, καὶ πάσης στρατιᾶς Ἀγγέλων Θεοῦ, Ἀδωναῒ, Ἐλωῒ, Θεοῦ παντοκράτορος, ἔξελθε καὶ ἐπαναχώρησον ἀπὸ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦδε.) Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ πάντα λόγῳ κτίσαντος, καὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ αὐτοῦ, τοῦ πρὸ τῶν αἰώνων ἀρρήτως, καὶ ἀπαθῶς ἐξ αὐτοῦ γεννηθέντος, τοῦ τὴν ἀόρατον καὶ ὁρατὴν Κτίσιν δημιουργήσαντος, τοῦ κατ' εἰκόνα ἰδίαν τὸν ἄνθρωπον πλαστουργήσαντος, τοῦ νόμῳ πρότερον φυσικῷ ταῦτα παιδαγωγήσαντος, καὶ Ἀγγέλων ἐπιστασίᾳ φυλάξαντος, τοῦ ὕδατι τὴν ἁμαρτίαν κατακλύσαντος ἄνωθεν, καὶ τὰς ὑπ' Οὐρανὸν ἀβύσσους ἀναστομώσαντος, καὶ γίγαντας ἀσεβοῦντας καταφθείραντος, καὶ πύργον τῶν βεβήλων κατα-

πασείσαντος, καὶ γῆν Σοδόμων καὶ Γομόῤῥων πυρὶ καὶ θείῳ τεφρώσαντος, οὗ μάρτυς καπνὸς ἀκοίμητος ἐξατμίζεται· τοῦ ῥάβδῳ πέλαγος ῥήξαντος, καὶ Λαὸν ἀβρόχοις ποσὶ περάσαντος, καὶ τύραννον Φαραὼ, καὶ στρατὸν θεομάχον εἰς αἰῶνα τοῖς κύμασι καταπλύσαντος τῆς ἀσεβείας πόλεμον, τοῦ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου ἁγνῆς σαρκωθέντος ἀνεκλαλήτως, καὶ σώας τὰς σφραγῖδας τῆς ἁγνείας φυλάξαντος, τοῦ πλῦσαι βαπτίσματι τὸν παλαιὸν ἡμῶν ῥύπον δι' ὁδοκήσαντος, ὃν ἡμεῖς διὰ τῆς παραβάσεως ἐπεσπασάμεθα. Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ βαπτισθέντος ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τύπον ἡμῖν ἀφθαρσίας ἐν ὕδατι κατὰ χάριν παρεχομένου, ὃν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν κατεπλάγησαν, τὸν σαρκωθέντα Θεὸν βλέπουσαι μεγαλιάσαντα, ὅτε ὁ ἄναρχος Πατὴρ, τὴν ἄναρχον γέννησιν τοῦ Υἱοῦ ἀπεκάλυψε, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἡ κατάβασις τῆς Τριάδος τὴν ἕνωσιν ἐμαρτύρησεν. Ὁρκίζω σε κατ' ἐκείνου τοῦ ἄνεμον ἐπιτιμήσαντος, καὶ κλύδωνα θαλάσσης πραΰναντος, τοῦ στίφη δαιμόνων ἐκδιώξαντος, καὶ κόρας ὀμμάτων ἀπὸ μήτρας λειπούσας πηλῷ τυφλοῖς ἀναβλέψαι ἐναρμόσαντος, καὶ τὴν ἀρχαίαν τοῦ γένους ἡμῶν διάπλασιν ἀνακαινίσαντος, καὶ ἀλάλοις τὸ λαλεῖν ἀνορθώσαντος, τοῦ στίγματα λέπρας ἀποσμήξαντος, καὶ νεκροὺς ἐκ τῶν τάφων ἀναστήσαντος, τοῦ μέχρι ταφῆς τοῖς ἀνθρώποις ὁμιλήσαντος, καὶ τὸν ᾅδην

ἐγέρσει σκυλεύσαντος, καὶ πᾶσαν τὴν ἀνθρωπότητα ἀνάλωτον τῷ θανάτῳ κατασκευάσαντος. Ὁρκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος, τοῦ τῇ θεοπνεύστῳ φωνῇ τοὺς ἀνθρώπους ἐμπνεύσαντος, καὶ τοῖς Ἀποστόλοις συμπράξαντος, καὶ πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην εὐσεβείας πληρώσαντος. Φοβήθητι, φύγε, δραπέτευσον, ἀναχώρησον δαιμόνιον ἀκάθαρτον, καὶ ἐναγὲς, καταχθόνιον, βύθιον, ἀπατηλὸν, ἄμορφον, θεατὸν δι' ἀναίδειαν, ἀθέατον διὰ τὴν ὑπόκρισιν, ὅπου ἂν τυγχάνῃς, ἢ ἀπέρχῃ, ἢ αὐτὸς εἶ ὁ Βεελζεβοὺλ, ἢ κατασείων, ἢ δρακοντοειδὴς, ἢ θηριοπρόσωπος, ἢ ὡς ἀτμὶς, ἢ ὡς καπνὸς φαινόμενος, ἢ ὡς ἄρσεν, ἢ ὡς θῆλυ, ἢ ὡς ἑρπετὸν, ἢ ὡς πετεινὸν, ἢ νυκτόλαλον, ἢ κωφὸν, ἢ ἄλαλον, ἢ ἐκφοβοῦν ἐξ ἐπιδρομῆς, ἢ σπαράσσον, ἢ ἐπιβουλεῦον, ἢ ἐν ὕπνῳ βαρεῖ, ἢ ἐν νόσῳ, ἢ ἐν μαλακίᾳ, ἢ ἐν γέλωτι ῥέμβον, ἢ δάκρυα φιλήδονα ἐμποιοῦν, ἢ λάγνον, ἢ δυσῶδες, ἢ ἐπιθυμητικὸν, ἢ ἡδονικὸν, ἢ φαρμακόφιλον, ἢ ἐρωτομανὲς, ἢ ἀστρομαγικὸν, ἢ ἐνοικηματικὸν, ἢ ἀναιδὲς, ἢ φιλόνεικον, ἢ ἀκατάστατον, ἢ τῇ σελήνῃ συναλλοιούμενον, ἢ χρόνῳ τινὶ συνεξεπόμενον, ἢ ὀρθεινὸν, ἢ μεσημβρινὸν, ἢ μεσονυκτικὸν, ἢ ἀωρίας τινὸς, ἢ αὐγῆς, ἢ αὐτομάτως συνηντήσας, ἢ ἐπέμφθης ὑπό τινος, ἢ προσεπέλασας ἄφνω, ἢ ἐν θαλάσσῃ, ἢ ἐν ποταμῷ, ἢ ὑπὸ γῆς, ἢ φρέατος, ἢ κρημνοῦ, ἢ ἐκ λάκκου,

ἢ λι-

ἢ λίμνης, ἢ καλαμῶνος, ἢ ὕλης, ἢ ἀπογαίου, ἢ ἀκαθάρτου, ἢ ἄλσους, ἢ δρυμῶνος, ἢ δένδρου, ἢ ὀρνέου, ἢ βροντῆς, ἢ ἐκ στέγης λουτροῦ, ἢ ἐν κολυμβήθρᾳ ὑδάτων, ἢ ἐκ μνήματος εἰδωλικοῦ, ἢ ὅθεν ἴσμεν, καὶ οὐκ ἴσμεν, ἢ γνωστὸν, ἢ ἄγνωστον, καὶ ἐξ ἀπεριςκέπτου τόπου, μεθίσθητι, καὶ ἀπαλλάγηθι. αἰσχύνθητι τὴν εἰκόνα τὴν χειρὶ Θεοῦ πλασθεῖσαν, καὶ μορφωθεῖσαν. Φοβήθητι τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ τὸ ὁμοίωμα, καὶ μὴ ἐγκρυβῇς εἰς τὸν δοῦλον τοῦ Θεοῦ (τόνδε) ἀλλὰ ῥάβδος σιδηρᾶ, καὶ κάμινος πυρὸς, καὶ τάρταρος, καὶ ὀδόντων βρυγμὸς, ἄμυνα τῆς παρακοῆς σε περιμένει. Φοβήθητι, φιμώθητι, φύγε, μὴ ὑποστρέψῃς, μὴ ὑποκρυβῇς μεθʼ ἑτέρας πονηρίας πνευμάτων ἀκαθάρτων, ἀλλὰ ἄπελθε εἰς γῆν ἄνυδρον, ἔρημον, ἀγεώργητον, ἣν ἄνθρωπος οὐκ οἰκεῖ, Θεὸς μόνος ἐπισκοπεῖ, ὁ δεσμεύων πάντας τοὺς βασκαίνοντας, καὶ ἐπιβουλεύοντας τῇ αὐτοῦ εἰκόνι, καὶ σειραῖς ζόφου ταρταρώσας εἰς μακρὰν νύκτα καὶ ἡμέραν σὲ πάντων τῶν κακῶν πεπειραμένον, καὶ ἐφευρετὴν διάβολον. ὅτι μέγας ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ, καὶ μεγάλη ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

ΕΥʼΧΗʼ ἑτέρα, τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ Θεὸς τῶν Οὐρανῶν, ὁ Θεὸς τῶν φώτων, ὁ Θεὸς τῶν Ἀγγέλων τῶν ὑπὸ τὴν σὴν ἰσχὺν, ὁ Θεὸς τῶν Ἀρχαγγέλων τῶν ὑπὸ τὸ σὸν

κρά-

κράτος, ὁ Θεὸς τῶν ἐνδόξων Κυριοτήτων, ὁ Θεὸς τῶν Ἁγίων, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ τὰς δεσμευθείσας τῷ θανάτῳ ψυχὰς λύσας, ὁ τὸν προσηλωθέντα ἄνθρωπον τῷ σκότει διὰ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ φωτίσας, ὁ λύσας τὰς ὀδύνας ἡμῶν, καὶ πᾶν βάρος ἀποσκεδάσας, ὁ πᾶσαν τὴν προσβολὴν τοῦ ἐχθροῦ ἀφ᾽ ἡμῶν χωρίσας, Υἱὲ καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ, ὁ ἀπαθανατίσας ἡμᾶς τῷ θανάτῳ σου, καὶ δοξάσας ἡμᾶς τῇ δόξῃ σου, ὁ ἐξ ἀνθρώπων χωρεῖν εἰς Θεὸν ἐγέρσει τῇ σῇ χαρισάμενος, ὁ πάντα δεσμὸν τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διὰ τοῦ Σταυροῦ σου βαστάσας, ὁ τὸ σύντριμμα ἡμῶν ἀναλαβὼν, καὶ ἰασάμενος Κύριε, ὁ ὁδοποιήσας ἡμῖν ὁδὸν εἰς Οὐρανοὺς, καὶ φθορὰν εἰς ἀφθαρσίαν μετασκευάσας. Εἰσάκουσόν μου πόθῳ καὶ φόβῳ κεκραγότος πρὸς σὲ, οὗ τὰ ὄρη τῷ φόβῳ τήκονται σὺν τῷ στερεώματι τῆς ὑπ᾽ Οὐρανὸν, οὗ τῇ δυνάμει ἄλαλοι στοιχείων ψυχαὶ φρίττουσι, τηροῦσαι τοὺς ἑαυτῶν ὅρους, δι᾽ οὗ τὸ πῦρ τὸ τῆς ἐκδικήσεως οὐχ ὑπερβήσεται ὅρους τοὺς ταχθέντας αὐτῷ, ἀλλ᾽ ἀναμένει στένον τὴν σὴν βουλήν· δι᾽ ὃν πᾶσα ἡ Κτίσις ὠδίνει στενάζουσα στεναγμοῖς ἀλαλήτοις, εἰς καιροὺς μένειν ἐπιταχθεῖσα· ὃν πᾶσα φύσις ἐναντία πέφευγε, καὶ τοῦ ἐχθροῦ στρατιὰ δεδάμασται, καὶ Διάβολος πέπτωκε, καὶ ὄφις πεπάτηται, καὶ δράκων ἀνῄρηται· δι᾽ ὃν τὰ ἔθνη ὁμολογήσαντά σε ἐφωτίσθησαν, καὶ ἐκραταιώθησαν ἐν σοὶ Κύριε;

δι᾽

δι᾽ ὃν ζωὴ πεφανέρωται, ἐλπὶς ἵδρυσαι, ἡ πίσις κεκράτηται, τὸ Εὐαγγέλιον κεκήρυκται· δι᾽ ὃν ἄνθρωπος ἐκ γῆς ἀναπέπλασαι, πιςεύσας ἐν σοί· τίς γάρ ἐστιν ὡς σὺ Θεὸς παντοκράτωρ; διὸ δεόμεθά σου Θεοῦ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους προαιώνιε, καὶ ὑπερούσιε, τὸν πρός σε ἐληλυθότα ἐπὶ τῷ ἁγίῳ ὀνόματί σου, καὶ τοῦ ἠγαπημένου σου παιδὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου, καὶ Παντοδυνάμου, καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος πρόσδεξαι· ἀποσόβησον ἀπὸ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ πᾶσαν μαλακίαν, πᾶσαν ἀπισίαν, πᾶν πνεῦμα ἀκάθαρτον, απαρακτικὸν, καταχθόνιον, πύρινον, δυσωδιακὸν, ἐπιθυμητικὸν, φιλόχρυσον, φιλάργυρον, τυφωνικὸν, πορνικὸν, πᾶν δαιμόνιον ἀκάθαρτον, σκοτεινὸν, ἄμορφον, ἀναιδές. Ναὶ ὁ Θεὸς, ἀπέλασον ἀπὸ τοῦ δούλου σου (τοῦ δεῖνος) πᾶσαν ἐνέργειαν τοῦ διαβόλου, πᾶσαν μαγείαν, πᾶσαν φαρμακίαν, εἰδωλολατρείαν, ἀςρομαντείαν, ἀςρολογίαν, νεκρομαντείαν, ὀρνεοσκοπίαν, ἡδυπάθειαν, ἔρωτα, φιλαργυρίαν, μέθην, πορνείαν, μοιχείαν, ἀσέλγειαν, ἀναίδειαν, ὀργὴν, φιλονεικίαν, ἀκαταςασίαν, καὶ πᾶσαν ὑπόνοιαν πονηράν. Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐμφύσησον ἐν αὐτῷ τὸ Πνεῦμά σου τὸ εἰρηνικὸν, ὅπως φρουρούμενος ὑπ᾽ αὐτοῦ ποιήσῃ καρπὸν πίςεως, ἀρετῆς, σοφίας, ἁγνείας, ἐγκρατείας, ἀγάπης, χρηςότητος, ἐλπίδος, πραότητος, μακροθυμίας, ὑπομονῆς,

σωφροσύνης, συνέσεως· ὅτι σὸς ἐπικέκληται δοῦλος, ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, πιστεύων εἰς τὴν ὁμοούσιον Τριάδα, συμμαρτυρούντων Ἀγγέλων, Ἀρχαγγέλων, ἐνδόξων Κυριοτήτων, καὶ πάσης οὐρανίου στρατιᾶς. σὺν τούτῳ φύλαξον τὰς καρδίας ἡμῶν, ὅτι δυνατὸς εἶ Κύριε, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥ'ΧΑΙ' τοῦ Χρυσοστόμου, εἰς τὰ αὐτά. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ λυτρωσάμενος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ Διαβόλου, ῥῦσαι τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) ἀπὸ πάσης ἐνεργείας πνευμάτων ἀκαθάρτων. ἐπίταξον τοῖς πονηροῖς καὶ ἀκαθάρτοις πνεύμασί τε, καὶ δαίμοσιν, ἀποστῆναι τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος τοῦ δούλου σου (τοῦδε,) καὶ μὴ ἐμμένειν, μηδὲ ἐγκρύπτεσθαι ἐν αὐτῷ. Φυγαδευθείησαν τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, ἀπὸ τοῦ πλάσματος τῶν χειρῶν σου. ἵνα καθαρισθεὶς ἀπὸ πάσης ἐπηρείας διαβολικῆς, ὁσίως, καὶ δικαίως, καὶ εὐσεβῶς ζήσῃ, ἀξιούμενος τῶν ἀχράντων μυστηρίων τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν· μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ καὶ δεδοξασμένος,

σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ' ἑτέρα, τοῦ αὐτοῦ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Πᾶσιν ἀκαθάρτοις πνεύμασιν ἐπιτιμήσας, καὶ δυνάμει ῥήματος ἐκδιώξας τὸν λεγεῶνα, ἐπιφάνηθι καὶ νῦν διὰ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, ἐπὶ τὸ πλάσμα, ὃ κατ' εἰκόνα σου ἐποίησας, καὶ ἔξελε αὐτὸ καταδυναστευόμενον ὑπὸ τοῦ ἀντικειμένου. ἵνα ἐλεηθεὶν, καὶ καθαρισθεὶν, ἐνταγῇ τῇ ἁγίᾳ σου ποίμνῃ, καὶ φυλαχθῇ ναὸς ἔμψυχος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ τῶν θείων καὶ ἀχράντων ἁγιασμάτων. Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ' ἑτέρα, τοῦ αὐτοῦ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπικαλούμεθά σε Δέσποτα Θεὲ παντοκράτορ, ὕψιστε, ἀπείραστε, εἰρηνικὲ Βασιλεῦ. ἐπικαλούμεθά σε τὸν ποιήσαντα τὸν Οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνεφύη καὶ τὸ Α, καὶ τὸ Ω, ἡ Ἀρχὴ, καὶ τὸ Τέλος. ὁ δοὺς τοῖς ἀνθρώποις ὑπακούειν τετράποδα, καὶ ἄλογα ζῶα, ὅτι

σὺ

σὺ ὑπέταξας αὐτὰ Κύριε· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν κραταιὰν, καὶ τὸν βραχίονά σου τὸν ὑψηλὸν, καὶ τὸν ἅγιον, καὶ ἐπισκοπῶν ἐπισκόπησον τὸ πλάσμα σου τοῦτο. καὶ κατάπεμψον αὐτῷ Ἄγγελον εἰρηνικὸν, Ἄγγελον κραταιὸν, ψυχῆς καὶ σώματος φύλακα· ὃς ἐπιτιμήσει, καὶ ἀπελάσει ἀπ' αὐτοῦ πᾶν πονηρὸν καὶ ἀκάθαρτον δαιμόνιον· ὅτι σὺ Κύριος μόνος, ὕψιστος, παντοκράτωρ, εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ἑτέρα, τοῦ αὐτοῦ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΤΗν θείαν τε, καὶ ἁγίαν, καὶ μεγάλην, καὶ φρικτὴν, καὶ ἄσεκτον ὀνομασίαν, καὶ ἐπίκλησιν ποιοῦμεν πρὸς τὴν σὴν ἐξέλασιν ἀποστάτα, ὡσαύτως καὶ ἐπιτίμησιν εἰς τὴν σὴν ἐξολόθρευσιν Διάβολε. Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ ἄναρχος, ὁ φοβερὸς, ὁ ἀόρατος τῇ οὐσίᾳ, ὁ ἀνείκαστος τῇ δυνάμει, καὶ ἀκατάληπτος τῇ Θεότητι, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, καὶ παντοκράτωρ Δεσπότης, ἐπιτιμήσει σοι Διάβολε· ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα εὐπραγῶς λόγῳ συστησάμενος· ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε, ὁ προσκαλούμενος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς· Κύριος τῶν Δυνάμεων ὄνομα αὐτῷ. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε, ὁ ὑπὸ τῶν ἀναρίθ-

μήτων ὀρανίων ταγμάτων πυρίνων φόβῳ λειτουργούμενος, καὶ ὑμνούμενος, καὶ ὑπὸ πλήθους χορῶν Ἀγγελικῶν, καὶ Ἀρχαγγελικῶν τρόμῳ προσκυνούμενος, καὶ δοξαζόμενος. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε, ὁ τιμώμενος ὑπὸ τῶν κύκλωθεν παρεστώτων Δυνάμεων, καὶ φρικωδεστάτων Ἑξαπτερύγων, καὶ πολυομμάτων Χερουβὶμ, καὶ Σεραφὶμ, τῶν τὰ πρόσωπα ἑαυτῶν ταῖς δυσὶ πτέρυξι σκεπόντων διὰ τὴν ἀθεώρητον αὐτοῦ καὶ ἀνεξιχνίαστον Θεότητα, καὶ ταῖς δυσὶ πτέρυξι τοὺς ἑαυτῶν πόδας καλυπτόντων, εἰς τὸ μὴ κατακαυθῆναι ἐκ τῆς ἀῤῥήτου δόξης, καὶ ἀκατανοήτου μεγαλειότητος, καὶ ταῖς δυσὶ πτέρυξι πετομένων, καὶ τὸν Οὐρανὸν πληρούντων ἐκ τῆς βοῆς αὐτῶν, τὸ, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε, ὁ ἐκ τοῦ κόλπου τοῦ Πατρικοῦ καταβὰς ἐξ Οὐρανοῦ Θεὸς Λόγος, καὶ διὰ τῆς ἐκ Παρθένου Ἁγίας προσκυνητῆς, ἀφράστου, καὶ ἀχράντου σαρκώσεως, ἀνεκλαλήτως φανεὶς ἐν τῷ Κόσμῳ, τοῦ σῶσαι αὐτὸν, καὶ τῇ αὐθεντικῇ αὐτοῦ δυνάμει ῥίψας σε οὐρανόθεν, καὶ ἀπόβλητον παντὶ δείξας. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε, ὁ εἰπὼν τῇ θαλάσσῃ, σιώπα, πεφίμωσο, καὶ τῷ κελεύσματι εὐθέως ἐκόπασεν. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε, ὁ τῷ ἀχράντῳ πτυέλῳ πηλὸν ποιήσας, καὶ τὸ ἐλλεῖπον μέλος τῷ ἐκ γενετῆς τυφλῷ ἀναπλάσας,

τας, καὶ τὸ φῶς χαρισάμενος. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε, ὁ τὴν θυγατέρα τοῦ Ἀρχισυναγώγου λόγῳ ζωοποιήσας, καὶ τῆς Χήρας τὸν Υἱὸν ἐκ στόματος τοῦ θανάτου ἀφαρπάσας, καὶ τῇ ἰδίᾳ Μητρὶ ὁλόκληρον καὶ ὑγιῆ αὐτὸν χαρισάμενος. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε, ὁ τὸν Λάζαρον ἐκ νεκρῶν τετραήμερον ἄσηπον ὡς μὴ θανόντα, καὶ ἄσπιλον εἰς ἔκπληξιν τῶν πολλῶν ἀναστήσας. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε, ὁ διὰ τοῦ ῥαπίσματος τὴν κατάραν καταργήσας, καὶ διὰ τῆς λόγχης τῆς ἀχράντου πλευρᾶς αὐτοῦ τὴν τὸν Παράδεισον φυλάττουσαν φλογίνην ῥομφαίαν ἀναστείλας. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε, ὁ διὰ τοῦ ἐμπτύσματος τοῦ τιμίου αὐτοῦ χαρακτῆρος, πᾶν δάκρυον ἐκ παντὸς προσώπου ἐκμάξας. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε, ὁ πήξας τὸν Σταυρὸν εἰς στήριγμα καὶ σωτηρίαν Κόσμου, εἰς πτῶσιν δὲ σὴν, καὶ πάντων τῶν ὑπὸ σὲ Ἀγγέλων. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε, ὁ δοὺς φωνὴν ἐν τῷ Σταυρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ Ναοῦ ἐσχίσθη, καὶ αἱ πέτραι διεῤῥάγησαν, καὶ τὰ μνημεῖα ἠνεῴχθησαν, καὶ οἱ ἀπ' αἰῶνος θανόντες ἀνέστησαν. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε, ὁ θανάτῳ θάνατον θανατώσας, καὶ ζωὴν τῇ ἐγέρσει αὐτοῦ τοῖς ἀνθρώποις χαρισάμενος. Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος Διάβολε, ὁ καταβὰς εἰς τὸν ᾅδην, καὶ τὰ μνημεῖα αὐτοῦ ἐκτινάξας, καὶ πάντας τοὺς ἐν αὐτῷ κατεχομένους

δεσμίους ἐλευθερώσας, καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἀνακαλε-
σάμενος ὃν οἱ πυλωροὶ τοῦ ᾅδου ἰδόντες ἔφριξαν,
καὶ ἀγωνίᾳ κρυβέντες ἐξέλιπον. Ἐπιτιμήσαι σοι
Κύριος Διάβολε, ὁ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς Χριστὸς ὁ
Θεὸς ἡμῶν, καὶ πᾶσι τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ χαρι-
σάμενος. Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος Διάβολε, ὁ εἰς
Οὐρανοὺς ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς πρὸς τὸν Πατέρα
αὐτοῦ, καὶ ἐκ δεξιῶν τῆς μεγαλωσύνης ἐπὶ θρόνου
δόξης καθήμενος. Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος Δια-
βολε, ὁ πάλιν ἐρχόμενος μετὰ δόξης ἐπὶ τῶν νε-
φελῶν τοῦ Οὐρανοῦ μετὰ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων αὐ-
τοῦ, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Ἐπιτιμήσαι σοι
Κύριος Διάβολε, ὁ τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, καὶ σκώ-
ληκα τὸν ἀκοίμητον, καὶ σκότος τὸ ἐξώτερον ἑτοι-
μάσας σοι εἰς αἰώνιον κόλασιν. Ἐπιτιμήσαι σοι
Κύριος Διάβολε, ὃν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει ἀ-
πὸ προσώπου τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, ὅτι ἄστεκτος ἡ
ὀργὴ τῆς ἐπὶ σοὶ ἀπειλῆς αὐτοῦ. Αὐτὸς ἐπιτιμᾷ
σοι Κύριος Διάβολε, διὰ τοῦ φοβεροῦ αὐτοῦ ὀνόμα-
τος. Φρίξον, τρόμαξον, φοβήθητι, ἀναχώρη-
σον, ἐξολοθρεύθητι, φυγαδεύθητι, ὁ πεσὼν
οὐρανόθεν, καὶ σὺν σοὶ πάντα τὰ πονηρὰ πνεύμα-
τα, πᾶν πνεῦμα πονηρόν, πνεῦμα ἀσελγείας,
πνεῦμα πορνείας, πνεῦμα νυκτερινόν, καὶ ἡμερι-
νόν, μεσημβρινόν τε, καὶ ἑσπερινόν· πνεῦμα με-
σονυκτικόν, πνεῦμα φανταστικόν, πνεῦμα συναν-
τικόν, εἴτε χερσαῖον, εἴτε ἔνυδρον, εἴτ' ἐν ἄλ-
σοις,

σοις, εἴτε ἐν καλάμοις, εἴτε ἐν φάραγξιν, εἴτε ἐν διόδοις, καὶ τριόδοις, ἐν λίμναις, καὶ ἐν ποταμοῖς, ἐν οἴκοις, ἐν αὐλαῖς, καὶ ἐν βαλανείοις παρατρέχον, καὶ βλάπτον, καὶ ἀλλοιοῦν τὸν νοῦν τοῦ ἀνθρώπου. συντόμως ἀναχωρήσατε ἀπὸ τοῦ πλάσματος τοῦ δημιουργοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἀπαλλάχθητε ἀπὸ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦδε,) ἀπὸ τοῦ νοός, ἀπὸ τῆς ψυχῆς, ἀπὸ τῆς καρδίας, ἀπὸ τῶν νεφρῶν, ἀπὸ τῶν αἰσθήσεων, ἀπὸ πάντων τῶν μελῶν, πρὸς τὸ εἶναι αὐτὸν ὑγιῆ καὶ ὁλόκληρον, καὶ ἐλεύθερον, ἐπιγινώσκοντα τὸν ἴδιον Δεσπότην, καὶ δημιουργὸν τῶν ἁπάντων Θεόν, τὸν ἐπισυνάγοντα τοὺς πεπλανημένους, καὶ διδόντα αὐτοῖς σφραγῖδα σωτηρίας διὰ τῆς γεννήσεως, καὶ ἀνακαινίσεως τοῦ θείου Βαπτίσματος. εἰς τὸ καταξιωθῆναι αὐτὸν τῶν ἀχράντων, καὶ ἐπουρανίων, φρικτῶν αὐτοῦ μυστηρίων, καὶ ἑνωθῆναι τῇ αὐτοῦ ποίμνῃ τῇ ἀληθινῇ, εἰς τόπον χλόης κατασκηνοῦντα, καὶ ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐκτρεφόμενον, καὶ ὑπὸ βακτηρίας τοῦ Σταυροῦ ποιμαντικῶς καὶ ἀσφαλῶς ὁδηγούμενον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ὅτι αὐτῷ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμή, καὶ προσκύνησις, καὶ μεγαλοπρέπεια, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρί, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ εἰς ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΝ

Ἀσθενῶν, χειμαζομένων ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐπηρεαζόντων.

Εὐλογεῖ ὁ Ἱερεὺς, καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον, τὸ, Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. τὸ, Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει. τὸ, Κύριος φωτισμός μου, καὶ Σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; τὸ, Ἀναστήτω ὁ Θεὸς, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ.

Τὸν, Ν'. Εἶτα. Μὴ καταπιστεύσῃς με. Δέξαι μου τὴν δέησιν.

Μετὰ ταῦτα ὁ Ἱερεύς.

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ.

Εἶτα τὸν παρόντα Κανόνα.

Κανὼν Παρακλητικὸς εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν· εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον· εἰς τοὺς Ἀσωμάτους· εἰς τοὺς Ἀποστόλους· καὶ εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους.

Ὠδὴ, α'. ἦχος, β'. Δεῦτε Λαοὶ ᾄσωμεν.

Ὁ Ποιητὴς καὶ Λυτρωτής μου καὶ Κύριος, ἡ τῶν πιστῶν βοήθεια, τάχιον ῥῦσαί με, τοῦ παρόντος κινδύνου, ὁ δοῦλός σου βοᾷ σοι, μόνε φιλάνθρωπε,

Ὁ τὴν

Ο' Τὴν ἡμῶν μόνος γινώσκων ἀσθένειαν, ἐκ τῆς παρούσης θλίψεως, καὶ τοῦ συνέχοντος, ὀλεθρίου προφθάσας, ἐξάρπασον καὶ σῶσον, Σῶτερ τὸν δοῦλόν σου. Δόξα.

Α'Γγελικαὶ τάξεις ἀΰλων Δυνάμεων, σὺν Α'ποστόλοις Μάρτυσι καθικετεύσατε, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, κινδύνου βαρυτάτου, ῥῦσαι τὸν δοῦλον αὐτοῦ. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η' Τῶν πιστῶν καταφυγὴ Α'ειπάρθενε, ἡ κραταιὰ βοήθεια ἡμῶν τῶν δούλων σου, τῆς παρούσης ἀνάγκης, τὸν δοῦλόν σου πρεσβείαις, λύτρωσαι Δέσποινα.

Ω'δὴ, γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ω'Σ πάλαι Ι'ακὼβ, τὸν σὸν θεράποντα, ἐῤῥύσω τῆς τοῦ Η'σαῦ βασκανίας, οὕτω ῥῦσαι τὸν οἰκέτην σου, τῆς παρούσης ἀνάγκης ὡς φιλάνθρωπος.

ΦΙλάνθρωπε Σωτὴρ ἐπικαλοῦμαί σε, ἐν θλίψει ὑπάρχων καὶ ἀθυμίᾳ, μὴ παρίδῃς με τὸν δοῦλόν σου, ἀλλὰ σπεῦσον καὶ ῥῦσαί με ὡς εὔσπλαγχνος. Δόξα.

Ο' Μόνος ἀγαθὸς, ὁ μόνος εὔσπλαγχνος, ὁ μόνος οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, τῇ πρεσβείᾳ τῶν Α'γίων σου, τὸν σὸν δοῦλον οἰκτείρας ἐλευθέρωσον. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο'Ν ἔτεκες Α'γνὴ, Θεὸν ἱκέτευε, σὺν πᾶσιν Α'γγέλοις καὶ Α'ποστόλοις, σὺν Προφήταις

τε καὶ Μάρτυσιν, ἐκ κινδύνων τὸν δοῦλόν σου λυτρώσασθαι.

Εἶθ' οὕτω τὸν Εἱρμόν.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Καὶ μνημονεύει τὸν ἀσθενῆ. Εἶτα.

ΠΡεσβεία θερμὴ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ, τοῦ Κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι· Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα. Ὠδὴ, δ'. Ἐλήλυθας.

ΤΩ͂ λαίλαπι, τῶν κινδύνων δεινῶς ῥιπιζόμενον, τὸν σὸν δοῦλον Δέσποτα, καὶ τῷ πελάγει τῶν θλίψεων, νῦν κλυδωνιζόμενον, πρὸς γαληνότατον ὅρμον καθοδήγησον.

ΟΙ θλίβοντες, τὸν σὸν δοῦλον Χριστὲ ἐπληθύνθησαν, καὶ γλῶσσαν ἠκόνησαν, καθάπερ δίστομον μάχαιραν. ἴδε οὖν φιλάνθρωπε, καὶ ἐξ ἀδίκου θανάτου τὸν σὸν δοῦλον λύτρωσαι. Δόξα.

ἈΡχάγγελοι, Ἐξουσίαι, Δυνάμεις καὶ Ἄγγελοι, Ἀπόστολοι, Μάρτυρες, Ὅσιοι, Προφῆται, καὶ Δίκαιοι, πάντες δυσωπήσατε, ὑπὲρ τοῦ νῦν παναθλίως κινδυνεύοντος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΠΑνύμνητε, τῶν ἀνθρώπων ἑτοίμη βοήθεια, τὰ ἄγρια κύματα, τῶν πειρασμῶν καταπράϋνον, καὶ τὸν ἐν τῇ σκέπῃ σου, καταφεύγοντα ἴασαι δοῦλόν σου Δέσποινα.

Ὠδὴ,

Ὠδὴ, ε΄. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ὁ Ἐζεκίου ποτὲ, ἀποπληρώσας τὰς εὐχὰς Κύριε, καὶ τὴν ἐμὴν πλήρωσον ἐν τάχει, ὁ μόνος ἀγαθὸς, καὶ σῶσον σὸν δοῦλον, ἐκ πάσης κακώσεως.

Ὁ δι' Ἀγγέλου χειρὸς, τὸν κορυφαῖον Μαθητὴν Κύριε, ἐκ φυλακῆς θείᾳ δυναστείᾳ, ποτὲ ἐξαγαγὼν, ῥῦσαι τὸν σὸν δοῦλον δεινῶς κινδυνεύοντα. Δόξα.

Ἀγγελικαὶ στρατιαὶ, τῶν Ἀποστόλων, Προφητῶν δῆμός τε, πανευκλεῶν Μαρτύρων, Ὁσίων, ὑπὲρ τοῦ ἐν δεινοῖς, ὑπάρχοντος ἅμα πρεσβείαν ποιήσατε. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τάχυνον ῥῦσαι τὸν πιστὸν δοῦλόν σου, τοῦ χαλεποῦ καὶ δεινοῦ κινδύνου, τοῦ νῦν ἐπελθόντος· ἵνα σε δοξάζῃ καρδίᾳ καὶ στόματι.

Ὠδὴ, ς΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ὁ κητῴας γαστρὸς λυτρωσάμενος, πάλαι τὸν Προφήτην σου, Δέσποτα Κύριε, τὸν σὸν οἰκέτην λύτρωσαι, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ δοξάζῃ σε.

Δανιὴλ ὡς ἐρρύσω λεόντων Χριστὲ, ῥῦσαι πονηρῶν ἐξ ἀνθρώπων νυνὶ κἀμὲ, τὸν σὸν οἰκέτην Δέσποτα, καὶ φθορᾶς καὶ θανάτου ἀνάγαγε. Δόξα.

Κινδυνεύοντα σῶσον τὸν δοῦλόν σου, Σῶτερ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων δεήσεσι, τῶν Προ-

φητῶν

φητῶν Μαρτύρων τε, καὶ σοφῶν Μαθητῶν σου ἐντεύξεσι. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΜΗ παρίδῃς δεινῶς χειμαζόμενον, καὶ ἐξαπορούμενον Κόρη τὸν δοῦλόν σου, ἀλλὰ συνήθως λύτρωσαι, προσφυγόντα τῇ σκέπῃ σου ἄχραντε.
Καὶ τὸν Εἱρμόν. Εἶθ' οὕτω μνημονεύει τὸν ἀρχιερέα.
Εἶτα λέγει τὸ Θεοτοκίον.

ΤΗ͂ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων. μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς. σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα. Ὠδὴ, ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

ὩΣ πάλαι τοὺς τρεῖς, ἐκ καμίνου τοῦ πυρὸς Παῖδας ἐῤῥύσω, ῥῦσαι οἰκτίρμον τὸν οἰκέτην σου, ὡς ἀγαθὸς δυσωπούμενός σε, τῆς ἐπερχομένης ἀνάγκης, καὶ τῆς φλογώσεως Δέσποτα, τῶν ἀνυποίστων πειρασμῶν, ὅπως δοξάζῃ σε.

Ὁ Μόνος εἰδὼς, τὴν ἀσθένειαν Χριστὲ τὴν ἀνθρωπίνην, ὁ ὑποδείξας ἐν ταῖς θλίψεσι, τὰς παρακλήσεις φιλάνθρωπε, ῥῦσαι τοῦ παρόντος κινδύνου, τὸν οἰκέτην σου ψάλλοντα· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Δόξα.

ΑΓγέλων πληθὺς, Ἀποστόλων, Προφητῶν, Μαρτύρων θείων, καὶ Προπατόρων θεῖος σύλλογος, τὸν ἀγαθὸν δυσωπήσατε, νῦν τὸν

κοπε-

κοπετὸν μεταςρέψαι, εἰς χαρὰν τοῦ κραυγάζοντος·
εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η'Μόνη ἐλπὶς, καὶ βοήθεια πιςῶν Θεογεννῆτορ, σπεῦσον βοήθει τῷ οἰκέτῃ σου, χειμαζομένῳ ταῖς θλίψεσι, πάντοθεν καὶ ἠπορημένῳ, καὶ ἐν ὀδύνῃ ὑπάρχοντι, καὶ καταφεύγοντι εἰς σὲ, ἐν πεποιθήσει ψυχῆς.

Ω'δὴ, ή. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

ΠΑύλου καὶ Σύλα τὰς εὐχὰς, ὡς ἐδέξω καὶ δεσμῶν τούτους ἐῤῥύσω, καὶ ἡμῶν Ε'λεῆμον τῶν ἀναξίων νῦν, βοώντων τὰς φωνὰς ἐπάκουσον, καὶ ῥῦσαι τὸν σὸν δοῦλον, φθορᾶς τε καὶ θανάτου.

ΜΗ' ἀποςρέψῃς ἀπ' ἐμοῦ, τοῦ οἰκέτου σου Χριςὲ τὸ πρόσωπόν σου, ὅτι θλίβομαι ταχὺ, ἐπάκουσόν μου Σωτὴρ, καὶ ῥῦσαι τοῦ παρόντος κλύδωνος, δι' ἡμῶν βοᾷ σοι ὁ δοῦλός σου οἰκτίρμον. Δόξα.

ΤΑῖς ἱκεσίαις ὁ Θεὸς, τῶν ἀΰλων Λειτουργῶν καὶ Α'ποςόλων, καὶ Μαρτύρων χορείας, καὶ Ι'ερῶν Προφητῶν, Ο'σίων, Δικαίων ἁπάντων τε, ῥῦσαι τὸν σὸν δοῦλον, τοῦ χαλεποῦ κινδύνου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΚΑταφυγὴ Χριςιανῶν, βοηθὲ τῶν ἐν δεινοῖς χειμαζομένων, Παναγία Παρθένε, μὴ ὑπερίδῃς τὸν σὸν, οἰκέτην κινδύνοις ποντούμενον, καὶ τῇ κραταιᾷ σου προσφυγόντα νῦν σκέπῃ.

Ω'δὴ,

Ωδὴ, θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

ΤΑ λυπηρὰ τοῦ σοῦ δούλου, τοῦ παρόντος κινδύνου, τὴν ζάλην τὴν πολλὴν καὶ χαλεπὴν, μεταποίησον Δέσποτα, καὶ μετάστρεψον τούτου, τὸ πένθος εἰς χαρὰν διηνεκῆ· ἵνα πίστει καὶ πόθῳ, ἀπαύστως μεγαλύνῃ σε.

ΣΟῦ τὴν πολλὴν δέσποτα ἀγχινίαν, μὴ νικήσῃ οἰκτίρμον, τὸ πλῆθος τῶν ἀμέτρων μου κακῶν· ἀλλὰ συνήθει ἐλέει σου, δι' ἡμῶν σοι κραυγάζει, ὁ δοῦλός σου σῶσον, καὶ ῥῦσαί με Χριστὲ, ἀπὸ βλάβης παντοίας, ὁ μόνος πολυέλεος.

Δόξα.

ΦΕῖσαί μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με κρίναι, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ· μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με. δυσωπεῖ σε Παρθένος, ἡ σὲ κυοφορήσασα Χριστὲ, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, καὶ τῶν Μαρτύρων σύλλογος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΥΠεραγία Παρθένε, μῆτερ τῶν ἀσωμάτων, Λειτουργῶν καὶ Ἁγίων Ἀγγέλων, Ἀποστόλων, Προφητῶν, Μαρτύρων, καὶ Ὁσίων ἁπάντων, τὸν μόνον ὑπεράγαθον Θεὸν ἐκδυσωπήσατε, ῥυσθῆναι κακώσεως τὸν δοῦλόν σου.

Εἶθ' οὕτως. Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί:

Δέσποινα καὶ Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ:

Εἶτα

Εἶτα μνημονεύει τὸν ἀσθενῆ. Εἶθ᾽ οὕτω λαμβάνει θρυαλλίδα, καὶ συναλείφει αὐτόν.

Καὶ λέγει τὴν Εὐχήν.

Πάτερ Ἅγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον, καὶ ἐκ θανάτου λυτρούμενον, ἴασαι καὶ τὸν δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα) ἐκ τῆς περιεχούσης αὐτὸν ψυχικῆς τε, καὶ σωματικῆς ἀσθενείας, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου. καὶ ζωοποίησον αὐτὸν κατὰ τὸ σοὶ εὐάρεστον, ὅπως τὴν ὀφειλομένην σοι εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν, ἐν ἀγαθοεργίαις ἀποπληροῖ. Πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ἑτέρα ἐκ τοῦ Εὐχελαίου.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος, ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχὸν, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα· ὁ τῶν ὀρφανῶν πατὴρ, καὶ τῶν χειμαζομένων λιμὴν, καὶ τῶν νοσούντων ἰατρός· ὁ τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἀπόνως βαστάζων,

καὶ

καὶ τὰς νόσους ἡμῶν λαμβάνων· ὁ ἐν ἱλαρότητι ἐλεῶν· ὁ ὑπερβαίνων ἀνομίας, καὶ ἐξαίρων ἀδικίας· ὁ ταχὺς εἰς βοήθειαν, καὶ βραδὺς εἰς ὀργὴν· ὁ ἐμφυσήσας εἰς τοὺς σεαυτοῦ Μαθητὰς, καὶ εἰπών· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ὁ δεχόμενος τῶν ἁμαρτωλῶν τὴν μετάνοιαν, καὶ ἐξουσίαν ἔχων συγχωρεῖν ἁμαρτίας πολλὰς καὶ χαλεπὰς, καὶ ἴασιν παρέχων πᾶσι τοῖς ἀσθενείᾳ καὶ μακρονοσίᾳ διάγουσιν· ὁ καὶ ἐμὲ τὸν ταπεινὸν, καὶ ἁμαρτωλὸν, καὶ ἀνάξιον δοῦλόν σου τὸν ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις συμπεπλεγμένον, καὶ πάθεσιν ἡδονῶν συγκυλινδούμενον, καλέσας εἰς τὸν ἅγιον καὶ ὑπερμέγιστον βαθμὸν τῆς Ἱερωσύνης, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὸ ἐνδότερον τοῦ καταπετάσματος, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὅπου παρακύψαι οἱ Ἅγιοι Ἄγγελοι ἐπιθυμοῦσι, καὶ ἀκοῦσαι τῆς Εὐαγγελικῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ, καὶ θεάσασθαι αὐτοψεὶ τὸ πρόσωπον τῆς ἁγίας Ἀναφορᾶς, καὶ ἀπολαῦσαι τῆς θείας καὶ ἱερᾶς Λειτουργίας· ὁ καταξιώσας με ἱερουργῆσαι τὰ ἐπουράνιά σου Μυστήρια, καὶ προσφέρειν σοι δῶρά τε καὶ θυσίας, ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ Λαοῦ ἀγνοημάτων, καὶ μεσιτεῦσαι ὑπὲρ τῶν λογικῶν σου προβάτων, ἵνα διὰ τῆς πολλῆς καὶ ἀφάτου σου φιλανθρωπίας, τὰ παραπτώματα αὐτῶν ἐξαλείψῃς. Αὐτὸς ὑπεράγαθε Βασιλεῦ, ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου ἐν ταύτῃ

τῇ

τῇ ὥρᾳ τε καὶ ἁγίᾳ ἡμέρᾳ, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, καὶ τοῦ δούλου σου (τοῦδε) τοῦ ἐν ἀσθενείᾳ ψυχῆς καὶ σώματος ὄντος, τὴν ἴασιν δώρησαι· παρέχων ἄφεσιν ἁμαρτιῶν αὐτῷ καὶ συγχώρησιν πλημμελημάτων, ἑκουσίων τε καὶ ἀκουσίων· θεραπεύων αὐτοῦ πληγὰς ἀνιάτους, πᾶσάν τε νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Δώρησαι αὐτῷ ψυχικὴν ἴασιν, ὁ ἁψάμενος τῆς πενθερᾶς τοῦ Πέτρου, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός, καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει σοι. Αὐτὸς Δέσποτα καὶ τῷ δούλῳ σου (τῷδε) παράσχου ἴασιν, καὶ ἀπαλλαγὴν πάσης φθοροποιοῦ ἀλγηδόνος· καὶ μνήσθητι τῶν πλουσίων σου οἰκτιρμῶν καὶ τοῦ ἐλέους σου. Μνήσθητι, ὅτι ἐπιμελῶς ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς εὑρίσκεται ἀναμάρτητος ἐπὶ τῆς γῆς. Σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις, ὁ ἐλθὼν, καὶ σώσας τὸ ἀνθρώπινον γένος, καὶ ἐλευθερώσας ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. ἐὰν γὰρ εἰς κρίσιν ἔλθῃς μετὰ τῶν δούλων σου, οὐδεὶς εὑρεθήσεται καθαρὸς ἀπὸ ῥύπου· ἀλλὰ πᾶν στόμα φραγήσεται, μὴ ἔχον τί ἀπολογήσασθαι, ὅτι ὡς ῥάκος ἀποκαθημένης πᾶσα δικαιοσύνη ἡμῶν ἐνώπιόν σου. Διὰ τοῦτο ἁμαρτίας νεότητος ἡμῶν μὴ μνησθῇς Κύριε. Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, καὶ ἀνάπαυσις τῶν κοπιώντων καὶ πεφορτισμένων ἐν ἀνομίαις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμ-

πομῆν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥ'ΧΗ' Ε'ΠΙ' ΠΑ'ΣΑΝ Α'ΡΡ'ΩΣΤΙ'ΑΝ.

ΔΕ'σποτα παντοκράτορ, καὶ ἰατρὲ ψυχῶν καὶ σωμάτων· ὁ ταπεινῶν καὶ ἀνυψῶν· ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος, τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν (τὸν δεῖνα) τὸν ἀσθενοῦντα ἐπίσκεψαι ἐν τῷ ἐλέει σου. Ἔκτεινον τὸν βραχίονά σου τὸν πλήρη ἰάσεως καὶ θεραπείας, καὶ ἴασαι αὐτὸν, ἐξανιστῶν ἀπὸ κλίνης καὶ ἀῤῥωστίας. ἐπιτίμησον τῷ πνεύματι τῆς ἀσθενείας, ἀπόστησον ἀπ' αὐτοῦ πᾶσαν πληγὴν, πᾶσαν ἀλγηδόνα, πᾶσαν μάστιγα, πάντα πυρετὸν ἢ ῥῖγος. καὶ εἰ ἔστιν ἐν αὐτῷ πλημμέλημα, ἢ ἀνόμημα, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον διὰ τὴν σὴν φιλανθρωπίαν. Ναὶ Κύριε φεῖσαι τοῦ πλάσματός σου, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΕΠΤΑ ΠΑΙΔΩΝ.
Εἰς ἀσθενῆ, καὶ μὴ ὑπνοῦντα.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ αἰνετὸς, καὶ ἀκατάληπτος, καὶ ἀνεκδιήγητος, ὁ πλάσας τὸν ἄνθρωπον τῇ χειρί σου, χοῦν λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ σῇ τιμήσας αὐτὸν, Ἰησοῦ Χριστὲ, τὸ ἐπιπόθητον ὄνομα, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, ἐπιφάνηθι ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) καὶ ἐπίσκεψαι αὐτὸν ψυχῇ καὶ σώματι, δυσωπούμενος ὑπὸ τῆς πανενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν Ἁγίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, καὶ Κυρίλλου, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος τοῦ Θαυματουργοῦ, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων Ἱεραρχῶν· τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου· τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ μεγαλομαρτύρων, Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ

Μυροβλύτου, Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων· τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, Ἀντωνίου, Εὐθυμίου, Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου, Ὀνουφρίου, Ἀρσενίου, Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ, καὶ πάντων τῶν Ὁσίων· τῶν Ἁγίων καὶ ἰαματικῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος καὶ Ἑρμολάου, Σαμψὼν καὶ Διομήδους, Θαλαλαίου καὶ Τρύφωνος, καὶ τῶν λοιπῶν· τοῦ Ἁγίου (τοῦδε) καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. καὶ δὸς αὐτῷ ὕπνον ἀνέσεως, ὕπνον σωματικὸν ὑγείας, καὶ σωτηρίας, καὶ ζωῆς, καὶ ῥῶσιν ψυχῆς καὶ σώματος. καὶ ὡς ἐπεσκέψω ποτὲ Ἀβιμέλεχ τὸν θεράποντά σου ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἀγρίππα, καὶ ἔδωκας αὐτῷ ὕπνον παραμυθίας, τοῦ μὴ ἰδεῖν τὴν πτῶσιν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τοῦτον κοιμήσας ὕπνον θρεπτικὸν, καὶ πάλιν τοῦτον ἀναστήσας ἐν μιᾷ καιροῦ ῥοπῇ, εἰς δόξαν τῆς σῆς ἀγαθότητος. ἀλλὰ καὶ τοὺς ἁγίους σου ἐνδόξους ἑπτὰ Παῖδας, ὁμολογητὰς καὶ μάρτυρας τῆς σῆς ἐπιφανείας ἀναδείξας, ἐν ταῖς ἡμέραις Δεκίου τοῦ Βασιλέως καὶ ἀποστάτου, καὶ τούτους κοιμήσας ἐν τῷ σπηλαίῳ ἔτη τριακόσια ἑβδομήκοντα δύο, ὡσεὶ βρέφη θάλποντα ἐν τῇ νηδύϊ τῆς αὐτῶν μητρὸς, καὶ μηδόλως ὑπομείναντα φθορὰν, εἰς ἔπαινον καὶ δόξαν τῆς φιλανθρωπίας σου, καὶ εἰς ἔνδειξιν καὶ βεβαίωσιν ἡμῶν τῆς παλιγγενεσίας καὶ ἀναστάσεως πάντων. Αὐτὸς οὖν φιλάνθρωπε Βασι-

λεῦ,

λεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ ἐπίσκεψαι τὸν δοῦλόν σου (τόνδε,) καὶ δώρησαι αὐτῷ ὑγείαν, ῥῶσιν, καὶ εὐρωστίαν διὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅτι παρὰ σοῦ ἐστι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον. σὺ γὰρ εἶ ὁ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥ'ΑΓΓΕ'ΛΙΑ Ε'ΩΘΙΝΑ'

Α'ΝΑΣΤΑ'ΣΙΜΑ ΤΑ', ιά.

Α'ναγινωσκόμενα καὶ εἰς πᾶσαν Α'ῤῥωςίαν.

Εὐαγγέλιον, Α΄. ἐκ τῦ κατὰ Ματθαῖον.

ΤΩ, καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἕνδεκα Μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος, ὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησῦς. καὶ ἰδόντες αὐτὸν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίςασαν. κὴ προσελθὼν ὁ Ἰησῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξυσία ἐν Οὐρανῷ κὴ ἐπὶ γῆς· πορευθέντες ὗν μαθητεύσατε πάντα τὰ Ε'θνη, βαπτίζοντες αὐτὺς εἰς τὸ ὄνομα τῦ Πατρὸς, κὴ τῦ Υἱῦ, κὴ τῦ Α'γίυ Πνεύματος· διδάσκοντες αὐτὺς τηρεῖν πάντα, ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τῦ αἰῶνος. Α'μήν.

Εὐαγγέλιον Β΄. ἐκ τῦ κατὰ Μάρκον.

ΤΩ, καιρῷ ἐκείνῳ, διαγενομένυ τῦ Σαββάτυ, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, κὴ Μαρία Ἰα-

κώ-

κώβου, καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσι τὸν Ἰησοῦν. καὶ λίαν πρωῒ τῆς μιᾶς Σαββάτων, ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ Ἡλίου. καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; καὶ ἀναβλέψασαι, θεωροῦσιν, ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος. ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον Νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον; ἠγέρθη οὐκ ἔστιν ὧδε. ἴδε ὁ τόπος, ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. ἀλλ' ὑπάγετε εἴπατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. καὶ ἐξελθοῦσαι, ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Εὐαγγέλιον Γ'. ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς πρωῒ πρώτῃ Σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. ἐκείνη πορευθεῖσα, ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι, καὶ κλαίουσι· κἀκεῖνοι ἀκούσαντες, ὅτι ζῇ, καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς,

 ἠπί-

ἐπίστευσαν. μετὰ δὲ ταῦτα, δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν, ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν. κἀκεῖνοι ἀπελθόντες, ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. ὕστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἕνδεκα, ἐφανερώθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν, καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον, οὐκ ἐπίστευσαν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες εἰς τὸν Κόσμον ἅπαντα, κηρύξατε τὸ Εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. ὁ πιστεύσας, καὶ βαπτισθεὶς, σωθήσεται. ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασι ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου Δαιμόνια ἐκβαλοῦσι, γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς, ὄφεις ἀροῦσι, κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψῃ· ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἕξουσιν. ὁ μὲν οὖν Κύριος, μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς, ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ· ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες, ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος, καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος, διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον, Δ'. ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

ΤΗ͂, μιᾷ τῶν Σαββάτων, ὄρθρου βαθέος, ἦλθον Γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνῆμα, φέρουσαι ἃ ἡτοίμασαν ἀρώματα, καί τινες σὺν αὐταῖς, εὗρον

δὲ

δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου, καὶ εἰσελθοῦσαι, οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις. ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν, καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐτάς· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν, ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων· ὅτι δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι· καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ. καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου, ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἕνδεκα, καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, καὶ Ἰωάννα, καὶ Μαρία Ἰακώβου, καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἳ ἔλεγον πρὸς τοὺς Ἀποστόλους ταῦτα. καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. ὁ δὲ Πέτρος ἀναστάς, ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας, βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα· καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

Εὐαγγέλιον, Ε. ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστάς, ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας,

βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα· καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς Κώμην, ἀπέχουσαν σταδίους ἑξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, ᾗ ὄνομα Ἐμμαούς. καὶ αὐτοὶ ὡμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς, καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας, συνεπορεύετο αὐτοῖς. οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο, τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· τίνες οἱ λόγοι οὗτοι, οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἐστὲ σκυθρωποί; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἔγνως τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ποῖα; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ Προφήτης, δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ· ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ. ἀλλά γε σὺν πᾶσι τούτοις, τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἀφ᾽ οὗ ταῦτα ἐγένετο. ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὄρθριαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἦλθον λέγουσαι, καὶ ὀπτασίαν

Ἀγ-

Ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἳ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν. καὶ
ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ
εὗρον οὕτω, καθὼς καὶ αἱ Γυναῖκες εἶπον· αὐτὸν
δὲ οὐκ εἶδον. καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· ὦ ἀνόη-
τοι, καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ, τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶ-
σιν οἷς ἐλάλησαν οἱ Προφῆται· οὐχὶ ταῦτα ἔδει
παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν
αὐτοῦ; καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως, καὶ ἀπὸ πάν-
των τῶν Προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις
ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν
Κώμην οὗ ἐπορεύοντο. καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορ-
ῥωτέρω πορεύεσθαι. καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν, λέ-
γοντες· μεῖνον μεθ᾽ ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐ-
στὶ, καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. καὶ εἰσῆλθε, τοῦ μεῖ-
ναι σὺν αὐτοῖς. καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ κατακλιθῆναι
αὐτὸν μετ᾽ αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε,
καὶ κλάσας, ἐπεδίδου αὐτοῖς. αὐτῶν δὲ διηνοίχθη-
σαν οἱ ὀφθαλμοὶ, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐ-
τὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ᾽ αὐτῶν. καὶ εἶπον πρὸς ἀλ-
λήλους· οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡ-
μῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διήνοι-
γεν ἡμῖν τὰς γραφάς; καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ,
ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὗρον συνηθροισ-
μένους τοὺς ἕνδεκα, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας·
ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως, καὶ ὤφθη Σίμωνι·
καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς ἐγνώσθη
αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

Εὐαγ-

Εὐαγγέλιον, ϛ΄. ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν, ἔστη ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν. πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι, ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί τεταραγμένοι ἐστέ; καὶ διὰ τί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; ἴδετε τὰς χεῖράς μου, καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι· ψηλαφήσατέ με, καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς· ἔχετέ τι βρώσιμον ἐνθάδε; οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος, καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου. καὶ λαβὼν, ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. εἶπε δὲ αὐτοῖς· οὗτοι οἱ λόγοι, οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς, ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ Νόμῳ Μωσέως, καὶ Προφήταις, καὶ Ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς. καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὅτι οὕτω γέγραπται, καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν, καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ Ἔθνη, ἀρξάμε-

με-

μένον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. ὑμεῖς δέ ἐστε μάρτυρες τούτων. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς. ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλὴμ, ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐλόγησεν αὐτούς. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς, διέστη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν Οὐρανόν. καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης. καὶ ἦσαν διαπαντὸς ἐν τῷ Ἱερῷ, αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον, Ζ΄. ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρωῒ, σκοτίας ἔτι οὔσης, εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. τρέχει οὖν, καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ πρὸς τὸν ἄλλον Μαθητὴν, ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς. καὶ λέγει αὐτοῖς· ἦραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἴδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος Μαθητὴς, καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον. καὶ παρακύψας, βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια, οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. ἔρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ

εἰσῆλ-

εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς, ἐντετυλιγμένον εἰς ἕνα τόπον· τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς, ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε, καὶ ἐπίστευσεν· οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν γραφὴν, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι· ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ Μαθηταί.

Εὐαγγέλιον, Η'. ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Μαρία, εἱστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον, κλαίουσα ἔξω. ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ θεωρεῖ δύο Ἀγγέλους ἐν λευκοῖς, καθεζομένους ἕνα πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ ἕνα πρὸς τοῖς ποσὶν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· Γύναι, τί κλαίεις; λέγει αὐτοῖς· ὅτι ἦραν τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. καὶ ταῦτα εἰποῦσα, ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἑστῶτα· καὶ οὐκ ᾔδει, ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; ἐκείνη δοκοῦσα, ὅτι ὁ Κηπουρός ἐστι, λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτὸν, εἰπέ μοι, ποῦ ἔθηκας αὐτὸν, κἀγὼ αὐτὸν ἀρῶ. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. στραφεῖσα ἐκείνη, λέγει αὐτῷ· Ῥαββουνὶ, ὃ λέγεται, Διδάσκαλε. λέγει

αὐ-

αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· μή μου ἅπτου. οὔπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν Πατέρα μου. πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ εἰπὲ αὐτοῖς· ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεόν μου, καὶ Θεὸν ὑμῶν. ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, ἀπαγγέλλουσα τοῖς Μαθηταῖς, ὅτι ἑώρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

Εὐαγγέλιον, Θ'. ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ Μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν. καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. ἐχάρησαν οὖν οἱ Μαθηταὶ, ἰδόντες τὸν Κύριον. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατὴρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς. καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς· λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ, εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι Μαθηταί· ἑωράκαμεν τὸν Κύριον. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν

τύ-

τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ, πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν. εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὁ Κύριός μου, καὶ ὁ Θεός μου. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὅτι ἑώρακάς με, πεπίστευκας; μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες, ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον, Ι'. ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφανέρωσε δὲ οὕτως. ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ

ἀπὸ

ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ δύο. λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· ὑπάγω ἁλιεύειν. λέγουσιν αὐτῷ· ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. ἐξῆλθον, καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθὺς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. πρωΐας δὲ ἤδη γενομένης, ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν, οὐ μέντοι ᾔδεισαν οἱ Μαθηταὶ, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστι. λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Παιδία, μήτι προσφάγιον ἔχετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· οὔ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὑρήσετε. ἔβαλον οὖν, καὶ οὐκ ἔτι αὐτὸ ἑλκύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. λέγει οὖν ὁ Μαθητὴς ἐκεῖνος, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ· ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων οὖν Πέτρος ἀκούσας, ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο, ἦν γὰρ γυμνὸς, καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. οἱ δὲ ἄλλοι Μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον· οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων, σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην, καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον καὶ ἄρτον. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων, ὧν ἐπιάσατε νῦν. ἀνέβη Σίμων Πέτρος, καὶ εἵλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων, ἑκατὸν πεντήκοντα τριῶν· καὶ τοσούτων ὄντων, οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰη-

σοῦς· δεῦτε ἀριστήσατε. οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν Μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτὸν, σὺ τίς εἶ; εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν. ἔρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς, καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον, καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως. τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

Εὐαγγέλιον, ΙΑ'. ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλεῖον τούτων; λέγει αὐτῷ· ναὶ Κύριε, σὺ οἶδας, ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ· βόσκε τὰ ἀρνία μου. λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; λέγει αὐτῷ· ναὶ Κύριε, σὺ οἶδας, ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ· ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, φιλεῖς με; καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις, ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· βόσκε τὰ πρόβατά μου. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι· ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν, καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις. τοῦτο δὲ εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ

δοξάσει τὸν Θεόν· καὶ τοῦτο εἰπὼν, λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος, βλέπει τὸν Μαθητὴν, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ, καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστιν ὁ παραδιδούς σε; τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος, λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρός σέ; σὺ ἀκολούθει μοι. ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, ὅτι ὁ Μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει· ἀλλ' ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; οὗτός ἐστιν ὁ Μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα· καὶ οἴδαμεν, ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ, ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν Κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΕΙΣ ΨΥΧΟΡΡΑΓΟΥΝΤΑ.

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητόν· τὸ Τρισάγιον. τὸ, Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ. τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβʹ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γʹ. Καὶ τοὺς παρόντας Ψαλμούς. τὸ, Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. τὸ, Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Ὁ, Νʹ. Καὶ ὁ Κανών, εἰς ἦχον, πλ. βʹ.
Ὠδὴ, ά. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.

Δεῦτε συνάχθητε πάντες οἱ εὐσεβῶς, ἐν τῷ βίῳ ζήσαντες, καὶ θρηνήσατε ψυχὴν, ξενωθεῖσαν δόξης τοῦ Θεοῦ, καὶ δουλεύσασαν αἰσχροῖς, δαίμοσι πάσῃ σπουδῇ.

Τανῦν ὁ χρόνος μου ἅπας ὁ τῆς ζωῆς, ὡς καπνὸς παρέδραμε. καὶ παρέστησαν λοιπὸν, Ἄγγελοι πεμφθέντες ἐκ Θεοῦ, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, ζητοῦντες ἀσυμπαθῶς.

Δόξα.

Ἰδοὺ ἐφέστηκεν ὄχλος τῶν πονηρῶν, πνευμάτων κατέχοντες, τῶν ἐμῶν ἁμαρτιῶν, ἐγγραφὰς,

φὰς, καὶ κράζουσι σφοδρῶς, ἐκζητοῦντες ἀναιδῶς, τὴν ταπεινήν μου ψυχήν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΛΟιπὸν πρὸς τίνα βοήσω; τίς μου κλαυθμὸν, ἐξ ὀδύνης δέξεται, καὶ καρδίας στεναγμόν; εἰ μὴ σὺ Παναχραντε Ἁγνὴ, ἡ ἐλπὶς Χριστιανῶν, καὶ πάντων ἁμαρτωλῶν.

Ὠδὴ, γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

ΚΑλοί μου φίλοι καὶ γνωστοὶ, ἵνα τί οὐ θρηνεῖτε; ἵνα τί οὐ πενθεῖτε, τὸν ποτὲ ἀγαπητὸν, καὶ φίλον καὶ ἀδελφὸν, νῦν δὲ ξένον, καὶ Θεοῦ καὶ πάντων ὑμῶν;

ΑΓαπητοί μου ἀδελφοὶ, τὰς ἐμὰς καθορῶντες, πράξεις ἐλεγχομένας, ἐν τῇ στάθμῃ τοῦ ζυγοῦ, Χριστὸν τὸν πάντων Θεὸν, δυσωπεῖτε, ἵλεων γενέσθαι μοι.

Δόξα.

ΜΝησθέντες μου ἀγαπητοὶ, τῆς πρὸς ἡμᾶς φιλίας, τὸν Χριστὸν δυσωπεῖτε, ἐπιβλέψαι ἐπ᾽ ἐμὲ, τὸν δυστυχῆ τῆς ζωῆς, στερηθέντα, καὶ βασανιζόμενον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΚΛῖνον τὸ οὖς σου ἐπ᾽ ἐμοὶ, τοῦ Θεοῦ μου ἡ Μήτηρ, ἐκ τοῦ ὕψους τῆς δόξης, τῆς πολλῆς σου ἀγαθὴ, εἰσάκουσον στεναγμῶν, τελευταίων, καὶ χεῖρά μοι ὄρεξον.

Ὠδὴ, δ΄. Χριστός μου δύναμις.

ΟΙ'μοι τὸν ἄσωτον, οἴμοι τὸν ἄθλιον, ὅτι χεῖρας ἐκτείνω πρὸς τοὺς ἐμοὺς, φίλους τε καὶ δάκρυα, ἐξ ὀφθαλμῶν μου προχέω. ἀλλ᾽ οὐδεὶς ὁ ἐλεῶν ἐμέ.

ΑΓὼν ἐπέστη μοι, ψυχῆς πανόλεθρος, καὶ τὰ ὄμματα ῥέπων πρὸς τοῦ Θεοῦ, φωτεινοὺς Ἀγγέλους ἐκβοῶ· μικρὸν ἐάσατέ με ζῆν. ἀλλ᾽ οὐδεὶς ὁ εἰσακούων μου. Δόξα.

ΕΜὲ πενθήσατε, ἐμὲ θρηνήσατε, τῶν Ἀγγέλων οἱ δῆμοι καὶ τῶν βροτῶν, πάντων οἱ φιλόχριστοι· ἀσυμπαθῶς γάρ μου ἡ ψυχὴ, ἐκ τοῦ σώματος χωρίζεται.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΔΕ'σποινα, Δέσποινα, ἄρτι ἐλέησον, ψυχὴν ἀπορουμένην καὶ πρὸς τὴν σὴν, σκέπην μόνην βλέπουσαν, καὶ μὴ παρίδῃς ἀγαθὴ, ἐκδοθῆναί με τοῖς δαίμοσι.

Ὠδὴ, ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

ΦῶΣ νοητὸν λάμψον ἐπ᾽ ἐμοὶ, ἴδω σε Χριστὲ κᾂν πρὸς βραχύ. οὐκ ἔτι γάρ σε θεάσομαι. νέφος γὰρ δαιμόνων, ἄφνω ἐπῆλθέ μοι, καὶ σκότος τῶν αἰσχρῶν μου ἔργων καλύπτει με.

ΣΩ'ζεσθε πάντες ἀγαπητοὶ, ἄσπλαγχνοι φανέντες ἐπ᾽ ἐμὲ, τὸν δυστυχῆ καὶ πανάθλιον. πάντες γὰρ εἰ μίαν φωνὴν ἐφθέγξασθε, πρὸς τὸν ἐμὸν Δεσπότην, σκότους ἐρρύσασθε.

Δό-

Δόξα.

Σῶζε ὁ μέγας ἄρχων Θεοῦ, Μιχαὴλ ὁ θεῖος ἀρχηγός. οὐκ ἔτι γὰρ σοῦ τὸ ἅγιον, ὄνομα καλέσω τοῦ βοηθῆσαί μοι· σιγῶσι γάρ μου χείλη, καὶ γλῶσσα δέδεται. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σῶζε καὶ σὺ ἄχραντε Ἁγνὴ, Μήτηρ τοῦ Χριστοῦ μου καὶ Θεοῦ. οὐκ ἔτι γὰρ τὴν εἰκόνα σου, ἐξ ἐμῶν πταισμάτων βλέψω ὁ ἄθλιος. ἔδυ γὰρ τὸ φῶς μου, νὺξ δέ μ' ἐκάλυψε.

Ὠδὴ, ϛ'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Κλίνατε τὸ οὖς ὑμῶν, ἀδελφοί μου πρὸς ἐμὲ, καὶ προσηνῶς ἀκούσατε, ἐλεεινῶν ῥημάτων μικρὰν φθογγὴν, καὶ μὴ παρακούσητε. καὶ μισθὸν ἐκ Κυρίου πάντες λήψεσθε.

Ἰδοὺ νῦν χωρίζεται, μετ' ὀδύνης ἡ ψυχὴ, ἐκ τοῦ δεινοῦ μου σώματος μὴ οὖν τὸ σῶμά μου θάψητε ἐπὶ γῆς· οὐκ ἔστι γὰρ ἄξιον. ἀλλὰ σύραντες ἔξω, κυσὶ ῥίψατε. Δόξα.

Τί γάρ μοι τὸ ὄφελος, τὴν ψυχὴν ἐν φοβεροῖς, κολαστηρίοις σύρεσθαι, τὸ δὲ σῶμά μου ψάλλεσθαι ὑφ' ὑμῶν; ἐάσατε ἄταφον, ὅπως φάγωσι κύνες τὴν καρδίαν μου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἴσως διερχόμενοι, ξένοι βλέποντες ὀστᾶ, ὑπὸ κυνῶν συρόμενα, κατανυγέντες κράξουσιν ἐκ ψυχῆς· βοήθησον Δέσποινα, τῇ ψυχῇ τοῦ ἀθλίου τούτου σώματος.

Ὠδὴ, ζ΄. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

ΙΔοὺ σύραντες ἀπέσπασαν τοῦ σώματος, δεινῶς ἄφνω ἀθλίαν ψυχὴν, καὶ ἀπάγουσι πρὸς Κριτὴν φρικτὸν, καὶ φοβερόν. μνησθέντες οὖν ἀγαπητοὶ, τῆς πρὸς ὑμᾶς ὁμιλίας, μνείαν ποιεῖσθέ μου.

ΕΛεήσατέ με Ἄγγελοι πανάγιοι, Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος, καὶ λυτρώσασθε τελωνίων πάντων πονηρῶν· οὐκ ἔχω γὰρ ἔργον ἀγαθὸν, ἀντισταθμίζειν τὸν ζυγὸν, τῶν φαύλων πράξεων.

Δόξα.

ἊΝ ἐπανέλθητε πανάγιοί μου Ἄγγελοι, παραστῆναι βήματι Χριστοῦ, γόνυ κλίναντες, ἐν κλαυθμοῖς βοήσατε αὐτῷ· ἐλέησον πάντων Ποιητὰ, ἔργον χειρῶν σου ἀγαθὲ, καὶ μὴ ἀπώσῃ ἐκ σοῦ. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΠΡοσκυνήσαντες τὴν Δέσποιναν, καὶ ἄχραντον Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, δυσωπήσατε, ὅπως κλίνῃ μεθ᾽ ὑμῶν, καὶ κάμψῃ πρὸς αὐτόν. Μήτηρ γὰρ οὖσα, καὶ τροφὸς εἰσακουσθήσεται.

Ὠδὴ, η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

ΝΥν συνάξατε πάντα τῆς γῆς τὰ πέρατα, ἐπ᾽ ἐμοὶ τῷ ἀθλίῳ, καὶ συνδακρύσατε· ἦλθε γὰρ δεινὴ ἐκ τῶν ἄνω ἀπόφασις, χεῖράς μου δεθῆναι, καὶ πόδας ἐξωθῆναι.

ΑΣτοχήσας ἐκ πάντων, πρὸς σὲ τὸν φύλακα, τῆς ἀθλίας ζωῆς μου, συνάζων κρά-

ζω

ζω πικρῶς· ἴδε μου δεσμῶν αἰωνίων τὴν κάκωσιν, καὶ μὴ ἀποκάμῃς, ὑπὲρ ἐμοῦ πρεσβεύων.

Δόξα.

Ἐπειδὴ ἐγενόμην δαίμοσιν ἔκδοτος, καὶ εἰς ᾅδου πυθμένα βίᾳ κατάγουσιν, οἶδα ὅτι νῦν πάντες μου ἐπελάθοντο. σὺ δὲ μνήσθητί μου, ὦ Ἄγγελε Κυρίου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Χριστοῦ μου ἡ Μήτηρ πῶς ἐπελάθου μου; πῶς οὐκ ἔκαμψας σπλάγχνα τοῦ ἐκχεώσαντος, αἷμα ἐκ πλευρᾶς, ἵνα σώσῃ οὓς ἔπλασεν; οἴμοι πῶς ἐκλείσθη, τὰ σπλάγχνα τοῦ Χριστοῦ μου.

Ὠδὴ, θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Θεοῦ οὐκ ἔτι ἐγὼ μνησθήσομαι. οὐκ ἔνι γὰρ ἐν ᾅδῃ μνημονεύειν τὸν Κύριον. ἀλλ' ἐν σκότει δεινῶς καλυπτόμενος, κάθημαι πειρωμένων τὴν ἐξανάστασιν, πάντων τῶν βροτῶν ἀναιρεθεὶς, εἰς πῦρ βληθήσομαι.

Θεὸς οὐκ ἔτι ἐμοῦ μνησθήσεται, οὐδὲ πληθὺς Ἀγγέλων, Ἀρχαγγέλων ὁμήγυρις, Προφητῶν Ἀποστόλων ὁ σύλλογος, πλήθη τε τῶν Μαρτύρων, πάντων Δικαίων τε. μόνος οὖν ἀντλήσω τὰ κακὰ, ἅπερ συνέλεξα. Δόξα.

Θρηνήσατέ με νῦν καὶ πενθήσατε, ᾅδου πυθμὴν καὶ ἄβυσσος, καὶ σκώληξ καὶ τάρταρος. αἱ κολάσεις οὖν πᾶσαι στενάξατε· μόνος γὰρ Χρι-

σια-

σιανῶν ἤχθην ὑμῖν, παραδοθεὶς τοῦ τιμωρεῖσθαι πικρῶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΘΕοῦ ἡ Μήτηρ βλέψον εἰς ἄβυσσον, ἴδε ψυχὴν βασάνοις, ἐκδοθεῖσαν κολάζεσθαι· καὶ τὰ γόνατα κλίνασα, δάκρυσον, ἵνα ἐπικαμφθεὶς σου ταῖς παρακλήσεσιν, ὁ τὸ αἷμα δοὺς ὑπὲρ ἐμοῦ, ἀνακαλέσῃ με.

ΕΥ'ΧΗ' ΕΙ'Σ ΨΥΧΟΡ'Ρ'ΑΓΟΥ͂ΝΤΑ.

ΚΥ'ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ ἀῤῥήτῳ σου σοφίᾳ δημιουργήσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐκ τοῦ χοὸς τοῦτον ἀναμορφώσας εἰς εἶδος, καὶ κάλλος, καὶ ἐξωραΐσας εἰς τίμιον καὶ οὐράνιον κτῆμα, εἰς δοξολογίαν καὶ εὐπρέπειαν τῆς σῆς δόξης καὶ Βασιλείας, διὰ τὸ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν τοῦτον παραγαγεῖν. ἐπεὶ δὲ τὴν ἐντολὴν παρέβη τοῦ σοῦ προστάγματος, μεταλαβὼν τῆς εἰκόνος, καὶ οὐ φυλάξας, καὶ διὰ τοῦτο, ἵνα μὴ τὸ κακὸν ἀθάνατον γένηται, φιλανθρώπως κελεύσας τὴν διάλυσιν ταύτην, καὶ τὸν ἄῤῥηκτον δεσμὸν, ὡς Θεὸς τῶν Πνευμάτων, τῷ σῷ θείῳ θελήματι ἀποτέμνεσθαι, καὶ τὸ μὲν σῶμα εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη ἀναλύεσθαι, τὴν δὲ ψυχὴν ἐκεῖσε χωρεῖν, ἔνθα

καὶ τὸ εἶναι προσελάβετο μέχρι τῆς κοινῆς ἀναστάσεως. διὰ τοῦτο δεόμεθά σου τοῦ ἀνάρχου καὶ ἀθανάτου Πατρὸς, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ Παναγίου σου Πνεύματος, ἵνα τὴν ἀπὸ τοῦ σώματος διάλυσιν (τοῦ δεῖνος) ἐν ἀναπαύσει ποιήσῃς. καὶ εἴτι ἐν γνώσει, ἢ ἐν ἀγνοίᾳ προσέκρουσε τὴν σὴν ἀγαθότητα, ἢ ὑπὸ κατάραν γέγονεν Ἱερέως, ἢ τοὺς ἰδίους γονεῖς παρεπίκρανεν, ἢ ὅρκον παρέβη, ἢ φαντασίαις δαιμόνων, καὶ γοητείαις αἰσχραῖς περιέπεσε, φθόνῳ τοῦ πονηροῦ δαίμονος, συγχώρησον, ὑπὸ τῆς σῆς ἀφάτου δυσωπούμενος ἀγαθότητος. Ναὶ Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς, ἐπάκουσον ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, καὶ λῦσον τὸν δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα) τῆς ἀφορήτου ταύτης ὀδύνης, καὶ τῆς συνεχούσης αὐτὸν πικρᾶς ἀσθενείας. ἀνάπαυσον αὐτὸν, ἔνθα τῶν δικαίων τὰ Πνεύματα. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥ-

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ ΕΙΣ ΨΥΧΗΝ ΚΡΙΝΟΜΕΝΗΝ.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ παντοκράτωρ, ὁ πάντας ἀνθρώπους θέλων σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν· ὁ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτὸν, δεόμεθα καὶ παρακαλοῦμέν σε, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (τοῦδε) παντὸς δεσμοῦ λύσον, πάσης κατάρας ἐλευθέρωσον· ὅτι σὺ εἶ ὁ λύων τοὺς πεπεδημένους, καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατερραγμένους, ἡ ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων. Κέλευσον οὖν λυθῆναι Δέσποτα ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (τοῦδε) καὶ καταπαῦσαι εἰς τὰς αἰωνίους σου σκηνὰς μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων σου, διὰ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥ͗ΧΑΙ͂ ΕΙ͗Σ ΓΥΝΑΙ͂ΚΑ ΛΕΧΩ͂,

Τῇ α. ἡμέρᾳ τῆς Γεννήσεως τοῦ παιδίου αὐτῆς.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΔΕ'σποτα Κύριε παντοκράτορ, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν, αὐτὸς καὶ τὴν παροῦσαν τὴν σήμερον τέξασαν δούλην σου (τὴν δε) ἴασαι, καὶ ἀνάστησον αὐτὴν ἀπὸ τῆς κλίνης, ἧς ἐπίκειται· ὅτι κατὰ τὸν τοῦ Προφήτου Δαβὶδ λόγον, ἐν ἀνομίαις συνελήφθημεν, καὶ διὰ ῥύπου πάντες ἐσμὲν ἐνώπιόν σου. φύλαξον ταύτην, καὶ τὸ παρὸν νήπιον, ὃ ἔτεκε. σκέπασον αὐτὴν ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερύγων σου, ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι τῆς ἐσχάτης αὐτῆς τελειώσεως. Πρεσβείαις τῆς παναχράντου Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Α'γίων· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Α'μήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΔΕ'σποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Α'ειπαρθένου Μαρίας, καὶ ὡς νήπιον ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς, καὶ ὡς βρέφος ἀναδειχθεὶς· αὐτὸς καὶ τὴν παροῦσαν δούλην σου, τὴν σήμερον τέξασαν τὸ

πα-

παρὸν παιδίον, ἐλέησον, καὶ συγχώρησον τὰ ἑκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια αὐτῆς πταίσματα· καὶ διαφύλαξον αὐτὴν ἀπὸ πάσης τοῦ διαβόλου τυραννίδος· καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς κυηθὲν νήπιον διατήρησον ἀπὸ πάσης φαρμακίας, ἀπὸ πάσης χαλεπότητος, ἀπὸ πάσης ζάλης τοῦ ἀντικειμένου, ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν, ἡμερινῶν τε, καὶ νυκτερινῶν. ταύτην δὲ διατήρησον ὑπὸ τὴν κραταιάν χεῖρά σου, καὶ δὸς αὐτῇ ταχινὴν ἐξανάστασιν, καὶ τοῦ ῥύπου κάθαρον, καὶ τοὺς πόνους θεράπευσον, καὶ ῥῶσιν, καὶ εὐρωστίαν ψυχῇ τε καὶ σώματι δώρησαι. καὶ δι' Ἀγγέλων φαιδρῶν καὶ φωτεινῶν, ταύτην περίθαλψον, καὶ περιφρούρησον ἀπὸ πάσης ἐπελεύσεως τῶν ἀοράτων πνευμάτων. Ναὶ Κύριε, ἀπὸ νόσου καὶ μαλακίας, ἀπὸ ζήλου καὶ φθόνου, καὶ ὀφθαλμῶν βασκανίας, καὶ ἐλέησον αὐτὴν, καὶ τὸ βρέφος, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. καὶ καθάρισον αὐτὴν ἀπὸ τοῦ σωματικοῦ ῥύπου, καὶ τῶν ποικίλων αὐτῇ ἐπερχομένων σπλαγχνικῶν ἐνοχλήσεων. καὶ ἐξάξον αὐτὴν διὰ τῆς ταχινῆς σου ἐλεημοσύνης, ἐν τῷ ταπεινῷ αὐτῆς σώματι εἰς ἐπανόρθωσιν. καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς κυηθὲν νήπιον ἀξίωσον προσκυνῆσαι τὸν ἐπίγειον ναὸν, ὃν ἡτοίμασας, δοξολογεῖσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐδοκήσας κατελθεῖν ἐκ τῶν Οὐρανῶν, καὶ γεννηθῆναι ἐκ τῆς Ἁγίας Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν· ὁ γινώσκων τὸ ἀσθενὲς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, συγχώρησον τῇ δούλῃ σου (τῇδε) τῇ τεκούσῃ σήμερον, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου. Σὺ γὰρ εἶπας Κύριε· αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς. διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς οἱ δοῦλοί σου δεόμεθα καὶ θαρροῦντες διὰ τῆς ἀνεξικάκου σου φιλανθρωπίας φόβῳ βοῶμεν πρὸς τὸ τῆς Βασιλείας σου ἅγιον ὄνομα· Ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἴδε τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν τῶν κατακρίτων, καὶ συγχώρησον τῇ δούλῃ σου (τῇδε) καὶ παντὶ τῷ οἴκῳ, ᾧ ἐγεννήθη τὸ παιδίον, καὶ τοῖς ἁψαμένοις αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐνθάδε εὑρισκομένοις πᾶσιν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι μόνος ἔχεις ἐξουσίαν, ἀφιέναι ἁμαρτίας, πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου.

ΕΥ'ΧΗ' ΕΙ'Σ ΓΥΝΑΙ'ΚΑ, Ο'ΤΑΝ Α'ΠΟΒΑ'ΛΗΤΑΙ.

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητόν. Τρισάγιον, τό. Παναγία Τριάς. τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν· Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας. Εἶτα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΔΕ'σποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ τῆς Ἁγίας Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ ἐν φάτνῃ ὡς βρέφος ἀνακλιθείς· αὐτὸς τὴν παροῦσαν δούλην σου (τήνδε) τὴν σήμερον ἐν ἁμαρτίαις εἰς φόνον περιπεσοῦσαν ἑκουσίως, ἢ ἀκουσίως, καὶ τὸ ἐν αὐτῇ συλληφθὲν ἀποβαλλομένην, ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, καὶ συγχώρησον αὐτῆς τὰ ἑκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια πταίσματα. καὶ διαφύλαξον ἀπὸ πάσης τοῦ διαβόλου μηχανουργίας. καὶ τὸν ῥύπον κάθαρον, τοὺς πόνους θεράπευσον, τὴν ῥῶσιν καὶ εὐρωστίαν τῷ σώματι σὺν τῇ ψυχῇ αὐτῆς φιλάνθρωπε δώρησαι. καὶ δι' Ἀγγέλου φωτεινοῦ ταύτην περιφρούρησον ἀπὸ πάσης ἐπελεύσεως τῶν ἀοράτων Δαιμόνων. Ναὶ Κύριε ἀπὸ νόσου καὶ μαλακίας, καὶ καθάρισον αὐτὴν ἀπὸ τοῦ σωματικοῦ ῥύπου, καὶ τῶν ποικίλων αὐτῇ ἐπερ-

ἐπερχομένων ἐνοχλήσεων σπλαγχνικῶν, καὶ ἔξαξον αὐτὴν διὰ τῆς πολλῆς σου ἐλεημοσιύνης ἐν τῷ ταπεινῷ αὐτῆς σώματι. καὶ ἀνάστησον αὐτὴν ἀπὸ τῆς κλίνης, ἧς περίκειται, ὅτι ἐν ἁμαρτίαις ἐκυήθημεν, καὶ ἐν ἀνομίαις, καὶ διὰ ῥύπου πάντες ἐσμὲν ἐνώπιόν σου Κύριε, καὶ μετὰ φόβου βοῶμεν, καὶ λέγομεν· Ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἴδε τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν τῶν κατακρίνων, καὶ συγχώρησον τῇ δούλῃ σου (ταύτῃ) τῇ ἐν ἁμαρτίαις φόνῳ περιπεσούσῃ ἑκουσίως, ἢ ἀκουσίως, καὶ τὸ ἐν αὐτῇ συλληφθὲν ἀποβαλομένῃ· καὶ πάντας τοὺς διερχομένους, καὶ ἁψαμένους αὐτῆς κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ἐλέησον, καὶ συγχώρησον· ὅτι σὺ μόνος ἔχεις ἐξουσίαν, ἀφιέναι ἁμαρτίας, καὶ ἀνομίας. πρεσβείαις τῆς παναγνου σου Μητρὸς, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

ΕΥ'ΧΗ' Ε'ΠΙ' ΛΥ'ΣΙΝ ΣΤΕΦΑ'ΝΩΝ
Τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τοῦ ἐνιαυτοῦ τὸν στέφανον εὐλογήσας, καὶ τοὺς παρόντας Στεφάνους ἐπιτίθεσθαι παραδοὺς, τοῖς νόμῳ γάμου συναπτομένοις ἀλλήλοις, καὶ μισθὸν ὥσπερ ἀπονέμων αὐτοῖς τὸν τῆς σωφροσύνης, ὅτι ἁγνοὶ πρὸς τὸν ὑπὸ σοῦ νομοθετηθέντα γάμον συνήφθησαν. αὐτὸς καὶ ἐν τῇ λύσει τῶν παρόντων Στεφάνων τοὺς συναφθέντας ἀλλήλοις εὐλόγησον, καὶ τὴν συνάφειαν αὐτῶν ἀδιάσπαστον διατήρησον.

Ἵνα εὐχαριστῶσι διαπαντὸς τῷ Παναγίῳ ὀνόματί σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἰρήνη πᾶσι.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Σύμφωνα καταστήσαντες οἱ δοῦλοί σου Κύριε, καὶ τὴν ἀκολουθίαν ἐκτελέσαντες τοῦ ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας γάμου, καὶ συστέλλοντες τὰ κατ᾽ αὐτὸν σύμβολα, δόξαν σοι ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Τάξις γινομένη εἰς Χωράφιον, ἢ εἰς Α'μπελῶνα, ἢ εἰς Κῆπον, εἰ συμβῇ βλάπτεσθαι ὑπὸ ρπετῶν, ἢ ἄλλων εἰδῶν.

ΧΡὴ γίνεσθαι Λειτεργίαν, καὶ ἅπτειν Κανδήλαν τοῦ Α'γίου Τρύφωνος, ἢ τοῦ Α'γίου Ευςαθίου, ἢ τοῦ Α'γίου Ι'ουλιανοῦ τοῦ Λίβυος, ἢ καὶ ἀμφοτέρων.

Καὶ μετὰ τὴν Θείαν Λειτεργίαν λαβὼν Ε'λαιον ἐκ τῶν Κανδηλῶν, καὶ ὕδωρ τῶν Α'γίων Θεοφανείων.

Καὶ ἐπιῤῥαίνων ςαυροειδῶς ὁ Ι'ερεὺς τὸ Χωράφιον, ἢ τὸ Α'μπέλιον, ἢ τὸν Κῆπον, λέγει τὰς εὐχὰς ταύτας.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΚΥ'ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ τῆς δημιουργίας σου ποιήσας τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· καὶ τὸν μὲν Οὐρανὸν κατακοσμήσας διὰ τῶν μεγάλων Φωςήρων, ὥςε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ θαυμάζεσθαι δι' αὐτῶν σὲ τὸν μόνον δημιουργὸν καὶ Δεσπότην τῆς Κτίσεως· τὴν δὲ γῆν κατακοσμήσας χλόῃ, καὶ χόρτῳ, καὶ ποικιλίᾳ σπερμάτων

σποείμων κατὰ γένος, καὶ πᾶσιν ἄνθεσι μορφώσας εἰς εὐοσμίαν, καὶ εὐλογήσας αὐτήν· Αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα, ἐπίβλεψον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου ἐπὶ τὸ κτῆμα τοῦτο, καὶ εὐλόγησον αὐτό. φύλαξον αὐτὸ ἀπὸ πάσης φαρμακείας, ἐπαοιδίας, καὶ παντὸς κακοῦ, περιεργείας τε πονηρᾶς, καὶ πανουργίας ἀνθρώπων πονηρῶν. καὶ δὸς αὐτῷ προσφέρειν καρποὺς κατὰ καιρὸν πεπληρωμένους τῆς εὐλογίας σου, καὶ πᾶν θηρίον, καὶ ἑρπετὸν, καὶ πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον ἐπερχομένην βλαβερῶς, ἀποδίωξον ἐξ αὐτοῦ.

Ὅτι ἡγίασαι, καὶ δεδόξασαι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος, λεγομένη εἰς Κήπους, καὶ Ἀμπελῶνας, καὶ εἰς Χωράφια.

Ὄντος μου ἐν Καμψάδου Κώμῃ, καὶ τὰς χήνας ἐπιμελουμένου μου καὶ βόσκοντος, ὀργὴ κατῆλθεν ἀπὸ Θεοῦ παντοκράτορος, οὐκ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς κύκλῳ περιχώρους. τουτέστιν ὀργὴ πρὸς πᾶσαν ἄμπελον, χώραν τε, καὶ κῆπον, ἀθρόως τῶν φύλλων καὶ τῶν καρπῶν

τῶν βελθομένων, μαραινομένων, καὶ ἀφανιζομένων. Ὁρῶν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος Τρύφων ὅπω τικομένους τοὺς καρποὺς, καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν δαπανωμένους τοὺς ἀνθρώπους, τῷ παντελεῖ ἀφανισμῷ τῶν καρπῶν τῆς γῆς, τῶν τε χωραφίων, ἀμπέλων, κήπων, καὶ λαχάνων, καὶ παντοίων δένδρων τῷ τοιούτῳ ὀλέθρῳ παραδιδομένων, διαπονηθεὶς ἐδεήθην πρὸς τὸν Κύριον καὶ Θεόν μου, τοῦ γενέσθαι ἀφανῆ πάντα τὰ θηρία τὰ πρὸς ἀδικίαν καὶ φθορὰν ὑπάρχοντα τῶν τε κήπων, καὶ χωραφίων, καὶ ἀμπέλων, καὶ παντοίων δένδρων τε, καὶ λαχάνων, καὶ μάλιστα τῶν τὴν Κώμην ἐκείνην οἰκούντων τῆς παρακειμένης λίμνης, καὶ πρὸς ὑπόκλισιν, καὶ πρόσκλισίν μου παραγενομένων. Καὶ δὴ εἰς προσευχὴν κλίναντός μου τὸ γόνυ, καὶ τὰς χεῖρας πρὸς τὸν Θεὸν ἐκπετάσαντος· Ὁ εἰσακούων τῶν εἰς αὐτὸν πεποιθότων Θεὸς, αὐτὸς ἐξαπόστειλον ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου σου Ἄγγελον, τοῦ πατάξαι πᾶν φῦλον, καὶ πᾶν γένος κακούργων θηρίων τῶν ἀδικούντων τὴν ἄμπελον, τὴν χώραν τε, καὶ τὸν κῆπον τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος.) καὶ τῶν θηρίων τούτων τὰ ὀνόματα σαφῶς ἐπιστάμενος, ὅθεν ἐρῶ. Κάμπη, Σκώληξ, Σκωληκοκάμπη, Σκάνθαρος, Βροῦχος, Ἀκρίς, Ἐπίμαλος, Καλιγάρεις, Μακρόπους, Μύρμηξ, Φθεῖρα, Ῥυγίτης, Ψυλλίτης, Καυσοκόπος, Ἐρυσίβη, Κοχλοί, Ψαλίτης, καὶ εἴτι ἄλλο προσφυσοῦν,

καὶ μαραίνων τὸν καρπὸν τῆς σταφυλῆς καὶ τῶν λοιπῶν εἰδῶν καὶ λαχάνων· οὐ μὴν δὲ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ ὅρκῳ ταῦτα ἐδέσμουν, τοῦ μηκέτι τοὺς τόπους τῶν ἐμὲ προσκαλουμένων ἐπιβαίνειν τούτους καὶ διατρίβειν, ἀλλ' ἐπὶ ἀβάτων τόπων ἐπέταξα ἀπελθεῖν. ὁ δὲ ὅρκος τοιοῦτος ἐστίν. Ὁρκίζω ὑμᾶς κατὰ τῶν ἁγίων πολυομμάτων Χερουβίμ, καὶ τῶν ἑξαπτερύγων Σεραφίμ, τῶν ἱπταμένων κύκλῳ τοῦ Θρόνου, καὶ κραζόντων τὸ, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός· Ἀμήν. Ὁρκίζω ὑμᾶς κατὰ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων καὶ πάσης Δυνάμεως, καὶ τῶν μυρίων μυριάδων, καὶ χιλίων χιλιάδων, τῶν φόβῳ πολλῷ ἱσταμένων κατενώπιον τῆς δόξης Κυρίου· μὴ ἀδικήσητε τὴν ἄμπελον, μήτε τὴν χώραν, μήτε τὸν κῆπον, τῶν δένδρων τε καὶ λαχάνων τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος,) ἀλλὰ ἀπέλθετε εἰς τὰ ἄγρια ὄρη, εἰς τὰ ἄκαρπα ξύλα, εἰς ἃ ἐχαρίσατο ὑμῖν ὁ Θεὸς τὴν καθημερινὴν τροφήν. Ὁρκίζω ὑμᾶς κατὰ τοῦ τιμίου Σώματος, καὶ Αἵματος Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, δι' οὗ καὶ ἡ σωτηρία ἐδόθη ἡμῖν, καὶ ἀπολύτρωσις, καὶ ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ μέλλομεν ἀποθνήσκειν· μὴ ἀδικήσητε μήτε τὴν χώραν, μήτε τὴν ἄμπελον, μήτε τὸν κῆπον, μήτε πᾶν δένδρον κάρπιμόν τε καὶ ἄκαρπον, ἢ φύλλον λαχάνων ἀδικήσητε, ἐκ τοῦ περιορισμοῦ καὶ τόπου τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος.)

εἰδὲ παρακέσητέ μου, καὶ παραβῆτε τὸν ὅρκον ὃν ὥρκισα ὑμᾶς, οὐκ ἔχετε πρὸς ἐμὲ τὸν ταπεινὸν καὶ ἐλάχιστον Τρύφωνα, ἀλλὰ πρὸς τὸν Θεὸν τοῦ Ἀβραὰμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακὼβ, τὸν ἐρχόμενον κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. διὸ καθὼς προεῖπον ὑμῖν, ὑπάγετε εἰς τὰ ἄγρια ὄρη, εἰς τὰ ἄκαρπα ξύλα. εἰδὲ μὴ ἀκούσητέ μου, ἱκετεύειν μέλλω τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν, τοῦ ἀποστεῖλαι τὸν Ἄγγελον αὐτοῦ τὸν ἐπὶ τῶν θηρίων, καὶ σιδήρῳ καὶ μολύβδῳ δήσει ὑμᾶς, καὶ ἀποκτενεῖ, ἀνθ' ὧν τοὺς ὅρκους καὶ τὴν προσευχὴν ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ ἠθετήσατε Τρύφωνος. ἀλλὰ καὶ οἱ στρουθοὶ πεμπόμενοι δι' ἐμῆς προσευχῆς κατασφάγωσιν ὑμᾶς. Ἔτι ὁρκίζω ὑμᾶς κατὰ τοῦ μεγάλου ὀνόματος, τοῦ ἐπὶ τῆς πέτρας ἐπιγραφέντος, καὶ μὴ βαστασάσης, ἀλλὰ διαρραγείσης, ὡσεὶ κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός. ἐξέλθετε τὴν καθ' ἡμᾶς εἰς οὓς προεῖπον ὑμῖν τόπους ἀβάτους, καὶ ἀνύδρους, καὶ ἀκάρπους. ἐξέλθετε ἀπὸ τοῦ τόπου, καὶ περιορισμοῦ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν κἀμὲ προσκαλουμένων εἰς βοήθειαν αὐτῶν, καὶ ἀντίληψιν, καὶ σωτηρίαν· ἵνα καὶ ἐν τούτοις δοξασθῇ τὸ παναγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ αἱ προσευχαὶ, καὶ αἱ αἰτήσεις τοῦ ταπεινοῦ Τρύφωνος ἐκπληρωθῶσιν· ὅτι τῷ Θεῷ πρέπει δόξα, καὶ κράτος, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ ἐνσάρκῳ σου οἰκονομίᾳ εὐλογήσας τὴν Βηθλεὲμ, καὶ τὴν Γεθσημανῆ, καὶ πρώην τὸν οἶκον Ἰακὼβ, ὃς καὶ εὐλογηθεὶς Ἰσραὴλ μετωνομάσθη· ὁ καὶ τὸν οἶκον Δαβὶδ εὐλογήσας· αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τὸ Κτῆμα τοῦτο, καὶ ποίησον αὐτὸ ἐπ' εὐλογίαις καρποφορεῖν. πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν Ἁγίων, ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν Ἁγίων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων μεγάλων Μαρτύρων Τρύφωνος, Εὐσταθίου, καὶ Ἰουλιανοῦ, τοῦ Ἁγίου (τοῦδε,) καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ ζωοποιῷ σου Πνεύματι νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥ-

ΕΥ'ΧΗ' Ε'ΠΙ' ΘΕΜΕΛΙ'ΟΥ ΟΙ'ΚΟΥ.

Ο' Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ὁ ποιήσας τὸν Οὐρανὸν ἐν συνέσει, καὶ θεμελιώσας τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς· ὁ κτίστης, καὶ δημιουργὸς τῶν ἁπάντων, ἔπιδε ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) τὸν ἑλόμενον ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος σου, ἐγεῖραι οἶκον εἰς κατοικίαν, καὶ τῷ κτίσματι αὐτὸν ἀνεγεῖραι. ἵδρυσον αὐτὸν ἐπὶ τὴν στερεὰν πέτραν, καὶ θεμελίωσιν κατὰ τὴν σὴν θείαν ἐν Εὐαγγελίοις φωνὴν, ἣν οὐκ ἄνεμος, οὐχ ὕδωρ, οὐχ ἕτερόν τι καταβλάψαι ἰσχύσει. εὐδόκησον αὐτὸν εἰς τέλος ἀχθῆναι, καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ μέλλοντας κατοικεῖν ἐκ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου ἐλευθέρωσον.

Ο'τι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Α'γίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Α'μήν.

ΕΥ'ΧΗ',

Ὅταν μέλλῃ τις εἰσελθεῖν εἰς Οἶκον Νέον.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο' Θεὸς ὁ Σωτὴρ, ὁ καταξιώσας ὑπὸ τὴν σκηνὴν τοῦ Ζακχαίου εἰσελθεῖν, καὶ σωτηρία αὐτῷ καὶ παντὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ γενόμενος. αὐτὸς καὶ νῦν τοὺς ἐνταῦθα οἰκεῖν βουληθέντας, καὶ δι' ἡμῶν τῶν ἀναξίων τὰς δεήσεις σοι καὶ ἱκεσίας προσάγοντας, ἀπὸ πάσης βλάβης τήρησον ἀβλαβῶς, εὐλογῶν αὐτὴν καὶ τὴν ἐνταῦθα κατοικίαν, καὶ ἀνεπιβούλευτον αὐτῶν τὴν ζωὴν διαφυλάττων.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥ̓ΧῊ ἘΠῚ ΣΠΟ΄ΡΟΥ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ τῆς ἀχράντου καὶ παμπλούτου παλάμης σου τὴν προκειμένην πρὸ ὀφθαλμῶν σου τῶν σπερμάτων παροχὴν ἐκομισάμεθα Δέσποτα, καὶ ταύτην σοι παρακαταθέσθαι δεόμεθα. οὐ γὰρ ἐθαῤῥήσαμεν τοῖς ἀψύχοις τῆς γῆς κόλποις ἐγκαθεῖρξαι ταῦτα, εἰ μὴ ἀφορῶμεν εἰς τὸ πρόσταγμα τῆς σῆς μεγαλειότητος, τὸ κελεῦσαν ἐκτεκεῖν καὶ βλαστῆσαι τὴν γῆν, καὶ δοῦναι σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν. καὶ νῦν δεόμεθά σου ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου, καὶ ἄνοιξον ἡμῖν τὸν θησαυρόν σου τὸν μέγαν, καὶ ἀγαθὸν, καὶ οὐράνιον, καὶ ἔκχεον τὴν εὐλογίαν σου, ἕως τοῦ ἱκανωθῆναι κατὰ τὰς ἀψευδεῖς σου ἐπαγγελίας, καὶ διάστειλον ἀφ᾽ ἡμῶν ἅπαντα τὰ βιβρώσκοντα τὸν καρπὸν τῆς γῆς ἡμῶν, καὶ πᾶσαν παιδείαν δικαίως ἐπαγομένην ἡμῖν διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ τοὺς πολλούς σου οἰκτιρμοὺς κατάπεμψον ἐπὶ πάντα τὸν Λαόν σου. Χάριτι, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥ'ΧΗ' ΕΙ'Σ ΦΥ'ΤΕΥΜΑ Α'ΜΠΕΛΩ͂ΝΟΣ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, ὡς ἡ Ἄμπελος ὑπάρχων ἡ ἀληθινὴ, καὶ ὁ Πατήρ σου ὁ γεωργός· σὺ καὶ τοὺς Ἀποστόλους σου ἐκάλεσας Κλήματα· σὺ καὶ διὰ τὸν Ἰσραὴλ ἐξέβαλες ἔθνη, καὶ κατεφύτευσας αὐτόν· οὕτω καὶ νῦν Δέσποτα, ἐπιφοίτησον ἐπὶ τὴν Ἄμπελον ταύτην, καὶ ἐμφύτευσον. Βάθυνον τὸ ἔλεός σου ἐπ' αὐτὴν, δὸς αὐτῇ φύλακα τὴν σὴν βοήθειαν, περιχαράκωσον τὰς εἰσόδους καὶ ἐξόδους αὐτῆς τῇ προνοίᾳ σου, λύτρωσαι αὐτὴν καὶ πᾶσαν περιοχὴν αὐτῆς ἀπὸ πάσης χαλάζης, ἀπὸ χιόνος, καὶ κρυστάλλου φερομένου βιαίως, ἀπὸ φρικτῶν κρυμῶν, καὶ πνευμάτων καύσεως, ἀπὸ καταιγίδος καὶ δαιμόνων, ἀπὸ πάσης ἁπαξαπλῶς εἰπεῖν ἐφόδου ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. ἔπιδε καὶ ἐπίσκεψαι τὴν Ἄμπελον ταύτην, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σου. ἵνα ἀποδῷ ἐν καιρῷ τοὺς καρποὺς αὐτῆς εἰς ὥραν, καὶ καταξιωθῶμεν τρυγῆσαι καὶ προσκομίσαι σοι ἐξ αὐτῶν εἰς τὸ μεταποιηθῆναι εἰς Αἷμα τοῦ Χριστοῦ σου. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύ-

σκηνώσεις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥ̓ΧῊ

Εἰς Μετάληψιν Σταφυλῆς, τῇ ϛ΄. τοῦ Αὐγούστου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΕΥ̓λόγησον Κύριε τὸν καρπὸν τοῦτον τῆς ἀμπέλου τὸν νέον, ὃν διὰ τῆς τοῦ ἀέρος εὐκρασίας, καὶ τῶν σταγόνων τῆς βροχῆς, καὶ τῆς τῶν καιρῶν γαλήνης εἰς ταύτην τὴν ὡριμωτάτην στάσιν ἐλθεῖν εὐδόκησας. ἵνα ᾖ ἐν ἡμῖν, τοῖς ἐξ αὐτοῦ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου μεταλαμβάνουσιν, εἰς εὐφροσύνην, καὶ τοῖς προσενέγκασι δῶρον, εἰς ἐξιλασμὸν ἁμαρτιῶν, διὰ τοῦ ἱεροῦ, καὶ Ἁγίου Σώματος τοῦ Χριστοῦ σου. μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥ̓ΧῊ ἘΠῚ ΤΡΥΓΗ͂Σ ἈΜΠΈΛΟΥ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ εὐδοκήσας ἄμπελον κληθῆναι τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτῆς ἀθανασίας πρόξενον ἀναδείξας, διὰ τῆς τοῦ Πνεύματός σου χάριτος· αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, καὶ τοῦτον τῆς Ἀμπέλου τὸν καρπὸν εὐλόγησον, καὶ δὸς πᾶσι τῆς μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ, τὸν ἁγιασμὸν καὶ τὴν τῆς ψυχῆς προκοπήν. τὸν δὲ συγκαλέσαντα ἡμᾶς, τῆς ἀληθινῆς σου Ἀμπέλου μέτοχον ποίησον διαπαντὸς, καὶ ἀνεπηρέαστον τὴν ζωὴν αὐτοῦ διαφύλαξον, ταῖς αἰωνίοις σου, καὶ ἀναφαιρέτοις δωρεαῖς κατακοσμῶν. Χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥ'ΧΗ' Ε'ΠΙ' ΕΥ'ΛΟ'ΓΗΣΙΝ ΟΙ'ΝΟΥ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε, ἔπιδε ἐπὶ τὸν Οἶνον τοῦτον, καὶ ἐπὶ τοὺς μεταλαμβάνοντας ἐξ αὐτοῦ. καὶ εὐλόγησον αὐτὸν, ὡς ηὐλόγησας τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακὼβ, καὶ τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωὰμ, καὶ τὸ ποτήριον τῶν Ἁγίων σου Ἀποστόλων. Ὁ παραγενόμενος ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ εὐλογήσας τὰς ἓξ ὑδρίας, καὶ τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μεταβαλὼν, καὶ τὴν δόξαν σου φανερώσας τοῖς Ἁγίοις σου Μαθηταῖς, καὶ Ἀποστόλοις. Αὐτὸς καὶ νῦν ἐξαπόστειλον Κύριε τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα ἐπὶ τὸν Οἶνον τοῦτον, καὶ εὐλόγησον αὐτὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου τῷ Ἁγίῳ.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥ'ΧΗ' ΤΩ͂Ν ΚΟΛΥ'ΒΩΝ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σου Κύριε, καὶ κελεύσας τῇ γῇ παντοδαποὺς ἐκφύειν καρποὺς, εἰς ἀπόλαυσιν καὶ τροφὴν ἡμετέραν· ὁ τοῖς σπέρμασι τοὺς τρεῖς Παῖδας, καὶ Δανιὴλ τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἁβροδιαίτων λαμπροτέρους ἀναδείξας. αὐτὸς πανάγαθε Βασιλεῦ, καὶ τὰ σπέρματα ταῦτα σὺν τοῖς διαφόροις καρποῖς εὐλόγησον, καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας ἁγίασον. ὅτι εἰς δόξαν σὴν, Κύριε καὶ εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τοῦ Ἁγίου (τοῦδε) ταῦτα προετέθησαν παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ εἰς μνημόσυνον τῶν ἐν εὐσεβεῖ τῇ πίστει τελειωθέντων. Παράσχου δὲ ἀγαθὲ τοῖς τε ἐκτρεπίσασι ταῦτα, καὶ τοῖς τὴν μνήμην ἐπιτελοῦσι, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν. πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, τοῦ Ἁγίου (τοῦδε,) οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ

τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥ̓ΧῊ ἘΠῚ ἍΛΩΝΟΣ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ὁ κελεύσας τῇ γῇ ἐξενεγκεῖν καρπὸν διὰ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ ἀγαθότητα, εὐλόγησον καὶ πλήθυνον καὶ τὴν Ἅλωνα ταύτην, καὶ τὴν καρποφορίαν τῶν δούλων σου. ἔμπλησον τὰ ταμεῖα αὐτῶν παντὸς ἀγαθοῦ καρποῦ, σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου· καὶ φύλαξον αὐτοὺς ἀπὸ παντὸς πειρασμοῦ, μετὰ πάντων τῶν προσόντων αὐτοῖς, καὶ φώτισον αὐτοὺς ἐν τῇ ἐπιγνώσει σου. ἵνα εὐάρεστοί σοι γενόμενοι, καταξιωθῶσι τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν.

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥ᾿ΧΗ᾿ ΕΙ᾿Σ ΤΟ᾿ ΕΥ᾿ΛΟΓΗ͂ΣΑΙ ΠΟΙ᾿ΜΝΗΝ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΔΕ΄σποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐξουσίαν ἔχων πάσης Κτίσεως, σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, ὡς ηὐλόγησας καὶ ἐπλήθυνας τὰ ποίμνια τοῦ Πατριάρχου Ἰακὼβ, εὐλόγησον καὶ τὴν ποίμνην τῶν κτηνῶν τοῦ δούλου σου (τοῦδε·) καὶ πλήθυνον, καὶ ἐνδυνάμωσον αὐτὴν, καὶ ποίησον αὐτὴν εἰς χιλιάδας, καὶ ῥῦσαι ταύτην ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ Διαβόλου, καὶ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς ἐχθρῶν, καὶ αὔρας θανατικῆς, καὶ λοιμικῆς νόσου. Περιφρούρησον αὐτὴν δι᾽ Ἁγίων Ἀγγέλων σου. Πᾶσαν ἀσθένειαν, πάντα φθόνον, καὶ πειρασμὸν φαρμακείας καὶ γοητείας ἐξ ἐνεργείας ἐπερχομένης τοῦ Διαβόλου ἀποδιώκων ἐξ αὐτῆς.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΑ'ΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕ'ΝΗ, ΕἸ ΣΥΜΒΗ΄ ΤΙ

Μιαρὸν οἷον δήποτε ἐμπεσεῖν εἰς Φρέαρ Ὕδατος.

Χρὴ πρῶτον ἐξαντλῆσαι ἐκ τοῦ φρέατος κάδους, μ΄. καὶ αὐτοὺς ἐκχέειν ἔξω. εἶτα ἅψας ὁ Ἱερεὺς τρεῖς κηροὺς, καὶ λαβὼν Θυμιατὸν, θυμιᾷ κύκλῳ τοῦ φρέατος. εἶτα βάλλει Ὕδωρ τῶν Ἁγίων Θεοφανείων, σαυροειδῶς, ἐκ, γ΄. Καὶ οὕτω σαθεὶς κατὰ ἀνατολὰς, ἐπεύχεται λέγων.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Δυνάμεων, ὁ πάντα καλὰ λίαν ποιήσας· ὁ καθαρίζων ἐν ὀνόματί σου πάντα μολυσμὸν, καὶ ἀκαθαρσίαν, καὶ μετασκευάσας ἁγιάζων τὰ πάντα· αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα, ἐπίφανον ἐπὶ τῆς παρούσης ὥρας, διὰ τοῦ τύπου τοῦ Σταυροῦ σου, καὶ καθάρισον τὸ φρέαρ τοῦτο ἐκ τῆς εὑρεθείσης ἐν αὐτῷ ἀκαθαρσίας, καὶ ἐκ τοῦ ἐμπεπτωκότος ἐν αὐτῷ μυσαροῦ, ἢ κνωδάλου, συγκαταβαίνων τῷ ἀτελεῖ τῆς διανοίας ἡμῶν, καὶ τῇ ἀσθενείᾳ τῶν λογισμῶν, καὶ μὴ καταλείπῃς ἡμᾶς τὰ καλὰ λίαν μὴ χωροῦντας, ἀλλὰ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ Πνεύμα-

ματος, καὶ ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ θαυμαστός· ὁ ἀνεκδιηγήτῳ ἀγαθωσύνῃ, καὶ πλουσίᾳ προνοίᾳ διοικῶν τὴν ἀνθρώπων ζωήν· ὁ καὶ τὰ ἐγκόσμια ἡμῖν δωρησάμενος ἀγαθά σου· ὁ τὸ πικρὸν ὕδωρ ἐπὶ Μωϋσέως τῷ Λαῷ εἰς γλυκύτητα μεταποιήσας, καὶ τὰ βλαβερὰ ὕδατα ἐπὶ Ἐλισαίου ἅλατι θεραπεύσας· ὁ τῷ Ἀποστόλῳ σου Πέτρῳ δι' ὀπτασίας νομοθετήσας, μηδὲν ἡγεῖσθαι κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον· αὐτὸς Δέσποτα φιλάνθρωπε καθάρισον τὸ ὕδωρ τοῦτο, διὰ τῆς σημειώσεως τοῦ τύπου τοῦ Σταυροῦ σου, ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ, καὶ ἁγίασον αὐτὸ τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ τοῖς ἐξ αὐτοῦ μεταλαμβάνουσιν ἀρρύπωτον.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΤΑ'ΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕ'ΝΗ, ΕΙ' ΣΥΜΒΗ῀, ΤΙ

Μιαρὸν, ἢ ἀκάθαρτον προσφάτως ἐμπεσεῖν εἰς Α᾿γγεῖον Οἴνου, ἢ Μέλιτος, ἢ ἄλλου τινός.

ΧΡὴ τὸ ἐμπεσὸν ἀκάθαρτον παρευθὺς αἴρεσθαι, καὶ ῥίπτεσθαι ἔξω. Καὶ εἰς ἕτερον ἀγγεῖον βαλεῖν τὸν Οἶνον, ἢ τὸ Ε῎λαιον. Τὸ δὲ κενωθὲν ἀγγεῖον πλύνεσθαι ἔσωθεν, καὶ ἔξωθεν, καὶ τὸν Ι῾ερέα, λαβόντα Θυμιατὸν, θυμιάσαι τὸ πλυθὲν ἀγγεῖον ἔσωθεν· Καὶ βαλεῖν ἐν αὐτῷ Υ῞δωρ ἀπὸ τῶν Α῾γίων Θεοφανείων, ποιοῦντα Σταυροῦ τύπον, ξηρὸν, εἶτα, βαλεῖν ἐν αὐτῷ τὸν οἶνον, ἢ ἔλαιον, καὶ θυμιάσαντα, ἐπιδέχεσθαι οὕτως.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Α῞Γιε Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ σῇ διασπλάγχνῳ ἐπιδημίᾳ πᾶσαν ἀκαθαρσίαν τοῦ ἐχθροῦ καταργήσας· ὁ διαστειλάμενος μὴ τὰ εἰσπορευόμενα κοινοῦν τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ πάντα καθαρὰ εἶναι τοῖς καθαροῖς· ὁ διὰ τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς τοῦ σοῦ Α᾿ποστόλου, διδάξας ἡμᾶς, πάν-

πάντα τὰ ὑπὸ σοῦ κτισθέντα καλὰ εἶναι πιστεύειν, καὶ μηδὲν ἡγεῖσθαι ἀπόβλητον, διὰ θείου λόγου, καὶ τῆς πρὸς σὲ ἐντεύξεως ἁγιαζόμενα· αὐτὸς εὐλόγησον τὸν Οἶνον τοῦτον, (ἢ τὸ Ἔλαιον,) τῇ σῇ χάριτι, διὰ τῆς ἐπιχύσεως τοῦ Ἁγίου Ὕδατος. καὶ πάντα μολυσμὸν, ἢ δισαγμὸν, ἐκ τοῦ ἐν αὐτῷ ἐμπεσόντος ἑρπετοῦ κατὰ μεθοδείαν τοῦ πονηροῦ ἀπέλασον ἐκ τῆς διανοίας τῶν δούλων σου, εἰς τὸ γενέσθαι πᾶσι τοῖς χρωμένοις αὐτὸ εἰς εὐφροσύνην, διδοὺς πᾶσι τοῖς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνουσιν, ἐν ἁγιασμῷ, καὶ ἐν καθαρᾷ συνειδήσει προσιέναι τοῖς ἀχράντοις σου Μυστηρίοις.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἀπογεύεται πρῶτον ὁ Ἱερεὺς ἐξ αὐτοῦ, καὶ ἀποδίδωσι καὶ τοῖς τοῦ οἴκου Κυρίοις. Εἰδέ γε συμβῇ τὸ ἐμπεσὸν ἀκάθαρτον, χρονίσαν ἐν τῷ Ἀγγείῳ τοῦ Οἴνου, ἢ τοῦ Ἐλαίου, σαπῆναι, καὶ ἐκχέεσθαι ταῦτα, τὸν Οἶνον, ἢ τὸ Ἔλαιον, καὶ μηδένα τούτων ἅπτεσθαι.

ΕΥ̓ΧῊ ἘΠῚ ΣΚΕΎΟΥΣ ΜΙΑΝΘΈΝΤΟΣ.

Χρὴ αὐτὸ πλύνεσθαι, καὶ βαλλομένου Ἁγιάσματος σταυροειδῶς, λέγειν καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος Ἅγιος, ἁγίασον τὸ Σκεῦος τοῦτο τῇ ἁγιαστικῇ σου ἐπιφοιτήσει, καὶ καθάρισον αὐτὸ, τοῦ εἶναι εἰς ὑπηρεσίαν τῶν δούλων σου ἀμίαντον. καὶ δὸς ὑμῖν πάντοτε ἐν ἁγιωσύνῃ προσδέχεσθαι, ἐν ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις· ὅπως ὑπὸ σοῦ πάντες φυλαττόμενοι, δόξαν καὶ προσκύνησιν σοὶ ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥ'ΧΗ' ΕΠΙ' ΣΙ'ΤΟΥ ΜΙΑΝΘΕ'ΝΤΟΣ,

Ἢ Ἀλεύρου, ἢ εἴδους τινός.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ κατὰ σάρκα σου οἰκονομίᾳ διαστειλάμενος, μὴ τὰ εἰσπορευόμενα κοινοῦν τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ πάντα καθαρὰ εἶναι τοῖς καθαροῖς· ὁ διὰ τοῦ Σκεύους τῆς Ἐκλογῆς Παύλου τοῦ σοῦ Ἀποστόλου διδάξας ἡμᾶς, πάντα τὰ ὑπὸ σοῦ κτισθέντα καλὰ εἶναι πιστεύειν διὰ θείου λόγου, καὶ τῆς πρὸς σὲ ἐντεύξεως ἁγιαζόμενα· αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα συμπαθῶν ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, εὐλόγησον τὸν σῖτον τῇ σῇ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, διὰ τῆς τοῦ Ὕδατος τούτου τοῦ ἐπὶ τῷ σῷ ὀνόματι ἁγιασθέντος εὐλογίας καὶ ἐπιῤῥαντίσεως. καὶ πάντα μολυσμὸν, ἢ δισταγμὸν, ἐκ τοῦ ἐν αὐτῷ ἐμπεσόντος ἀκαθάρτου κατὰ μεθοδείαν τοῦ Διαβόλου, ἀπέλασον ἐκ τῆς διανοίας τῶν δούλων σου, καὶ δὸς αὐτοῖς τῇ ἐλπίδι τῇ εἰς σὲ, καὶ πληροφορίᾳ τῶν σῶν οἰκτιρμῶν, τῆς τούτου μετασχεῖν μεταλήψεως, ἐν εὐχαριστίᾳ τοῦ ἁγίου σου ὀνόματος, ἀκατακρίτους διαφυλαχθῆναι.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ

ἀνάρ-

ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥ᾿ΧΗ᾿ Ε᾿ΠΙ᾿ ΤΩ͂Ν ΜΙΑΡΟΦΑΓΗΣΑ΄ΝΤΩΝ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΔΕ΄σποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραὴλ, κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου, καὶ παράσχου συγγνώμην τῷ σῷ οἰκέτῃ (τῷδε) μιαροφαγήσαντι, καὶ γευσαμένῳ κρεῶν, ἢ τοίων δὴ βρωμάτων μὴ καθαρῶν, ὧν τὴν βρῶσιν ἀπηγόρευσας ἐν Νόμῳ Ἁγίῳ σου. τούτων δὲ ἀβουλήτως μετασχόντι συγχώρησον, καὶ καταξίωσον αὐτὸν ἀκατακρίτως μεταλαβεῖν τῶν φρικτῶν Μυστηρίων, τοῦ τιμίου Σώματός τε, καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου. ὅπως ῥυσθείη τοῦ λοιποῦ πάσης ἀκαθάρτου μεταλήψεως καὶ πράξεως, ὡς ἐντρυφῶν τοῖς θείοις σου Μυστηρίοις, καὶ ἀπολαύων τῆς ἁγίας σου καὶ μυστικῆς Τραπέζης, καὶ τῶν ἀθανάτων Μυστηρίων, καὶ διαφυλαττόμενος σὺν ἡμῖν ἐν τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, αἰνῶν, καὶ δοξάζων τὸ ὄνομά σου τὸ ὕψιστον πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥ'ΧΗ' ΕΠΙ' ΤΩ͂Ν ΕΝ ΕΠΙΤΙΜΙΟΙΣ

Ὄντων, καὶ ἑαυτοὺς ὅρκῳ δεσμούντων.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Πατρός· ὁ πάντα δεσμὸν ἁμαρτίας ἡμῶν τῷ σῷ πάθει διαῤῥήξας, καὶ ἐμφυσήσας εἰς τὰ πρόσωπα τῶν σῶν Ἀποστόλων, καὶ εἰπών· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. σὺ Δέσποτα διὰ τῶν Ἁγίων σου Ἀποστόλων ἐχαρίσω τοῖς κατὰ καιρὸν ἱερουργοῦσιν ἐν τῇ Ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ ἐπὶ γῆς ἀφιέναι τὰς ἁμαρτίας, καὶ δεσμεῖν, καὶ λύειν πάντα σύνδεσμον ἀδικίας. Δεόμεθα οὖν καὶ νῦν ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) τοῦ παρεστηκότος ἐνώπιόν σου, ἐπιχορήγησον αὐτῷ τὸ σὸν ἔλεος, διαῤῥήσσων αὐτοῦ τὸν δεσμὸν τῶν ἁμαρτιῶν, εἴτι ἐν ἀγνοίᾳ, ἢ ὀλιγωρίᾳ ἐλάλησεν, ἢ ὑπὸ μικροψυχίας ἔπραξεν, εἰδὼς τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν, καὶ ὡς φιλάνθρωπος καὶ ἀγαθὸς Δεσπότης, πάντα

τὰ ἑκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια ἁμαρτήματα συγχώρησον αὐτῷ. Ὅτι σὺ ὁ ἐλεῶν τοὺς πεπεδημένους, ὁ ἀνορθῶν τοὺς κατερραγμένους, ἡ ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, ἡ ἀνάστασις τῶν πεπτωκότων, καὶ τὸν δοῦλόν σου τοῦτον ἐλευθέρωσον ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τῶν ἁμαρτημάτων.

Ὅτι δεδόξασταί σου τὸ Παναγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥ̓ΧῊ ἘΠῚ ΤΩ͂Ν ἘΞ ἘΠΙΤΙΜΊΩΝ

Λυομένων.

Εὔσπλαγχνε Κύριε, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε, ὁ διὰ τοὺς σοὺς οἰκτιρμοὺς ἐξαποστείλας τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν εἰς τὸν Κόσμον, ἵνα διαῤῥήξῃ τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον τῶν πλημμελημάτων, καὶ λύσῃ τὰ δεσμὰ τῶν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας πεπεδημένων, καὶ κηρύξῃ αἰχμαλώτοις ἄφεσιν. Σὺ Δέσποτα καὶ τὸν δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα) τῇ σῇ ἀγαθότητι ἐλευθέρωσον τοῦ ἐπικειμένου αὐτῷ δεσμοῦ, καὶ δώρησαι αὐτῷ ἀναμαρτήτως ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ προσιέναι τῇ σῇ μεγαλειότητι, μετὰ παῤῥησίας καὶ καθαροῦ συνειδότος αἰτεῖν τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος.

Ὅτι

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥ'ΧΗ' Ε'ΠΙ' ΤΩ͂Ν ΜΕΤΑΝΟΟΥ'ΝΤΩΝ.

Ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ Προφήτου σου Νάθαν μετανοήσαντι τῷ Δαβὶδ, ἐπὶ τοῖς ἰδίοις πλημμελήμασιν ἄφεσιν δωρησάμενος, καὶ τοῦ Μανασσῆ τὴν ἐπὶ μετάνοιαν προσευχὴν δεξάμενος· αὐτὸς καὶ τὸν δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα) μετανοοῦντα, ἐφ' οἷς ἔπραξε πλημμελήμασι, πρόσδεξαι τῇ συνήθει σου φιλανθρωπίᾳ, παρορῶν πάντα τὰ αὐτῷ πεπραγμένα, ὁ ἀφιεὶς ἀδικίας, καὶ ὑπερβαίνων ἀνομίας. σὺ γὰρ εἶπας Κύριε, οὐ θελήσει θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· καὶ ὡς ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ ἀφιέναι τὰ ἁμαρτήματα. Ἐπεὶ ὡς ἡ μεγαλωσύνη σου ἀνείκαστος, καὶ τὸ ἔλεός σου ἀμέτρητον. εἰ γὰρ ἀνομίας παρατηρήσῃς, τίς ὑποστήσεται;

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥ-

ΕΥ̓ΧῊ Ε῾ΤΕ΄ΡΑ.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ποιμὴν καὶ ἀμνέ· ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου· ὁ τὸ δάνειον χαρισάμενος τοῖς δυσὶ χρεωφειλέταις, καὶ τῇ ἁμαρτωλῷ δοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν αὐτῆς. Αὐτὸς Δέσποτα, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον τὰς ἁμαρτίας, τὰς ἀνομίας, τὰ πλημμελήματα τὰ ἑκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει, καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν παραβάσει καὶ παρακοῇ γενόμενα παρὰ τῶν δούλων σου τούτων. Καὶ εἴτε ὡς ἄνθρωποι σάρκα φοροῦντες, καὶ τὸν Κόσμον οἰκοῦντες, ἐκ τοῦ Διαβόλου ἐπλανήθησαν, εἴτε ἐν λόγῳ, εἴτε ἐν ἔργῳ, εἴτε ἐν γνώσει, εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ, εἴτε λόγον Ἱερέως κατεπάτησαν, ἢ ὑπὸ κατάραν Ἱερέως ἐγένοντο, εἴτε τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσαν, ἢ ὅρκῳ ὑπήχθησαν, αὐτὸς ὡς ἀγαθὸς καὶ ἀμνησίκακος Δεσπότης, τούτους τοὺς δούλους σου λόγῳ λυθῆναι εὐδόκησον, συγχωρῶν αὐτοῖς καὶ τὸ ἴδιον ἀνάθεμα, καὶ τὸν ὅρκον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Ναὶ Δέσποτα φιλάνθρωπε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων τῆς σῆς ἀγαθότητος ὑπὲρ τῶν δούλων σου τούτων, καὶ πάριδε ὡς πολυέλεος τὰ πταίσματα αὐτῶν ἅπαντα· ἀπάλλαξον αὐτοὺς τῆς αἰωνίου κολάσεως· σὺ γὰρ εἶπας Δέσποτα· Ὅσα ἂν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ Οὐρανῷ, καὶ ὅσα ἂν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ Οὐρανῷ.

Ὅτι

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἀναμάρτητος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ,

Συγχωρητικὴ ἐπὶ Ἐξομολογουμένων.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ συγχωρήσας διὰ Νάθαν τοῦ Προφήτου τῷ Θεοπάτορι Δαβὶδ τὰ πλημμελήματα αὐτοῦ, ἅτινα εἰργάσατο, καὶ εἰπὼν αὐτῷ· καὶ ὁ Κύριος ἀφείλετο τὸ ἁμάρτημά σου, διὰ τὸ εἰπεῖν, ἡμάρτηκα τῷ Κυρίῳ· ὁ τῷ Πέτρῳ τὴν ἄρνησιν κλαύσαντι πικρῶς, καὶ ἐξομολογουμένῳ συμπαθήσας καὶ προσδεξάμενος τὰ αὐτοῦ δάκρυα· ὁ καὶ τὴν πόρνην δακρύσασαν θερμῶς, καὶ καταβρέξασαν τοὺς ἀχράντους σου πόδας, καὶ ταῖς θριξὶν αὐτῆς ἐκμάξασαν προσδεξάμενος, καὶ εἰπὼν αὐτῇ· γύναι ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου· ὃς τὸν Μανασσῆν μετανοήσαντα ἐν Βαβυλῶνι, καὶ ἐν χαλκῷ Ζωδίῳ ἐξομολογούμενόν σοι, ἐν τῇ Σιὼν πάλιν βασιλέα κατέστησας· ὃς τὸν Ἄσωτον καταδαπανήσαντα πᾶσαν αὐτοῦ τὴν οὐσίαν μετὰ πορνῶν, καὶ τροφὴν δίκην

χοί-

χοίρων διαιτώμενον, ὑποστρέφοντα καλῶς ὑπεδέξω, θύσας τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν, καὶ καταφιλήσας αὐτὸν, δακτυλίδιον τῇ χειρὶ ἐπεβάλου· ὁ τοῦ Τελώνου τὴν μετάνοιαν καὶ τὴν ταπείνωσιν, ὑπὲρ τοῦ μεγαλαύχου Φαρισαίου ἀναδεξάμενος, καὶ δικαιώσας ῥήματι· ὁ καὶ τὴν τοῦ Λῃστοῦ μετάνοιαν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ δεξάμενος· ὁ εἰπών· ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα ὑμῶν ἀμφοτέρωθεν. καθὼς ἐκάλεσας, πιστὸς ὑπάρχεις καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφήσῃς ἡμῖν πάντα, καὶ καθαρίσῃς ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος. σὺ Κύριε πανάγαθε καὶ πολυέλεε, συγχώρησον πάντα ὅσα ἐνώπιόν σου τῇ ἐμῇ ἐλαχιστότητι ἐξωμολογήσατο μετὰ συντετριμμένης καρδίας τὸ πνευματικόν μου τέκνον (ὁ δεῖνα,) καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, καὶ ἀκατάκριτον αὐτὸν ἔμπροσθέν σου παραστῆναι καταξίωσον. ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ἑτέρα ἐπὶ Ἐξομολογουμένων.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ Πέτρῳ, καὶ τῇ Πόρνῃ διὰ δακρύων, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν δωρησάμενος, καὶ τὸν Τελώνην τὰ ἴδια ἐπιγνόντα πταίσματα δικαιώσας, πρόσδεξαι τὴν ἐξομολόγησιν τοῦ δούλου σου (τοῦ δεῖνος, καὶ εἴτι ἐπλημμέ-

λησεν ἑκούσιον, ἢ ἀκούσιον ἁμάρτημα, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον. σὺ γὰρ εἶ ὁ μόνος ἐξουσίαν ἔχων ἀφιέναι ἁμαρτίας. καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥ͂ΧΗ ΜΕΤΑ͂ ΘΑ͂ΝΑΤΟΝ
Συγχωρητική.

Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰς θείας ἐντολὰς τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις δοὺς, εἰς τὸ δεσμεῖν τε καὶ λύειν τοῖς πεπτωκόσι τὰ ἁμαρτήματα, καὶ ἐξ ἐκείνων αὖθις ἡμεῖς λαβόντες τὰς ἀφορμὰς τὸ αὐτὸ ποιεῖν, συγχωρήσαι σοι τέκνον πνευματικὸν εἴτι ἂν ἔπραξας ἐν τῷ νῦν αἰῶνι ἑκούσιον ἢ ἀκούσιον, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥ-

ΕΥ'ΧΗ' ΕΙ'Σ ΤΟ' ΚΑΤΑΣΚΕΥΑ'ΣΑΙ ΠΛΟΙ͂ΟΝ.

Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ἐντειλάμενος Νῶε τῷ σῷ Θεράποντι, τοῦ κατασκευάσαι Κιβωτὸν πρὸς σωτηρίαν τοῦ Κόσμου· ὁ ἐκ πολλῶν ξύλων, εὐδοκήσας αὐτὴν ἐν ξύλον γενέσθαι καὶ συναρμοσθῆναι· αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἁπάντων, ὁ εὐδοκήσας διὰ τῶν ἀψύχων ξύλων κυβερνᾶσθαι, καὶ τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων διασώζων· αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, καὶ τὸ Πλοῖον τοῦτο διατήρησον. δὸς αὐτῷ Α'γγελον ἀγαθὸν, εἰρηνικόν· τοὺς μέλλοντας πλέειν ἐν αὐτῷ διαφύλαξον. δὸς αὐτοὺς εἰς τὰ ἴδια ἀπέρχεσθαι ὑγιαίνοντας, πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Α'ειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῶν τιμίων ἐπουρανίων νοερῶν Δυνάμεων ἀσωμάτων, τοῦ Α'γίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ι'ωάννου, τῶν Α'γίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Α'ποστόλων, τοῦ Α'γίου (τοῦδε,) καὶ πάντων σου τῶν Α'γίων.

Ο῞τι σὺ εἶ ὁ κυβερνῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ

 εὐχα-

εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥ̓ΧῊ ΕἸΣ ΤῸ ΕΥ̓ΛΟΓΗ͂ΣΑΙ ΔΊΚΤΥΑ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ πέντε ἄρτων, καὶ δύο ἰχθύων, πεντακισχιλίους κορέσας, καὶ ἐκ τῶν περισσευμάτων πλῆθος συναχθῆναι παρασκευάσας· αὐτὸς Δέσποτα παντοδύναμε, καὶ τὰ προκείμενα Δίκτυα εὐλόγησον, διὰ πρεσβειῶν τῆς ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου καὶ Πανευφήμου Ἀποστόλου, καὶ πρωτοκορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου, καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας ἰχθύων, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὑγείᾳ ψυχῆς καὶ σώματος διαφύλαξον.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ δοτὴρ πάντων τῶν ἀγαθῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥ̓ΧῊ ἘΠῚ ὈΡΎΞΕΙ ΦΡΈΑΤΟΣ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Παντοκράτωρ καὶ παντοδύναμος, ὁ ποιῶν πάντα, καὶ μετασκευάζων μόνῳ τῷ βούλεσθαι· ὁ ἐν ἀπόροις πόρον εὑρίσκων ἀῤῥήτῳ καὶ ἀκαταλήπτῳ σοφίᾳ· ὁ ἐξ ἀνίκμου πέτρας ὑδάτων παραχὼν ῥεῦμα χειμάῤῥους, καὶ διψῶντα τὸν σὸν ἐμπλήσας Λαόν. Αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα τῶν ἁπάντων, ἐπάκουσον ἡμῶν τῆς δεήσεως τῶν ἀναξίων δούλων σου, καὶ χάρισαι ἡμῖν ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τῷδε διειδές τε καὶ πότιμον· ἄφθονον μὲν εἰς χρείαν, ἀβλαβὲς δὲ πρὸς ἀπόλαυσιν, ὡς ἂν καὶ ἐν τούτῳ δοξάζωμεν τὸ πανάγιον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀκολουθία τοῦ Τρισαγίου.

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς εὐλογητόν. καὶ εὐθύς. τὸ, Ἅγιος ὁ Θεός. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία.

Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα, ἦχος, δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου Σῶτερ ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὴν εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρὰ σοῦ φιλάνθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον Κύριε καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος. Δόξα.

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ καταβὰς εἰς Ἅδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Μόνη Ἁγνὴ καὶ Ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου.

Ὁ Διάκονος, ἢ ὁ Ἱερεύς.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἔτι

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκοιμημένου δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦδε,) καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται. Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτοῦ ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Ἱερεύς.

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκὸς, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, τὸν δὲ Διάβολον καταργήσας, καὶ ζωὴν τῷ Κόσμῳ σου δωρησάμενος. αὐτὸς Κύριε ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου (τοῦδε) καὶ τάξον αὐτὴν ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός. πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτοῦ πραχθὲν ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσει. σὺ γὰρ μόνος Κύριε ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις. ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου (τοῦδε,) Χρι-

στὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥ̓ΧῊ ἘΠῚ ἍΛΑΤΟΣ.

Ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ παραγενόμενος ἐν Ἱεριχῷ ἐπὶ Ἐλισσαίου τοῦ Προφήτου, καὶ τὰ βλαβερὰ ὕδατα ἅλατι θεραπεύσας, αὐτὸς εὐλόγησον τὸ Ἅλας τοῦτο, καὶ μετάβαλε αὐτὸ εἰς θυσίαν ἀγαλλιάσεως. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥ'ΧΗ' Ε'ΠΙ' ΤΩ͂Ν ΠΡΟΣΦΕΡΟ'ΝΤΩΝ Α'παρχὰς Ο'πώρας.

Δ Έσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν προσφέρειν σοι κατὰ τὴν πρόθεσιν ἑκάστῳ κελεύσας, καὶ τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν τούτοις ἀντάμειψιν χαριζόμενος· ὁ τῆς χήρας τὴν κατὰ δύναμιν προσφορὰν διαρέστως δεξάμενος, πρόσδεξαι καὶ τὰ νῦν προσκομισθέντα παρὰ τοῦ δούλου σου (τοῦ δεῖνος) καὶ τοῖς αἰωνίοις σου θησαυροῖς ἐναποθέσθαι ταῦτα καταξίωσον· δωρούμενος αὐτῷ καὶ τῶν ἐγκοσμίων σου ἀγαθῶν ἄφθονον τὴν ἀπόλαυσιν, σὺν πᾶσι τοῖς διαφέρουσιν αὐτῷ. Ο'τι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ Βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Α'γίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Α'μήν.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ,

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ

Κατὰ τάξιν εἰς τὰς Δεσποτικὰς, καὶ Θεομητορικὰς Ἑορτὰς, εἰς τὴν ἐννάτην ᾠδήν.

ΜΗΝΙ ΝΟΕΜΒΡΙΩ, ΚΑ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, ΗΧΟΣ, Α.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν προσενεχθεῖσαν ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου, καὶ εὐλογηθεῖσαν χερσὶ τῶν Ἱερέων. Ἦχος, Δ.

Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον τῆς Πανάγνου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς παραδόξως εἰσέδυ εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΩΝ.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, Θεὸν σαρκὶ τεχθέντα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ, τεχθέντα Βασιλέα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ὑπὸ τῶν Μάγων, Θεὸν προσκυνηθέντα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ὑπὸ Ἀστέρος, τοῖς Μάγοις μηνυθέντα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν ἁγνὴν Παρθένον, καὶ μόνην Θεοτόκον, τὴν γεννησαμένην Χριστὸν τὸν Βασιλέα.

Μάγοι, καὶ Ποιμένες, ἦλθον προσκυνῆσαι, Χριστὸν τὸν γεννηθέντα, ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει.

Σήμερον ἡ Παρθένος, τίκτει τὸν Δεσπότην, ἔνδον ἐν τῷ σπηλαίῳ.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τίκτεται ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου.

Σήμερον οἱ Ποιμένες, βλέπουσι τὸν Σωτῆρα, σπαργάνοις εἰλημμένον, καὶ κείμενον ἐν φάτνῃ.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ῥάκει σπαργανοῦται, ὁ ἀναφὴς ὡς βρέφος.

Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἐτέχθη, ἐκ τῆς Παρθένου Κόρης.

Οὐράνιαι Δυνάμεις, τεχθέντα τὸν Σωτῆρα, Κύριον καὶ Δεσπότην, μηνύουσι τῷ κόσμῳ.

Δό-

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

ΕΙ'Σ ΤΗ'Ν ΠΕΡΙΤΟΜΗ'Ν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν κατὰ τὸν νόμον, σαρκὶ περιτμηθέντα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν τῇ ὀγδόῃ, Περιτομὴν λαβόντα.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τέμνεται τὴν σάρκα, ὡς βρέφος πληρῶν τὸν νόμον.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, σαρκὶ περιετμήθη, καὶ Ἰησοῦς ἐκλήθη.

Εἰς τὸν Μέγαν Βασίλειον.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν Ἱεράρχαις, Βασίλειον τὸν μέγαν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν τῆς Οἰκουμένης, ὑπέρλαμπρον Φωστῆρα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐκ Καισαρείας, Βασίλειον τὸν μέγαν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν κεκοσμηκότα, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν.

ΕἸΣ ΤᾺ ἍΓΙΑ ΘΕΟΦΆΝΕΙΑ.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ὑπὸ Προδρόμου, τὸ Βάπτισμα αἰτοῦντα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, ἐλθόντα βαπτισθῆναι.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐκ τῆς Πατρῴας, φωνῆς μαρτυρηθέντα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, κλίναντα τὸν αὐχένα, καὶ Βάπτισμα λαβόντα.

Προφῆτα δεῦρο πρός με, ἔκτεινον τὴν χεῖρα, καὶ βάπτισόν με τάχος.

Προφῆτα ἄφες ἄρτι, καὶ βάπτισόν με θέλων, πληρῶσαι καὶ γὰρ ἦλθον, πᾶσαν δικαιοσύνην.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, κλίνει τὸν αὐχένα, ὑπὸ χεῖρα Προδρόμου.

Σήμερον Ἰωάννης, βαπτίζει τὸν Δεσπότην, ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, νάμασιν ἐνθάπτει, βροτῶν τὴν ἁμαρτίαν.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ἄνωθεν μαρτυρεῖται, Υἱὸς ἠγαπημένος.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ἦλθεν ἁγιάσαι, τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων.

Σή-

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τὸ Βάπτισμα λαμβάνει, χειρὶ τῇ τοῦ Προδρόμου.

ΕΙ'Σ ΤΗ'Ν Υ'ΠΑΠΑΝΤΗ'Ν.

Α'Κατάληπτόν ἐστι, τὸ τελούμενον ἐν σοὶ, καὶ Α'γγέλοις καὶ βροτοῖς, Μητροπάρθενε ἁγνή.

Α'γκαλίζεται χερσὶν, ὁ πρεσβύτης Συμεὼν, τὸν τοῦ νόμου ποιητὴν, καὶ Δεσπότην τοῦ παντός.

Βουληθεὶς ὁ Πλαστουργὸς, ἵνα σώσῃ τὸν Α'δὰμ, Μήτραν ᾤκησε τὴν σὴν, τῆς Παρθένου καὶ ἁγνῆς.

Γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, μακαρίζει σε ἁγνὴ, καὶ δοξάζει σε πιστῶς, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Δεῦτε ἴδετε Χριστὸν, τὸν Δεσπότην τοῦ παντὸς, ὃν βαστάζει Συμεὼν, σήμερον ἐν τῷ ναῷ.

Ε'πιβλέπεις πρὸς τὴν γῆν, καὶ ποιεῖς τρέμειν αὐτὴν, καὶ πῶς γέρων κεκμηκὼς, σὲ κατέχει ἐν χερσί;

Ζήσας ἔτι Συμεὼν, ἕως εἶδε τὸν Χριστόν. καὶ ἐβόα πρὸς αὐτόν· νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ.

Η῾ λαβὶς ἡ μυστικὴ, ἡ τὸν ἄνθρακα Χριστὸν, συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, σὺ ὑπάρχεις Μαριάμ.

Θέλων ἐνανθρώπησας, ὁ προάναρχος Θεὸς, καὶ ναῷ προσφέρεσαι, τεσσαρακονθήμερος.

Κα-

Κατελθὼν ἐξ οὐρανοῦ, ὁ Δεσπότης τοῦ παντὸς, ὑπεδέξατο αὐτὸν, Συμεὼν ὁ Ἱερεύς.

Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ φῶς τὸ αἰσθητὸν, ὅπως ἴδω καθαρῶς, καὶ κηρύξω σε Θεόν.

Μητροπάρθενε ἁγνὴ, τί προσφέρεις τῷ ναῷ, νέον βρέφος ἀποδοὺς, ἐν ἀγκάλαις Συμεών;

Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ, ἀπὸ σοῦ τοῦ Πλαστουργοῦ, ὅτι εἶδόν σε Χριστὲ, τὸ σωτήριόν μου φῶς.

Ὃν οἱ ἄνω Λειτουργοὶ, τρόμῳ λιτανεύουσι, κάτω νῦν ὁ Συμεὼν, ἀγκαλίζεται χερσί.

Δόξα.

Ἡ τῇ φύσει μὲν Μονὰς, τοῖς προσώποις δὲ Τριὰς, φύλαττε τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστεύοντας εἰς σέ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ ἐλπὶς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐθελουσίως, παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.

Χρι-

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων, τὴν ἁμαρτίαν κόσμου.

Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ Κεχαριτωμένῃ· ἁγνὴ Παρθένε χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε, ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου.

Μαγδαλινὴ Μαρία, προσέδραμε τῷ τάφῳ, καὶ τὸν Χριστὸν ἰδοῦσα, ὡς κηπουρὸν ἠρώτα.

Ἄγγελος ἐξαστράπτων, ταῖς γυναιξὶν ἐβόα· παύσασθε τῶν δακρύων, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη.

Ἐξύπνησας ὑπνώσας, νεκροὺς τοὺς ἀπ᾽ αἰῶνος, βασιλικῶς βρυχήσας, ὡς ἐξ Ἰούδα λέων.

Ὁ Χριστὸς ἀνέστη, τὸν θάνατον πατήσας, καὶ τοὺς νεκροὺς ἐγείρας. λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη, καὶ ᾅδης ἐσκυλεύθη.

Σήμερον ὁ δεσπότης, ἐσκύλευσε τὸν ᾅδην, ἐγείρας τοὺς δεσμίους, οὓς ἀπ᾽ αἰῶνος εἶχε, δεινῶς κεκρατημένους.

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Παρθένε χαῖρε, Χαῖρε εὐλογημένη, Χαῖρε δεδοξασμένη. σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου.

Εἰς τὴν Ἀνάληψιν.

Ἄγγελοι τὴν ἄνοδον τοῦ Δεσπότου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς μετὰ δόξης ἐπήρθη, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω. Ἦχος, α΄.

Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτόκον. Ἦχος, δ΄.

Ἄγγελοι τὴν Κοίμησιν τῆς Πανάγνου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς παραδόξως ἀπαίρει, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ ΨΑΛΛΟΜΕΝΑΙ ΕΝ ΟΛΩ ΤΩ ΧΡΟΝΩ.

ΜΗνὶ ΝΟΕΜΒΡΙΩ, κα΄. τὸ, Χριστὸς γεννᾶται. καὶ ψάλλεται ἕως τῆς πρώτης τοῦ Ἰανουαρίου Μηνός.

Μηνὶ ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΩ, α΄. Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα. καὶ ψάλλεται ἕως τῆς, ιδ΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός. ἀπ' αὐτῆς δὲ, Χέρσον ἀβυσσοτόκον. Εἰ δὲ τύχῃ διὰ μέσου ἡ Κυριακὴ τῆς Ἀποκρέω, λέγομεν, Βοηθὸς καὶ σκεπαστής. Τὰς δ' ἄλλας Κυριακὰς τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Κυριακῇ τρίτῃ τῶν Νηστειῶν. Ὁ θειότατος προετύπωσε.

Τῇ

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων· Ὤφθησαν αἱ πηγαί.

Τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Ἀναστάσεως ἡμέρα. καὶ καθεξῆς ἕως τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ. ἐν αὐτῇ δὲ καὶ ἕως τῆς Ἀναλήψεως λέγομεν· Τῷ Σωτῆρι Θεῷ. Ἐν τῇ Ἀναλήψει δὲ καὶ ἕως τῆς Πεντηκοστῆς λέγομεν, τὸ, Θείῳ καλυφθεὶς ὁ βραδύγλωσσος.

Μετὰ δὲ τὴν Πεντηκοστὴν τὸ, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τῇ πρώτῃ τοῦ Αὐγούστου λέγομεν, Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς.

Τῇ ϛ΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός. Χοροὶ Ἰσραήλ. μετὰ δὲ τὴν ἀπόδοσιν τῆς Μεταμορφώσεως, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τῇ ιε΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνὸς, ἤτοι τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου· Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ. Ἀπ᾽ αὐτῆς δὲ, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τῇ α΄. τοῦ Σεπτεμβρίου Μηνὸς, Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς. καὶ καθεξῆς ἕως εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Μετὰ δὲ τὴν αὐτοῦ ἀπόδοσιν, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΙΕΡΕΩΣ,

ΤΟΥ ΜΑΛΑΞΟΥ,

Πρωτοπαπᾶ Ναυπλοίου, περὶ τῆς σημασίας τῶν ἑνουμένων δακτύλων τῆς χειρὸς τοῦ Ἱερέως, ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν τὸν Χριστώνυμον λαόν.

Τὸ μὲν ὄρθιον τοῦ λιχανοῦ δακτύλου, καὶ τὸ ἐπικαμπὲς τοῦ μέσου, τοῦ καὶ σφακέλου λεγομένου, τὸ Ἰησοῦς ὄνομα προδήλως χαρακτηρίζει. τοῦ ὀρθίου τὸ Ι, παριστῶντος, τοῦ δὲ καμπύλου τὸ Σ. ὅθεν καὶ ἔγγιστα ἀλλήλων οἱ δύο οὗτοι δάκτυλοι οὑτωσίπως διατυπούμενοι, ἀριδήλως τοῦτο ἐμφαίνουσιν. Ἡ δὲ τοῦ ἀντίχειρος, καὶ τοῦ παραμέσου, τοῦ καὶ ἐπιβάτου καλουμένου, πρὸς ἀλλήλους πλαγία ἕνωσις, καὶ αὖθις τὸ ἔγγιστα τούτων καμπύλον τοῦ μύωπος, τὸ Χριστὸς ὄνομα σημαίνουσιν ἀμφότερα. Ἡ γὰρ πλαγιότης τοῦ ἀντίχειρος, καὶ τοῦ ἐπιβάτου, τὸ Χ, στοιχεῖον ἐνδείκνυται. Ὁ δὲ κυρτόσχημος μύωψ, τὸ μετὰ τοῦτο Σ, δι' ὧν τὸ Χριστὸς ὄνομα ὡς εἴρηται δείκνυται. ἵνα δὲ σαφέστερον τοῦτο πρὸς διάγνωσιν ἔχῃ ὁ βουλόμενος, σχεδια-

ὑπὸ τὴν χεῖρα εὐλογοῦσαν; καὶ ἀειδήλως τὸ λεγόμενον, οὐδὲν ἄλλο παραδηλοῦν εὑρήσει, ἢ τὸ τοῦ εὐλογημένου Ἰησοῦ Χριστοῦ ὄνομα, ἐν ᾧ εὐλογοῦνται πάντα τὰ ἔθνη, ὡς ἡ πρὸς τὸν μακάριον Πατριάρχην Ἀβραὰμ ἐπαγγελία γέγονεν. Ἐνευλογηθήσονται γάρ φησιν ἐν τῷ σπέρματί σου πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. οὐκ εἶπε δέ φησιν ὁ θεῖος Ἀπόστολος, ἐν τοῖς σπέρμασιν, ἀλλ᾽ ἐν τῷ σπέρματι, ὅς ἐστιν ὁ Χριστός. ἔχων τοιγαροῦν καὶ τὸν σχηματισμὸν τῆς εὐλογούσης χειρὸς τοὺς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εὐλογουμένους, οὐδὲν ἄλλο σημαίνειν, ἢ αὐτὸ τὸ ὄνομα τοῦ ἐν ᾧ εὐλογούμεθα. Διὰ τοῦτο γάρ, οἶμαι καὶ θειοτέρᾳ προνοίᾳ, οὕτως ἀρχῆθεν ὑπ᾽ αὐτοῦ τοῦ τῶν ὅλων δημιουργοῦ οἱ δάκτυλοι τῆς ἀνθρωπίνης παλάμης ἐξήρτηνται, καὶ οὐ πλείους, οὐδ᾽ ἐλάττονες, ἀλλ᾽ ὅσοι ἂν μὴ περιττῶς, μηδὲ ἐλλειπῶς, ἀλλ᾽ ἀρκούντως πρὸς τὴν τοιαύτην σημασίαν ἔχοντες.

ΤΟΥ ΜΕΓΑ'ΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙ'ΟΥ

Παράγγελμα πρὸς τὸν Ἱερέα, μεταφρασθὲν εἰς ἁπλῆν φράσιν.

Σπούδασον ὦ Ἱερεῦ νὰ παραστήσῃς τὸν ἑαυτόν σου ἐργάτην ἀκαταίσχυντον, ὁποῦ νὰ ὀρθοτομῇ τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. μὴν ἤθελες παρασταθῇς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἐν καιρῷ προσευχῆς ἔχωντας ἔχθραν κατάτινος, διὰ νὰ μὴν ἤθελες ξεορίσῃ μακρὰν ἀπὸ σὲ τὸ παράκλητον Πνεῦμα. Εἰς τὴν ἡμέραν, ὁποῦ εἶναι ἡ σύναξις διὰ τὴν προσευχήν, μὴν ἤθελες κάνῃ κρίσες, οὔτε νὰ φιλονεικᾶς, ἀμὴ μένωντας καὶ προσκαρτερῶντας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, προσεύχου καὶ ἀναγίνωσκε ἕως νὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα, εἰς τὴν ὁποίαν μέλλει νὰ ἐπιτελέσῃς τὴν θείαν μυσταγωγίαν. καὶ ἔτζι παραστήσου μὲ κατάνυξιν, καὶ καθαρὰν καρδίαν εἰς τὸ ἅγιον θυσιαστήριον, μὴ κοιτάζωντας ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ἀμὴ μὲ φόβον καὶ τρόμον παριστάμενος τῷ ἐπουρανίῳ Βασιλεῖ. μὴ διὰ ἀνθρώπινον δουλείαν, ἢ διὰ χάριν τινῶν ῥαθύμων, ἢ διὰ προσωποληψίαν ἤθελες ἀφαιρέσῃς, ἢ συντέμνῃς τὰς εὐχάς· ἀμὴ κοίταζε πρὸς μόνον τὸν Βασιλέα, ὁποῦ εἶναι ἔμπροσθέν σου, καὶ εἰς τὰς Ἀγγελικὰς Δυνάμεις

ὁποῦ τὸν περιξιγυρίζουν. κάμε τὸν ἑαυτόν σου ἄξιον τῶν ἱερῶν κανόνων, καὶ μὴ συλλειτουργῇς μὲ ἐκείνους, ὁποῦ οἱ αὐτοὶ κανόνες σὲ ἐμποδίζουν. Βλέπε εἰς ποῖον παρασέκεσαι, πῶς ἱερουργεῖς, καὶ εἰς ποίους μεταδίδεις. μὴν ἤθελες ἀλησμονήσῃ τὴν δεσποτικὴν ἐντολὴν, καὶ ἐκείνην τῶν Ἁγίων Ἀποσόλων· διατὶ λέγει· μὴ δότε τὰ ἅγια τοῖς κυσὶ, καὶ τοὺς μαργαρίτας μὴ βάλετε ἔμπροσθεν τῶν χοίρων. κοίταξαι μὴν ἤθελες παραδώσῃς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ εἰς χεῖρας ἀναξίων. μὴν ἤθελες ἐντραπῇς τοὺς ἐνδόξους τῆς γῆς εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν, οὔτε κἂν αὐτὸν τὸν ἴδιον Βασιλέα, ὁποῦ φέρει εἰς τὴν κεφαλήν του τὸ διάδημα, ἀμὴ εἰς τοὺς ἀξίους μετάδιδε τὴν μετάληψιν, δωρεὰν, καθὼς καὶ σὺ τὴν ἔλαβες. καὶ εἰς ἐκείνους ὁποῦ οἱ θεῖοι κανόνες ἐμποδίζουν, μὴν ἤθελες τὴν μεταδίδῃ. κοίταξαι μὴ διὰ ἀμέλειαν, ποντίκι, ἢ ἄλλο τι ζῶον ἤθελεν ἐγγίξῃ τὰ θεῖα μυστήρια, μηδὲ νὰ νοτισθοῦν, ἢ καπνιαθοῦν, ἢ νὰ μεταδωθοῦν ἀπὸ ἀνιέρους καὶ ἀναξίους. Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα φυλάττοντας, θέλεις σώσει καὶ τὸν ἑαυτόν σου, καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου.

Λό-

Λόγος τοῦ Ἁγίου Μαξίμου τοῦ Σοφοῦ, περὶ τοῦ πῶς πρέπει νὰ εἶναι ὁ Ἱερεύς.

ΠΡέπει τοῦ Ἱερέως νὰ εἶναι Ἅγιος καὶ ψυχῇ καὶ σώματι. νὰ εἶναι ςύλος πυρὸς, νὰ φωτίζῃ τὴν Ἐκκλησίαν, ἤγουν τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ εἶναι καθαρώτερος ἀπὸ τὰς ἀκτῖνας τοῦ Ἡλίου, διὰ νὰ μὴ τὸν ἀφήσῃ ἔρημον τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. Ἡ Ἱερωσιὐνη γίνεται εἰς τὴν Γῆν, καὶ τάξιν ἔχει ἐπουρανίων Ταγμάτων. διότι ὄχι ἄνθρωπος, οὐδὲ Ἄγγελος, οὐδὲ ἄλλη καμία δύναμις κτισὴ δύναται νὰ τὴν ἐνεργήσῃ, ἀλλὰ αὐτὸ τὸ Παναγιον Πνεῦμα αὐτὴν τὴν Λειτουργίαν τελειοῖ, καὶ ὁ Ἱερεὺς κάμνει τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ἀγγέλων. Διὰ τοῦτο πρέπει καὶ ὁ Ἱερωμένος νὰ βάνῃ εἰς τὸν νοῦν του, ὅταν λειτουργῇ, πῶς ςέκεται μὲ τοὺς Ἀγγέλους εἰς τὸν Οὐρανὸν, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, καὶ πρέπει νὰ εἶναι καθαρὸς ὡσὰν καὶ τοὺς Ἀγγέλους. Ἢ δὲν ἠξεύρετε, πῶς δὲν ἤθελε δυνηθῇ ποτὲ ἀνθρωπίνη ψυχὴ νὰ βαςάξῃ ἐκεῖνο τὸ πῦρ τῆς θυσίας, ἐὰν δὲν ἦτον πολλὴ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ ἡ βοήθεια; διότι, ἐὰν γνωρίσῃ τινὰς τὸν ἄνθρωπον, ὁποῦ εἶναι ἀκόμι σαρκὶ καὶ αἵματι συμπεπλεγμένος, πῶς δύναται νὰ συμμάσῃ τῆς μακαρίας φύσεως καὶ ἀκηράτου, τότε θέλει ἰδεῖ καλὰ,

πόσης τιμῆς ἠξίωσε τοὺς Ἱερεῖς ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Τὴν Ἱερωσύνην λοιπὸν καὶ αὐτοὶ οἱ Ἅγιοι καὶ Θεοφόροι Πατέρες πολλὰ τὴν ἐλαβήθησαν, ὡς ὑψηλὴν, οὐρανίαν, καὶ ἔνθεον, καὶ μετὰ βίας πρέπει καὶ ἁρμόζει μόνον τῶν Ἁγίων νὰ τὴν ἔχουν. καὶ διὰ τοῦτο ὅποιος Ἱερεὺς δὲν εἶναι Ἅγιος, ἂς φεύγῃ μακρὰν ἀπὸ τὴν Λειτουργίαν, νὰ μὴν κάμῃ καὶ ψυχικὰ καὶ σωματικά. Τόσον εἶναι ὑψηλοτέρα ἡ Ἱερωσύνη ἀπὸ τὴν Βασιλείαν, ὅσον εἶναι εἰς τὸ μέσον τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ἡ διαφορά. Ἐκεῖνοι οἱ Ἱερεῖς, ὁποῦ πηγαίνουν νὰ λειτουργήσουν τὴν φρικτὴν Ἱερουργίαν, πρέπει νὰ καθαρίζουν καὶ τὰς μικρὰς φαντασίας τῆς ψυχῆς, καὶ κατὰ τὸ δυνατὸν εἰσιεύναι κατὰ μίμησιν τῶν Σεραφὶμ καὶ τῶν Χερουβίμ. Διότι εἶναι τινὲς τῶν Ἱερέων, ὁποῦ οὔτε πράξει, οὔτε λόγῳ, οὔτε γνώσει πολιτεύονται, κατὰ τοὺς θείους Κανόνας, ἀλλὰ προφάσει φιλοδοξίας καὶ φιλοτιμίας· ἤγουν διὰ νὰ τοὺς τιμοῦν, καὶ νὰ ἔχουν ὀφφίκια, ἔγιναν Ἱερεῖς, καὶ διὰ τοῦτο μήτε τοῦ λόγου τους, μήτε ἄλλους ἐδυνήθησαν νὰ σώσουν. Ἄλλοι δὲ πάλιν, διὰ νὰ εἶναι ἀμελεῖς καὶ ἀδούλευτοι, καὶ δὲν δύνονται νὰ κυβερνήσουν τὴν ζωήν τους, ἔγιναν Ἱερεῖς. Εἶναι δὲ καὶ ἄλλοι, ὁποῦ δὲν ἠξεύρουν τὸ κρίμα τῆς ὑπηρεσίας ταύτης τῆς Ἐκκλησίας, μηδὲ εἰς νοῦν βάνοντες τῆς ἀξίας τὸ μέγεθος, ἐσέβηκαν εἰς τὸ Θυσιαστήριον, καθὼς ἔτυχαν, ἀγράμματοι καὶ ἀπαίδευτοι·

καὶ

καὶ μὴ γνωρίσαντες τὸ τοιοῦτον φοβερὸν Μυστήριον, ἀποκοτίαν λέγουσιν εἶναι τὴν Ἱερωσύνην. Ἄλλοι δὲ πάλιν ἦσαν ἐνάρετοι καὶ ἐγκρατεῖς, καὶ ἀνέβηκαν εἰς Ἁγιωσύνην, καὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς Ἱερωσύνης ἀξιωθέντες, ἐθάῤῥησαν πολλὰ εἰς αὐτὸ τὸ ἀξίωμα, ὁποῦ τοὺς ἐδόθη, καὶ οὕτω κλαπέντες καὶ γελασθέντες, ἀμέλησαν τῆς ἀρετῆς αὐτῶν, καὶ ἔπεσαν εἰς πάθη καὶ πταίσματα, καὶ ἐκολάσθησαν. Ἕτεροι δὲ διὰ ταπεινώσεως καὶ καθαρᾶς συνειδήσεως λειτουργοῦσι τῷ Θυσιαστηρίῳ, καὶ παντυχαίνουν τὴν ἀνταπόδοσιν παρὰ τοῦ Κυρίου. Ἐκεῖνος δὲ, ὁποῦ εἶναι ἀνάξιος, καὶ λειτουργεῖ, δεύτερος Ἰούδας εἶναι, καὶ περισσότερον θέλει κολασθεῖ καὶ ἀπὸ τὸν Ἰούδαν τὸν προδότην. διότι τὸν Δαθὰν καὶ Ἀβειρὼν ἐσχίσθη ἡ γῆ καὶ τοὺς ἐκατάπιε ζῶντας, μόνον διατὶ ἀποκότησαν νὰ θυμιάσουν εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Κυρίου ἀναξίως· πόσον σᾶς φαίνεται ἐνοχώτερος ἐκεῖνος, ὁποῦ καταπατεῖ τὸ Σῶμα καὶ Αἷμα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ; ἐκεῖνος βέβαια μὲ χειρότερην τιμωρίαν καὶ κόλασιν θέλει παιδευθεῖ.

Ὁ καλὸς καὶ ἀληθινὸς Ἱερεὺς πρέπει νὰ εἶναι εὐσεβὴς, σώφρων, διδακτικὸς, ταπεινὸς, νὰ μὴν εἶναι μεθυστὴς, νὰ κρατῇ τὴν γλῶσσαν του, νὰ μὴν εἶναι μνησίκακος, μήτε φιλάργυρος, ἀλλὰ ἐλεήμων, καὶ πλέον ἀπὸ ὅλα φιλόξενος. Μὲ ὅλους, μικροὺς καὶ μεγάλους, ἠγαπημένος καὶ εἰρηνικός. νὰ μὴ πέρνῃ κέρδος ἀπὸ ἐκείνους, ὁποῦ δα-

θανείζει· νὰ μὴ βλασφημᾷ, καὶ νὰ ἀφορίζῃ τινὰ, μηδὲ πραγματευτὴς νὰ γένῃ, διὰ νὰ μὴ λέγῃ ψεύματα. κατάκρισιν νὰ μὴ δέχεται· νὰ μὴ μετωρίζεται, καὶ νὰ κάμνῃ τοὺς ἄλλους νὰ γελοῦν. Νὰ μὴν ἀργολογᾷ, ἀλλὰ νὰ συντυχαίνῃ εἰς ὠφέλειαν τῶν ἀκουόντων, καὶ αὐτὰ νὰ εἶναι ἀπὸ τὴν θείαν Γραφήν· Νὰ μὴ εἶναι γαστρίμαργος καὶ φιλήδονος, διὰ νὰ μὴ λυπῆται τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον νὰ μὴν ἀποκρίνεται μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς, ἀλλὰ ταπεινὰ εἰς ὅλους· νὰ μὴ δὲν καλλωπίζεται, μηδὲ νὰ φθονῇ προκοπὴν ἄλλουνοῦ. Τὸν ὑβρίσαντα αὐτὸν νὰ συγχωρῇ ἐξ ὅλης του τῆς καρδίας, καὶ ἔμπροσθεν πάντων πρὶν νὰ βασιλεύσῃ ὁ Ἥλιος· νὰ ἐξετάζῃ μετὰ πρᾳότητος τοὺς ἁμαρτάνοντας, καὶ μὲ φόβον Θεοῦ νὰ τοὺς ἐλέγχῃ· οὐδὲ πρέπει νὰ σκανδαλίσῃ τινὰ, ἢ πλούσιον, ἢ πτωχόν. Αὐτὰ ὅλα, ὁποῦ εἴπαμεν, χρεωστεῖ ὁ Ἱερεὺς, νὰ φυλάγῃ μετὰ πολλῆς ἀκριβείας καὶ προσοχῆς, ἵνα μετὰ παῤῥησίας, καὶ μετὰ καθαρᾶς καρδίας καὶ ἄλλους διδάσκῃ. Ἐὰν δὲ πάλιν ἀμελῇ τὰ λεγόμενα, καὶ δὲν τὰ φυλάγῃ καλῶς πρὸς ὠφέλειαν τῶν διδασκομένων ὑπ' αὐτοῦ, συμφέρει αὐτῷ μυλολίθον νὰ κρεμάσουν εἰς τὸν λαιμόν του, νὰ τὸν ῥίξουν εἰς τὴν θάλασσαν, διότι ἐπαρέβη, καὶ ἠμέλησε τοιαύτης Διδασκαλίας.

ΑἹ ἈΠΟΛΥ͂ΣΕΙΣ

Τῶν Δεσποτικῶν Ἑορτῶν, λεγόμεναι εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰς τὸν Ὄρθρον, καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν, κατὰ τάξιν.

Εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ Γέννησιν.

Ὁ Ἐν Σπηλαίῳ γεννηθεὶς, καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν. Χριστὸς ὁ Ἀληθινός.

Εἰς τὴν Περιτομήν.

Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὰ Ἅγια Θεοφάνεια.

Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.

Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

Ὁ ἐν τῷ Ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ, ἐνώπιον τῶν Ἁγίων αὐτοῦ Μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

Ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων Ἑσπέρας.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἑκούσιον Πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ.

Ὁ δι᾽ ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπείνωσιν ὑποδείξας, ἐν τῷ νίψαι τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, καὶ μέχρι Σταυροῦ καὶ ταφῆς συγκαταβὰς ἡμῖν.

Εἰς τὴν Ἀπόλυσιν τῶν Ἁγίων Παθῶν.

Ὁ ἐμπτυσμοὺς, καὶ μάστιγας, καὶ κολαφισμοὺς, καὶ Σταυρὸν, καὶ Θάνατον ὑπομείνας διὰ τὴν τοῦ Κόσμου Σωτηρίαν.

Τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ.

Ὁ δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, τὰ φρικτὰ Πάθη, καὶ τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν, καὶ τὴν ἑκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος.

Τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, καὶ πάσαις ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Χρόνου.

Ὁ Ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν.

Τῇ ε΄. τῆς Ἀναλήψεως.

Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ᾽ ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς.

Ὁ ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ Ἑσπέρας.

Ὁ Ἐκ τῶν Πατρικῶν καὶ Θεϊκῶν κόλπων κενώσας ἑαυτὸν, καὶ ἐξ Οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς κατελθὼν, καὶ τὴν ἡμετέραν ὅλην ἀναλαβόμενος φύσιν, καὶ θεώσας αὐτήν. μετὰ δὲ ταῦτα εἰς οὐρανοὺς αὖθις ἀνελθὼν, καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, τό, τε θεῖον, καὶ ἅγιον, καὶ ὁμοούσιον, καὶ ὁμοδύναμον, καὶ ὁμόδοξον, καὶ συναΐδιον Πνεῦμα καταπέμψας ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, καὶ διὰ τούτου φωτίσας μὲν αὐτοὺς, δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην, Χριστὸς ὁ Ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου, καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, πανευφήμων, Θεοκηρύκων, καὶ πνευματοφόρων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι, καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, καὶ ἐλεήμων Θεός. Ἀμήν.

ΤΕΛΟΣ.

ΠΙ'ΝΑΞ

ΤΗ͂Σ ΠΑΡΟΥ͂ΣΗΣ ΒΙ'ΒΛΟΥ.

Α'Κολουθία τοῦ Μικροῦ Α'γιασμοῦ. Φύλ. 5
Α'κολουθία τῆς κοινῆς Παρακλήσεως τῆς Θεοτόκου. 19
Α'κολουθία Κανὼν Παρακλητικὸς εἰς τὴν Υ'περαγίαν Θεοτόκον. 32
Εὐχαὶ, ἤτοι ἐξορκισμοὶ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου πρὸς τοὺς πάσχοντας ὑπὸ Δαιμόνων, καὶ πρὸς ἑκάστην ἀσθένειαν. 42
Α'κολουθία εἰς Παράκλησιν ἀσθενῶν, χειμαζομένων ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐπηρεαζόντων. 56
Εὐχὴ ἐπὶ πᾶσαν Α'ῤῥωστίαν. 66
Εὐχὴ τῶν Α'γίων ἑπτὰ Παίδων εἰς ἀσθενῆ, καὶ μὴ ὑπνοῦντα. 67
Εὐαγγέλια Ε'ωθινὰ Α'ναστάσιμα τὰ, ια. ἀναγινωσκόμενα καὶ εἰς πᾶσαν Α'ῤῥωστίαν. 70
Α'κολουθία εἰς Ψυχοῤῥαγοῦντα. 84
Εὐχὴ εἰς ψυχοῤῥαγοῦντα. 90

Εὐ-

Εὐχὴ ἑτέρα εἰς ψυχὴν Κρινομένην. 92
Εὐχαὶ εἰς γυναῖκα Λεχώ, τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς Γεννήσεως τοῦ παιδίου αὐτῆς. 93
Εὐχὴ εἰς Γυναῖκα, ὅταν ἀποβάληται. 96
Εὐχὴ ἐπὶ λύσιν Στεφάνων τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ. 98
Τάξις γινομένη εἰς Χωράφιον, ἢ εἰς Ἀμπελῶνα, ἢ εἰς Κῆπον εἰ συμβῇ βλάπτεσθαι ὑπὸ ἑρπετῶν, ἢ ἄλλων εἰδῶν. 99
Εὐχὴ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος, λεγομένη εἰς Κήπους, καὶ Ἀμπελῶνας, καὶ εἰς Χωράφια. 100
Εὐχὴ ἐπὶ Θεμελίου οἴκου. 105
Εὐχὴ, ὅταν μέλλῃ τις εἰσελθεῖν εἰς Οἶκον Νέον. 106
Εὐχὴ ἐπὶ Σπόρου. 107
Εὐχὴ εἰς Φύτευμα Ἀμπελῶνος. 108
Εὐχὴ εἰς Μετάληψιν Σταφυλῆς, τῇ ϛ΄. τοῦ Αὐγούστου. 109
Εὐχὴ ἐπὶ ζυγῆς Ἀμπέλου. 110
Εὐχὴ ἐπὶ Εὐλόγησιν οἴνου. 111
Εὐχὴ τῶν Κολύβων. 112
Εὐχὴ ἐπὶ Ἅλωνος. 113
Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι Ποίμνην. 114
Τάξις γινομένη, εἰ Συμβῇ τι μιαρὸν οἷον δήποτε ἐμπεσεῖν εἰς φρέαρ Ὕδατος. 115

Τάξις γινομένη, εἰ Συμβῇ τι μιαρὸν, ἢ ἀκάθαρτον προσφάτως ἐμπεσεῖν εἰς ἀγγεῖον Οἴνȣ, ἢ Μέλιτος, ἢ ἄλλȣ τινός. 117
Εὐχὴ ἐπὶ Σκεύȣς μιανθέντος. 119
Εὐχὴ ἐπὶ σίτȣ μιανθέντος, ἢ ἀλεύρȣ, ἢ εἴδȣς τινός. 120
Εὐχὴ ἐπὶ τῶν Μιαροφαγησάντων. 121
Εὐχὴ ἐπὶ τῶν ἐν ἐπιτιμίοις ὄντων, καὶ ἑαυτȣ̀ς ὅρκῳ δεσμȣ́ντων. 122
Εὐχὴ ἐπὶ τῶν ἐξ ἐπιτιμίων Λυομένων. 123
Εὐχὴ ἐπὶ Μετανοȣ́ντων. 124
Εὐχὴ τȣ̃ Χρυσοςόμȣ Συγχωρητικὴ ἐπὶ Ἐξομολογȣμένων. 226
Εὐχὴ ἑτέρα ἐπὶ Ἐξομολογȣμένων. 127
Εὐχὴ μετὰ Θάνατον Συγχωρητική. 128
Εὐχὴ εἰς τὸ κατασκευάσαι πλοῖον. 129
Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι Δίκτυα. 130
Εὐχὴ ἐπὶ ὀρύξει Φρέατος. 131
Ἀκολȣθία τȣ̃ Τρισαγίȣ. 132
Εὐχὴ ἐπὶ Ἅλατος. 134
Εὐχὴ ἐπὶ τῶν προσφερόντων Ἀπαρχὰς Ὀπώρας. 135
Μεγαλυνάρια ψαλλόμενα κατὰ τάξιν εἰς τὰς Δεσποτικὰς, καὶ Θεομητορικὰς Ἑορτὰς, εἰς τὴν ἐννάτην ᾠδήν. 136

Νικολάȣ Ἱερέως τȣ̃ Μαλαξȣ̃, Πρωτοπαπᾶ Ναυπλοίȣ, περὶ τῆς σημασίας τῶν ἑνȣμένων δακτύλων τῆς χειρὸς τȣ̃ Ἱερέως, ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν τὸν Χριστώνυμον Λαόν. 145

Τȣ̃ Μεγάλȣ Βασιλείȣ Παράγγελμα πρὸς τὸν Ἱερέα, μεταφρασθὲν εἰς ἁπλῆν φράσιν. 149

Λόγος τȣ̃ Ἁγίȣ Μαξίμȣ τȣ̃ σοφȣ̃, περὶ τȣ̃ πῶς πρέπει νὰ εἶναι ὁ Ἱερεύς. 151

Αἱ Ἀπολύσεις τῶν Δεσποτικῶν Ἑορτῶν. 155

NOI

NOI RIFORMATORI

Dello Studio di Padova.

AVendo veduto per la Fede di revisione, ed approvazione del P. Fr. Gio: Paolo Zapparella Inquisitor General nel Santo Officio di Venezia, nel Libro Intitolato: *Scelta cavata dal grande Efcologio di Agiasmatari, con un avviso Manuscritto in Greco*, non v'esser cosa alcuna contro la Santa Fede Cattolica, e parimente per Attestato del Segretario Nostro, niente contro Principi, e buoni costumi, concedemo Licenza a *Gerolamo Bortoli qu: Antonio Stampatore di Venezia*, che possi esser stampato, osservando gli Ordini in materia di Stampe, e presentando le solite Copie alle Pubbliche Librarie di Venezia, e di Padova.

Dat. li 18. Marzo 1756.

(*Z. Alvise Mocenigo 2. Rif.*
(
(*Barbon Morosini Kav. Proc. Rif.*

Registrato in Libro a Carte 33. al Num. 261.

Giacomo Zuccato Segr.

Addì 23. Marzo 1756.

Registr. al Mag. Ecc. degli Esecutori contro la Bestemmia.

Francesco Bianchi Segr.

Εὐχὴ εἰς παῦσαι ἀγρυπνίαν
τοῦ θεοῦ·

Πάτερ ἅγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου υἱόν, τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον, καὶ ἐκ θανάτου λυτρούμενον, ἴασαι καὶ τὸν δοῦλόν σου τόνδε· ἐκ τῆς περιεχούσης αὐτὸν σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀσθενείας, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου, καὶ ζωοποίησον αὐτὸν κατὰ τὸ σοὶ εὐάρεστον· ἵνα καὶ τὴν ὀφειλομένην σοι εὐχαριστίαν ἀναπέμπῃ ἀργὸν ἀπὸ πονηρῶν [illegible]· ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ·

ιγ΄ περὶ ἐλεηθώμης :—

Δεσπότη πᾶν τὸ κράτος ἄρχε βα-
σιλεῦ, ὁ παιδεύων, καὶ μὴ φανατῶ
ὁ ὑποτερεῖζον τοὺς πτωχοὺς σπιτοῦλες, καὶ
θέλ πάσης ταραχήσεως ὁμιλοῦ-
λογήμος ἦναι τὸν ἄνθρωπον νο-
[illegible]ρον· καὶ κατεδάφισον ἀγγελαφόν
καὶ ψυχὴ ὁμολογεῖ αὐτῶς καὶ τοῦτο
[illegible]: τὸν ἀνάσθεμα πτερ-
πεσοῦντα, καὶ ἕνα[illegible]θημία
πάση γενομένον, ἀνάξιον
οἱ μικρὸν, καὶ μὴ παρίδης, στέ-
σον τοὺς πτωχοὺς, πραῖνον
τὸ ἄγριος· καὶ ἀπέχασον τὴν
θυμίαν· ὁ τὴν παιθεῶν τὸ
ταῦτα πνευματοῦ σαν, καὶ ὅλος τε-
λειωμένη, καὶ τοῦ τῆς δόξης
μαθητοῦ ἀναξίως προσδόκ-
ανεμνυσοι, αὐτὸς ἄφεων
τε σου σπλάγχνου παρθενικοῦ καὶ ἐπὶ τὸν

δέχου Χριστοῦ · περαίνον δὲ ἄλλος
καὶ τὴν νόσον ἰσαμένως · ὁ δὲ ἐν τῷ
σῶν χαίρων τὸν ἀπόστολον πέτρον
διὰ ψυχῆς ἐξαγαγόντα ἐκ λαοῦ δεσμῶν
τῆς γεέννης · ὁ δὲ ἀνέστη τῆς ἁμαρ-
τίας · πάντων τὸν ἀπόστολον [illegible]
μενον · ἐκ τῆς τοῦ νέρωνος παν[illegible]
αὐτοῦ καὶ τὸν δεσπότην · τῆς συνεχού-
σης σελήνης ἀπάλλαξον · ὁ δὲ ἐπι-
στήθιον Χριστοῦ [illegible] καὶ ἠγαπημένον ἰω-
άννην τὸν θεολόγον [illegible] ἐκ
τῆς πατρίδος καὶ ἀρτέμιδος · ὁ δὲ τὸν [illegible]
[illegible] · ναὸν αὐτῆς [illegible] καὶ πανηγύ-
ρεις [illegible] διασώσας · αὐ-
τὸς καὶ τὸν δεσπότην · ἀνάστησον ἐκ
τῆς [illegible] καὶ ἀμαρτίας τοῦ τῆς [illegible]
[illegible] · ὁ δὲ [illegible] καὶ ξενο-
δόχον [illegible] · ὁ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] · ὁ δὲ [illegible] αὐ-
τοῦ ἐκ τῆς [illegible] ἀνάστησον

αὐτοὺς ἀνάστησον καὶ τὸν δεσπότου
δόξα: θεοτοκίον: ἀνθεξ περιελκύσας αὐτοῦ
σωματικῆς ἀσθενείας. ὁ τὸν δὴ
κατώδαλον καὶ νομοθέτην μωϋσῆν
ἐξεγερθέντα τελέσας, καὶ τὸν ἐν γαστ-
ρὸς σοῦ παῖδα ἰσλ διασώσας κα-
τὰς κακώσεις καὶ πονηρὰς δυνάμεις
τοῦ φαραώ· αὐτοὺς καὶ τὸν δεσπότου
θεοτοκίον: ἐλευθέρωσον σῶσον τὸν πονηρῶν
πραΐνον τὸν ἄγγελος καὶ πᾶσαν αἰσθέ-
νιαν πονηρῶν ἐπίδοξον αὐτῶν
τοῦ καὶ ἔγειρον αὐτὸν ἀπὸ κλίνης
ὁ δυνατὸς καὶ στερεμνῆς κακώσεως.
ὁ τὸν ἰακὼβ ἐπιστρέψας ἰσαὰκ
διασώσας. ὁ τὸν τωβίτ ὀμμα-
τώσας, καὶ τὸ φῶς αὐτοῦ χαρισά-
μενος. ὁ τὸν ὁ τὸν παλλαξ ἰωσὴφ
ἐξ ἀδελφῶν κινδύνων καὶ πονηρῶν
πραθέντα κακῶς διασώσας
ὁ τὸν παλαιὸν χρόνον δαυὶδ καὶ θαυμα-

τὸν προφήτην ἐν [illegible] σαυτῇ καὶ προ-
λαβὼν διασώσας, αὐτὸς καὶ [illegible]
θεοῦ: τοῦ [illegible] μένον
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible] διαφυλάξον καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible]
τὸν προφήτην, αὐτὸς
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] αὐτὸς [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
αὐτὸς [illegible], αὐτὸς [illegible]

ἡ μεγάλη προστάτις ἡμῶν καὶ καθα-
καρδίας ἡμῶν· ἐλευθέρωσόν με,
[illegible] παραλόγων λόγων σαρκὸς, [illegible]
[illegible] ἀπερχόμενον [illegible]
τῶν λειμώνων θερμοτάτας, αὐτὸς
δέσποτα ἐλεῆσαι παρακλήθητι πα-
ρακαλῶ, δυσωπήθητι παρακαλῶ,
[illegible] ἱκετῶν, ὡς ἐλεή-
μων, ὡς φιλάνθρωπος, μή με ἐάσῃς
[illegible] τὸ [illegible], ἀλλ' αὐτὸς
με ἀνάστησον τῇ [illegible] σου
καὶ [illegible] δεξιᾷ, ἅγιοι [illegible] οἱ
[illegible] στερεώσαντες βοηθήσατε,
ἅγιοι [illegible] οἱ [illegible]
τῶν [illegible] ἀναστάντες
[illegible] βοηθήσατέ με, ἅγιοι ἐννέα
[illegible] οἱ [illegible] θαυμα-
τουργοὶ βοηθήσατέ με, ἅγιοι
[illegible] μάρτυρες οἱ [illegible]
[illegible], βοηθήσατέ με,

ἅγιοι τεσσαράκοντα μάρτυρες,
οἱ ἐν σεβαστείᾳ τῇ λίμνῃ μαρτυρή-
σαντες, βοηθήσατέ μου, ἅγιοι
Θηβαγένιοι δέκα ὀκτὼ θεοφόροι
τρεῖς, οἱ ἐν Νικομηδείᾳ τῇ πόλει θαι:
καθυπογουρτο βοηθήσατέ μου, ἅ:
γιοι μάγοι αὐθέντες οἱ ἐν θείῳ
λόγῳ τελειωθέντες βοηθήσατέ μου,
ἅγιε Θεράπων ἀπὸ τὴν Σμύρνην,
βοηθήσατέ μου, ἅγιε Παρθένιε
ἀπὸ τὴν Λάμψακον, βοήθησαί με
ἅγιε Ἰουλιανὲ ἀπὸ Καισάρειαν,
βοήθησαί με, ἅγιε Λεοῦκα ἀπὸ τὴν
Θεούπολιν βοήθησαί με, ἅγιε Δη:
μήτριε ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκην,
βοήθησαί με, ἅγιε Γεώργιε ἀπὸ
τὴν Καππαδοκίαν, βοήθησαί με,
ἅγιοι ἀνάργυροι, Κοσμᾶ καὶ Δαμι:
ανὲ Κῦρε καὶ Ἰωάννη, Παντελεή:
μον καὶ Ἑρμόλαε, Σαμψὼν καὶ Διο:

μάρτυς, μνώμενε τὰς ἀνίκητε,
θαλασσοῦσα καὶ δελφῶν, βοηθή-
σαί με, ἅγιε ὁ μεγαλομάρτυς [illegible]:
τοὺς ἔδειξαν τὴν πόλιν, γονατα-
τοῦ σαρμονᾶ καὶ κίβιβε(?), οἱ τὴν
ἀθεΐαν ἐπιδυλάμενοι ἄφας(?):
παντοκράτορ(?), καὶ πεὸς τὴν πεῖδα
ἀναμαρτήτου, βοηθῆσαί με,
ἅγιε ἀπειδήμων(?) πρὸ φθάσον
καὶ βοήθησαί με, ἅγιε [illegible]:
[illegible] ἀναστάσιον καὶ βοήθησαί:
με, ἅγιε ἀναργυρόδινε(?) μέγα:
[illegible], καὶ βοήθησαί με, ἅγιε
ἅγιος τῆς ἀποστολικῆς ὁδοῦ βοήθη-
σαί με, ἅγιε [illegible] στοά:
τῆς ἀθανασία βοηθῆσαί με
ἅγιε ἰωάννη θεολόγε ἀπὸ τὴν
πάθησιν βοήθησαί με, ἅγιε
πέτρε ἀπὸ τὴν εὐώμηναι, βοή-
θησαί με, ἅγιε παῦλε ἀπὸ:

κὶ θαυματουργέ, βοήθησαί με, ἅγιε νι-
κόλαε ἀπὸ τὰ μύρα βοήθησαί με,
ἅγιε βασίλειε ἀπὸ τὴ καισάρειαν,
βοήθησαί με, ἅγιε γρηγόριε θαυμα-
τουργέ, κὶ τῆς μεγάλου ἀρμενίας, βοή-
θησαί με, ἅγιε ἐπιφάνιε ἀπὸ τὴ
κύπρον βοήθησαί με, ἅγιε ἰωάννη
χρυσόστομε ἐπισκίασον κὶ βοηθή-
σαί με, ἅγιε σπυρίδων τριμυθοῦ
κὶ θαυματουργέ βοήθησαί με, ἅγιε
θύρσε κὶ λεύκιε, φιλήμων κὶ καλ-
λίνικε, βοηθήσατέ με, ἅγιε ἀλύπιε
κὶ στυλίτε βοηθήσατέ με, ἅγιε
μηνᾶ βίκτωρ κὶ βικέντιε βοηθή-
σατέ με κὶ σκεπάσατε, ἅγιε ὀρέστε
αὐξέντιε εὐγένιε μαρδάριε κὶ ὁ
εὐστρα βοηθήσατέ με, ἁγία ἀνα-
στασία φαρμακολύτρια βοηθῆσαί
με, ἁγία βαρβάρα κὶ ἁγία κυριακή
βοηθήσατέ με, ἁγία στεφανίδα
θέκλα, κὶ ἁγία θεοφανώ ἀποστόλων

σταυροῦ στολή βοηθήσατέ με, ἁγία
θέκλη καὶ ἁγία μαρίνα βοηθή-
σατέ με, ἁγία ἑλένη σὺν τῷ
μεγάλῳ κωνσταντίνῳ καὶ ἡ ἁγία σου
βοηθήσατέ με, ἁγία αἰκατερίνα
σὺν πᾶσι ὅλοις βοηθήσατέ με,
ἅγιε ἰωάννη προφῆτα καὶ
πρόδρομε ἡ βαπτιστὰ τοῦ κυ
ἡμῶν ἰησοῦ χυ βοηθήσατέ με,
ἅγιοι προφῆται, ἀπόστολοι, μάρτυ-
ρες, ὅσιοι καὶ δίκαιοι, βοηθή-
σατέ με, πᾶσαι αἱ οὐράνιαι
δυνάμεις τῶν ἁγίων ἀγγέλων,
ἀρχαγγέλων, ἀρχαί, ἐξουσίαι,
τὰ πολυόμματα χερουβίμ, καὶ τὰ
ἑξαπτέρυγα σεραφίμ, ἡ ἁγία
τάγματος δύναμις τοῦ τιμίου
καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ προστά-
σατε, δύνω πέσαξ τοῦ κόσμου

ὑπεραγάγαθον θεὸν ἡμῶν, ὁπόσας τὰς
τοῦ δούλου του ὁ δεῖνα ἁμαρτίας, ἐ-
κείνας τοῦ συγχωρῆσαι ἡμῶν,
καὶ ἀπαλλάξαι ταύτης τῆς φο-
βερᾶς ἀρρωστίας, πόσον ὀδυ-
νηρᾶς, πόσον δεινῆς φαρμακείας,
πόσον βλαβερᾶς, μεταφερθεῖσα πε-
πονημένη, ὀργίζωσας τὰς ἑπτὰ
μετὰ δύο ἀδελφάς, καὶ ἔχει
ὁ ἄνθρωπος, ἐξελθεῖν καὶ ἀ-
ναχωρῆσαι ἀπὸ τὸν δοῦλον
τοῦ θεοῦ ὁ δεῖνα, ἢ ἀπὸ ἐγγελαστοῦ
καταλάθαν ἢ ἀπὸ ἐπιθυμία αὐτῆς, ἢ
ἀπὸ ἀστέρων, ἢ στοιχείων, ἢ ἀπὸ
ζοφερᾶς νεφέλης, ἢ ἀπὸ κα-
κοῦ ἀέρος, ἢ ἀπὸ βροντῆς, ἢ
ἀπὸ ἀστραπῆς, ἢ ἀπὸ σιδήρου,
ἢ ἀπὸ ἀνέμου καὶ συμπτώματος,
ἢ ἀπὸ ὀρνέου, ἢ μονογλάδου, ἢ
φαρμάκου, ἢ καλογήρου, ἢ βουνοῦ, ἢ

κάμπου · ἢ γαργαρέλων · ἢ ἀπὸ λίθου · ἢ
ὕδατος · ἢ βρύσης · ἢ στέρνας · ἢ χώ
ρας · ἢ χωραφίου · ἢ περιβολίου ·
ἢ δίστρατον · ἢ τρίστρατον · ἢ ἀ
πὸ μνῆμα · ἢ ἀπὸ ἔξω · ἢ αὐλῆς
ἢ ζυγοῦ · ἢ ἀποχάρι · ἢ ἀπὸ πόρ
τας · ἢ ἀπὸ θυρίδος · ἢ ἀνοιγμ
α · ἢ καλαμιαῖς · ἢ ἀπὸ ἀλώνιν
ἢ ἦλθες · περιεῶσαι τὸν δοῦλον τοῦ θεοῦ
ὁ μὴ ἐδῖναι μαῦρος φθονερὸς · ἀν
θρώπος · τὸ ἐλάττον διαβολίαν ·
καὶ φθονερῶν · ἢ κακολαλιαῖς · μὴ
ἀπὸ βαρσον ἐχθρῶν · ἢ ἀπὸ μοι
θὶν καὶ βασκανίαν · καὶ πᾶσι ἄλλης
συμφορᾶς · ἐπερχομένης · μὴ
ἀπεσιακόν · ἢ καραλιακόν ·
ἢ χειρῶν · καὶ καρδιακῶν καὶ ποδῶν ·
ἢ δαιμονιακόν · ἢ φανταστι
κόν ἢ πνευματικῶν · ὀρατῶν · ἢ

ἀνθρώπων· μετὰ τῶν ἐν ζόφῳ στυ-
γνῶν αἰώνων, καὶ ἤθελε ἀθετῆσαι
τὸν λόγον τοῦ θεοῦ. ὅτι μετὰ πατρα-
φόνους εἶναι, καὶ ἀνδροφόνος, μετὰ
πορνείας καὶ μοιχείας, μετὰ ἐσοχά-
λων, καὶ ἐξαρχάδων, καὶ ἀρπαγῆς, καὶ
ζηλοφθονιῶν, καὶ αἱματοφόνον, καὶ τελευταίως
καὶ ἀφανιστικοῦ, καὶ ἄδικον, καὶ ἀθεώτα-
του, ἐξορκίζουσαι, ὅτι καὶ ἀντεῖπαι
καὶ ἀθετῆσαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ. ὅτι
ἀναχωρῆσαι, καὶ ἀφῆκε εἰς ταῖς αἰ-
χμα ὄρη. εἰς ταῖς ἀποκρυφαῖς τόπους
εἰς τὴν γῆν τὴν ἄνυδρον, τὴν ἔρη-
μον. τὴν ἀφανισμένην. ὅτι πᾶς ἄνθρω-
πος, τὸν ὁποῖον ἀφήσαντες ἀπὸ καὶ ὅτι
ἀντεῖπαι καὶ μνημεῖα, καὶ ἀθετῆσαι
ταῖς τὸν λόγ. τοῦ θεοῦ. ὅτι μετὰ εἰς ταῖς
θήκας τῆς παραγῆς τοῦ εἶναι, καὶ
εἰς τὸν μυστικόν, καὶ εἰς τὸ πρανὶ

οντῶν · ἡ τὸ ἢ μὴ ηρανοντων · μὴ
ἐστομεθα φοντων , ἢ ἐστῶν μαλ
γνωστῶν , ἢ ἐστὸ βλεφαρόντων , ἢ ἐξε
σιν , ἢ ἐννάς · ἢ ἐξ τῶν ὧδε , ἢ
ἐστὸν τραχηλόντων · ἢ τὸν νομο
θαις πλάδαις , μὴ ἐστὸ στηθος , ἢ
τὸ φλεγμονῆς , ἢ ὅστην ποδιαν
των · ἡ φάσα ψυχῆς , μὴ ὅστο
στομάτων · ἢ ἐς τῶν ὅσον διάντων ·
ἢ ἐς την σαρχωντων , ἢ ὀμφαλοῦ
ἢ ὑπὸ γαστέρας , μὴ ὀργάνοσιν
ἢ ὑποδιῶν · ἢ ἀρσενογάμοις , ἢ ὀνυ
χοις , ἢ ἄρμον ἰσῶν ἢ ἀνησαι
πυδα πυρίον · ἢ ἀδηλων ἢ ἔμ
φορων , αὐτῶν ἀναχόρησον ἢ
ἀπελθε ἐπὶ τῶν ποι ποσαντων
τας κεφαλάς , ἢ ἐπὶ ἀγριαν
τῶν ζωντων ὅλων , μὴ δε
ξένος · ἢ ἴδοι ἢ παροδίτης

ὁ ἄγγελος · ὁ ἐπιπαρθένος · ὁ γαβρι-
ησαδός · ὁ ἐρθονερὸς αὐθέντος
τοῦ ἔθνους πόσεν · ἐξορκίζω ὑμᾶς
διὰ τὴν τοῦ ἀκαθάρτου πάθη ·
κατὰ τὴν ἡμέραν ὀνομασθῆναι τὸ τῶν
ἡμερῶν 130 χρ. 15 · καὶ κατὰ τῆς ἀρχῆς
αὐτοῦ τῆς ὑπάρξεως · ὁρκίζω
σας · ἅπαντα εἰς τὴν ἐλάττωσιν
καὶ κακίαν ἡμῶν ἀνθρώπων · ὁρκί-
ζω ὑμᾶς εἰς ἅπαντας τοὺς ἁγίους
προφήτας καὶ ἀποστόλους · καὶ μάρ-
τυρας καὶ ὁσίους · ὁρκίζω σας κατὰ
τὴν ὑπερμακάριαν ἁγίαν, τὴν [struck through]
γὰρ [illegible] κατὰ τὸν [illegible] καὶ κατὰ
τὸ θεμελιώσαντος τῆς γῆς ἐν
[illegible] · ὁρκίζω σας · εἰς τὸν
θρόνον τοῦ θεοῦ τὸν φοβερόν · ὁρ-
κίζω σας κατὰ τὰ χερουβὶμ καὶ τὰ
σεραφίμ · ὁρκίζω σας κατὰ τὴν [illegible]

μακελεῖον δυναμένων· καὶ ἀγγέλων
ἀρχαγγέλων, ὁ κτίσας κουβουκλίων
τεσσάρων, ἀγγέλων Μιχαὴλ Γαβρι-
ήλ· Οὐριὴλ καὶ Ραφαήλ· ὁ κτί-
σας κουκλαὶ τῶν εἰκοσιτεσσάρων,
πρεσβυτέρων. τῶν παρεστηκότων
τὸν θρόνον τοῦ θεοῦ· ὁ κτίσας
κουκλαὶ τῶν δώδεκα ἀποστόλων
ἐξέλθατε· καὶ ἀναχωρήσατε.
ἀπέλθατε τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα
καὶ πάντα τὰ πονηρὰ πνεύματα
ἀπὸ τοῦ δούλου τοῦ θεοῦ· ὁ δεῖνα· καὶ δὸς
αὐτῷ πάντα ὑγείαν ζωὴν εἰρήνην
μακροημέρευσιν ὅπως δο-
ξάζει· καὶ [illegible] τὸ πανάγιον
ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου
πνεύματος νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰ-
ῶνας τῶν αἰώνων
ἀμήν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

εὐχὴ [illegible] τῆς [illegible]

Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ καθήμενος ἐπὶ θρόνων
χερουβὶμ, καὶ ὑπὸ μυριάδων ὑπὸ [illegible]
σεραφὶμ καὶ ὑπὸ ἀναριθμήτων ἀγγέλων
δοξαζόμενος, ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ θαυμα-
στά, καὶ ἐξαίσια ἔργα. αὐτὸς δέσποτα
α [illegible] [illegible] τὰ λόγια
ἑρμηνεῦσαι ἰσχύν αὐτοῖς. σὺ Κύριε
ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ [illegible] [illegible]
πολλῶν ἐθνῶν ἀπὸ [illegible] αὐ-
τοὺς [illegible], [illegible] ἴσα αὐ καὶ
[illegible] αὐτῶν [illegible] [illegible] [illegible]
νέων [illegible] [illegible] ὡς δὲ ἀρετ[illegible]
καὶ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
σης. ὁ γνώσει καὶ συνέσει καὶ σοφίᾳ [illegible]
[illegible] Δαβὶδ καὶ Σολομῶντ[illegible]

θεῷ χαρισάμενος, καὶ ἀλογήσας αὐτῆς
αὐτοὺς ἀλόγησον, καὶ τὸν σπήλαιον
τοῦτον τῆς μαθήσεως ἰδοὺ ἐξηγηθέντα
τοῦ σοῦ ἄθυρον ἀγαθώτατα, εὐθὺς
ὁ σοφὸς καὶ ἔμποδος τοῦ οὐ θεράποντος.
σημαίων, καὶ πλήθυνον αὐτὸν ἐνταῦθα
ζωήν, οἶκον καὶ εὐχαριστοφόρον ποίησον
καὶ ὑψηλὸν καὶ ἄφθαρτον ἀνάδειξον.
ἐπισταντοῦ εἰς τὴν καθαρότητα πάσης.
ναὶ Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν δεόμεθα
σοι, ἵνα ἐπιβλέψῃς ἀπὸ τὸν σπήλαι-
ον τοῦτον τῆς μαθήσεως, τῶν ποιητι-
κῶν αὐτῷ θαυμαστῶν καὶ ἐξαιρέτων ἔργα
παν καὶ ἀλόγησον αὐτῶν καὶ διάγνωσα
αὐτῶν ἀπὸ πάσης φαρμακείας
[illegible] καὶ πάντων βασκανιῶν ἀπὸ
[illegible] καὶ ὁρατῶν βλαβερῶν

μος τῆς ἐξ γαζομένοις αὐτοῦ γυναι-
μάτι κεκτημένος· ἀλλὰ πρεσβείαις τῆς ἁγί-
γραφ... καὶ δεξιᾶς ... εἶναι
ἀξίωσον ἡμᾶς πᾶσαν τὴν ἐλπίδα ἡμῶν
ἀθέμεθα πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον ἀπερχο-
μένοι ... ἀπόδιωξον καὶ ἀπο-
σκέδασον ἅπαν τὸ ... πρεσβείαις τῆς πα-
ναχράντου σου μητρὸς καὶ τοῦ σοῦ θεράποντος
τὸν συμεὼν ὅτι σὺ ὁ ἄρχων καὶ ...
εὗρον τὰ πάντα χ(ριστ)ὲ ὁ θεὸς
ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν· τῷ πατρὶ
καὶ τῷ υἱῷ· καὶ τῷ ἁγίῳ
πν(εύματ)ι· νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων
ἀμήν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
007000021109